

KISA ÜRÜN BİLGİSİ

▼ Bu ilaç ek izlemeye tabidir. Bu üçgen yeni güvenlik bilgisinin hızlı olarak belirlenmesini sağlayacaktır. Sağlık mesleği mensuplarının şüpheli advers reaksiyonları TÜFAM'a bildirmeleri beklenmektedir. Bakınız Bölüm 4.8 Advers reaksiyonlar nasıl raporlanır?

1. BEŞERİ TIBBİ ÜRÜNÜN ADI

OPDIVO® 100 mg/10 mL IV infüzyonluk çözelti konsantresi içeren flakon

Steril

2. KALİTATİF VE KANTİTATİF BİLEŞİM

Etkin madde:

Her 1 mL konsantre 10 mg nivolumab içerir.

10 mL konsantre içeren 1 flakon 100 mg nivolumab içerir.

Nivolumab, rekombinant DNA teknolojisi ile Çin hamsteri over hücrelerinde üretilen tamamen insana özgü bir anti-PD-1 monoklonal antikordur (IgG4).

Yardımcı maddeler:

Sodyum sitrat dihidrat

Sodyum klorür

Sodyum hidroksit (pH ayarlaması için)

Her 1 mL konsantre 0,1 mmol (veya 2,5 mg) sodyum içerir.

Yardımcı maddeler için Bölüm 6.1'e bakınız.

3. FARMASÖTİK FORM

İnfüzyonluk çözelti konsantresi (steril konsantre)

Az sayıda partikül içerebilen, berrak ila opak, renksiz ila açık sarı likittir. Çözeltinin pH değeri yaklaşık 6 ve ozmolaritesi yaklaşık 340 mOsm/kg'dır.

4. KLİNİK ÖZELLİKLER

4.1 Terapötik endikasyonlar

Adjuvan Melanom

OPDIVO, monoterapi olarak tam rezeksiyon uygulanmış ve lenf düğümü tutulumu olan yetişkinlerde adjuvan tedavi için endikedir. OPDIVO ile tedavi edilmiş hastalar, hastalık progresyonu halinde PD-1, PDL-1 ve CTLA-4 inhibitörü kullanamazlar. Tedavi süresi 12 ay ile sınırlıdır. (bkz. Bölüm 5.1)

Melanom

OPDIVO monoterapi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde ECOG performans durumu 0-1 olan yetişkinlerde ileri evre (rezeke edilemeyen veya metastatik) melanom tedavisinde endikedir.

Renal Hücreli Karsinom (RHK)

OPDIVO, berrak hücreli kanser içeren renal kanserli ileri evre yetişkin hastalarda endikedir. Hastaların karnofsky performans statüsü en az 70 olmalıdır. Daha önce bir veya iki basamak antianjiyotik tedavi ve en fazla 3 basamak sistemik tedavi uygulanmış olması ve hastalık progresyonu görülmüş olmalıdır.

OPDIVO, ipilimumab ile kombinasyon halinde IMDC risk kategorisi orta/kötü riskli, Karnofsky Performans Durumu 70 ve üzerinde olan ve 65 yaş ve altındaki ileri evre renal hücreli karsinomlu yetişkin hastaların birinci basamak tedavisinde endikedir (bkz. Bölüm 5.1).

Klasik Hodgkin Lenfoma (cHL)

OPDIVO, nüks veya refrakter klasik Hodgkin Lenfoma görülen yetişkin hastalarda; otolog kök hücre nakli (OKHN) ve brentuksimab vedotin tedavisinden sonra, veya OKHN de dahil olmak üzere en az 3 basamak sistemik tedavi sonrasında monoterapi olarak endikedir.

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri (KHDAK)

OPDIVO, ipilimumab ve 2 kür platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde, EGFR mutasyonu veya ALK translokasyonu bulunmayan metastatik küçük hücreli dışı akciğer kanserli ECOG performans skoru 0-1 olan yetişkin hastaların birinci basamak tedavisinde endikedir.

OPDIVO, performans durumu ECOG 0-1 olan, ve bilinen EGFR, ALK, ROS mutasyonu ve/veya semptomatik beyin metastazı olmayan, lokal ileri/metastatik küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK) olup, daha önce bir basamak kemoterapi kullanımından sonra progresyon gelişen hastaların tedavisinde, tekrar progresyona kadar kullanımı endikedir. (Bu hastaların tedavisinde tedavi öncesi veya sonrasında başka bir PD-1/PD-L1 inhibitörü kullanılamaz.)

Malign Plevral Mezotelyoma (MPM)

OPDIVO, ipilimumab ile kombinasyon halinde, rezeke edilemeyen malign plevral mezotelyoması olan yetişkin hastaların birinci basamak tedavisinde endikedir.

Skumöz Hücreli Baş ve Boyun Kanseri (SHBBK)

Opere edilemeyen lokal ileri evre kemoradyoterapi sonrası nüks gelişen veya metastatik baş boyun (oral kavite, farenks, larenks) yassı epitel hücreli kanserlerde birinci basamak platin temelli kemoterapi sonrası ilk 6 ay içerisinde nüks gelişen hastaların tedavisinde progresyona kadar kullanımı uygundur.

Mikrosatellit İnstabilitesi Yüksek (MSI-H) veya Uyumsuzluk Onarım Eksikliği (dMMR) olan Metastatik Kolorektal Kanseri (mKRK)

Nivolumab, monoterapi olarak, bir fluoropirimidin, oksaliptatin ve irinotekan ile tedaviyi takiben progresyon gösteren mikrosatellit instabilitesi yüksek (MSI-H) ya da uyumsuzluk onarım eksikliği (dMMR) olan metastatik kolorektal kanseri (mKRK) olan yetişkin hastaların tedavisinde endikedir.

Özofagus Skumöz Hücreli Karsinom (ÖSHK)

OPDIVO, metastatik veya küratif tedaviye uygun olmayan lokal ileri özofagus skuamöz hücreli karsinomu bulunan yetişkin hastaların tedavisinde floropirimidin ve platin bazlı kombinasyon kemoterapisine progresyon gelişen hastalarda monoterapi olarak endikedir.

Özofagus Kanseri (ÖK) veya Gastroözofageal Bileşke Kanserinin (GEJC=GBK) Adjuvan Tedavisi

OPDIVO monoterapi olarak, önceki neoadjuvan kemoradyoterapi ve küratif cerrahi tedavileri sonrasında patolojik rezidüel hastalığı bulunan özofagus veya gastroözofageal bileşke kanseri olan yetişkin hastaların adjuvan tedavisinde nükse kadar veya maksimum 1 yıl süreyle endikedir. (bkz. Bölüm 5.1).

Mide Adenokanseri (MK), Gastroözofageal Bileşke (GEJ=GBK) Kanseri veya Özofagus Adenokarsinom (ÖAK)

OPDIVO, fluoropirimidin ve platin içeren kemoterapi rejimi ile kombinasyon halinde, PD-L1 kombine pozitif skoru (CPS) ≥ 5 olup, HER2-negatif, ECOG 0-1, rezeke edilemeyen ileri evre/metastatik mide kanseri, gastroözofageal bileşke kanseri veya özofagus adenokarsinomu olan yetişkin hastaların birinci basamak tedavisi için endikedir. Hastalar eğer neoadjuvan/adjuvan tedavi aldılarsa en az 6 aylık hastalısız süre geçmiş olmalıdır.

4.2 Pozoloji ve uygulama şekli

Tedavi, kanser tedavisinde deneyimli uzman doktorlar tarafından başlatılmalı ve kontrol edilmelidir.

PD-L1 testi

Eğer endikasyonda belirtilmişse, OPDIVO tedavisi için hasta seçimi PD-L1'in tümör ekspresyonuna dayalı olarak, valide edilmiş bir testle doğrulanmalıdır (bkz. Bölüm 4.1, 4.4 ve 5.1).

Pozoloji/uygulama sıklığı ve süresi

OPDIVO'nun monoterapi olarak önerilen dozu 2 haftada bir 60 dakikalık intravenöz infüzyonla verilen 3 mg/kg'dir. Tedavi, klinik yarar gözlendiği sürece veya tedavi hasta tarafından artık tolere edilemeyinceye kadar sürdürülmelidir.

MSI-H/dMMR mKRK için, monoterapi olarak önerilen OPDIVO dozu, hastalık progresyonu veya kabul edilemez toksisiteye kadar 30 dakika süreyle intravenöz infüzyon olarak 2 haftada bir uygulanan 240 mg'dır.

Özofagus Skuamöz Hücreli Karsinom (ÖSHK) için, monoterapi olarak önerilen OPDIVO dozu, 2 haftada bir 30 dakika süreyle intravenöz infüzyon olarak uygulanan 240 mg veya 2 haftada bir 60 dakikalık intravenöz infüzyon olarak uygulanan 3 mg/kg'dir.

Adjuvan tedavi için OPDIVO ile tedavi süresi maksimum 12 aydır.

İpilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO

Melanom

Önerilen doz, ilk 4 doz için 3 haftada bir intravenöz yoldan uygulanan 3 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde 1 mg/kg nivolumab şeklindedir. Tablo 1'de gösterildiği üzere, bunu, her 2 haftada bir 240 mg veya her 4 haftada bir 480 mg dozda intravenöz yoldan uygulanan nivolumab monoterapisi fazı takip eder. Monoterapi fazında, ilk nivolumab dozu aşağıda gösterilen şekillerde uygulanmalıdır;

- Her iki haftada bir 240 mg uygulanıyor ise, nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunun son dozundan 3 hafta sonra ya da

- Her 4 haftada bir 480 mg uygulanıyor ise, nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunun son dozundan 6 hafta sonra.

Tablo 1: İpilimumab ile kombinasyon halinde intravenöz nivolumab uygulaması için önerilen dozlar ve infüzyon süreleri

	Kombinasyon fazı, 4 doz döngüsü boyunca her 3 haftada bir	Monoterapi fazı
Nivolumab	30 dakika boyunca 1 mg/kg	Her 2 haftada bir 30 dakika boyunca 240 mg ya da her 4 haftada bir 60 dakika boyunca 480 mg
İpilimumab	90 dakika boyunca 3 mg/kg	-

Malign plevral mezotelyoma

Önerilen doz, 6 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 1 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde her 3 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 360 mg nivolumab veya 2 haftada bir 30 dakikalık intravenöz infüzyonla verilen 3 mg/kg nivolumabdır. Hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye veya hastalık progresyonu olmayan hastalarda 24 aya kadar tedavi önerilir.

Renal Hücreli Karsinom

Önerilen doz; ilk 4 doz boyunca her 3 haftada bir intravenöz yoldan uygulanan 1 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde 3 mg/kg nivolumab şeklindedir. Tablo 2’de gösterildiği üzere, bunu her 2 haftada bir 240 mg **veya** her 4 haftada bir 480 mg dozunda intravenöz yoldan uygulanan nivolumab monoterapisi fazı takip eder. Monoterapi fazında, ilk nivolumab dozu aşağıda gösterilen şekillerde uygulanmalıdır;

- Her iki haftada bir 240 mg uygulanıyor ise, nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunun son dozundan 3 hafta sonra; veya
- Her 4 haftada bir 480 mg uygulanıyor ise, nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunun son dozundan 6 hafta sonra.

Tablo 2: İpilimumab ile kombinasyon halinde intravenöz nivolumab uygulaması için önerilen dozlar ve infüzyon süreleri

	Kombinasyon fazı, 4 doz döngüsü boyunca her 3 haftada bir	Monoterapi fazı
Nivolumab	30 dakika boyunca 3 mg/kg	Her 2 haftada bir 30 dakika boyunca 240 mg ya da her 4 haftada bir 60 dakika boyunca 480 mg
İpilimumab	30 dakika boyunca 1 mg/kg	-

İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde OPDIVO

Küçük hücreli dışı akciğer kanseri

Önerilen doz, 6 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 1 mg/kg ipilimumab ve her 3 haftada bir uygulanan platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde her 3 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 360 mg nivolumab’dır. 2 kür kemoterapi tamamlandıktan sonra tedaviye 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde 3 haftada bir intravenöz yoldan uygulanan 360 mg nivolumab ile devam

edilir. Hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye veya hastalık progresyonu olmayan hastalarda 24 aya kadar tedavi önerilir.

Özofagus veya Gastroözofageal Bileşke Kanserinin Adjuvan Tedavisi

Önerilen doz; ilk 16 hafta her 2 haftada bir 30 dakika intravenöz yoldan uygulanan 240 mg nivolumab veya her 4 haftada bir 30 dakika intravenöz yoldan uygulanan 480 mg nivolumab uygulamasını takip eden; 17. hafta itibariyle, 4 haftada bir 30 dakika uygulanan 480 mg nivolumab şeklindedir.

ÖK veya GBK hastalarının 2 haftada bir 240 mg dozdan, 4 haftada bir 480 mg'lık doz uygulamasına değiştirilmesi gerekiyorsa; ilk 480 mg doz, son 240 mg'lık dozdan 2 hafta sonra uygulanmaya başlanmalıdır. Tam tersi durumda, 4 haftada bir 480 mg'lık doz uygulamasından, 2 haftada bir 240 mg'lık doz uygulamasına değiştirilmesi gerekiyorsa; ilk 240 mg doz, son 480 mg'lık dozdan 4 hafta sonra uygulanmaya başlanmalıdır.

Kemoterapi ile kombinasyon halinde OPDIVO

Mide Kanseri, Gastroözofageal Bileşke Kanseri ya da Özofagus Adenokarsinom

Önerilen doz, her 3 haftada bir floropirimidin ve platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde 30 dakikada intravenöz olarak uygulanan 360 mg nivolumab veya her 2 haftada bir floropirimidin ve platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde 30 dakikada intravenöz olarak uygulanan 240 mg nivolumab'dır (bkz. Bölüm 5.1). Hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye veya progresyon olmayan hastalarda 24 aya kadar nivolumab tedavisi önerilmektedir.

Tedavi süresi

Monoterapi ya da ipilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO tedavisinden klinik yarar gözleendiği sürece ya da hasta artık tedaviyi tolere edemeyene dek ya da belirli bir endikasyon için belirtilmişse maksimum tedavi süresine kadar devam edilmelidir.

Atipik yanıtlar (yani ilk birkaç ay içinde tümörün boyutunda başlangıçta geçici bir artış veya küçük yeni lezyonlar ve ardından tümörün küçülmesi) gözlenmiştir. Klinik açıdan stabil hastalarda hastalığın ilerlediğine ilişkin ilk kanıtın ardından, hastalığın ilerlediği doğrulanana kadar, nivolumab tedavisine devam edilmesi önerilir.

Dozun yükseltilmesi veya azaltılması önerilmez. Bireysel güvenilirlik ve tolerabiliteye dayanarak dozun ertelenmesi veya kesilmesi gerekebilir.

Dozların kalıcı olarak kesilmesi veya askıya alınmasıyla ilgili kılavuzlar Tablo 3'te açıklanmaktadır. İmmün ilişkili advers reaksiyonların yönetimiyle ilgili ayrıntılı kılavuzlar bölüm 4.4'te yer almaktadır.

Tablo 3: OPDIVO veya ipilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO için önerilen tedavi değişiklikleri

İmmün ilişkili advers reaksiyonlar	Şiddet	Tedavi değişikliği
İmmün ilişkili pnömoni	Derece 2 pnömoni	Semptomlar iyileşene, radyografik anomaliler düzelene ve kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO dozuna ara verilir.
	Derece 3 veya 4 pnömoni	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.

Tablo 3: OPDIVO veya ipilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO için önerilen tedavi değişiklikleri

İmmün ilişkili kolit	Derece 2 diyare veya kolit	Semptomlar iyileşene ve gerekirse kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO tedavisine ara verilir.
	Derece 3 diyare veya kolit -OPDIVO monoterapisi -OPDIVO+ipilimumab ^a	Semptomlar iyileşene ve kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO tedavisine ara verilir. OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
	Derece 4 diyare veya kolit	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
İmmün ilişkili hepatit	Aspartat Aminotransferaz (AST), Alanin Aminotransferaz (ALT) veya toplam Bilirubin’de Derece 2 yükselme	Laboratuvar değerleri başlangıç düzeylerine dönene ve gerekirse kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO tedavisine ara verilir.
	AST, ALT veya toplam Bilirubin’de Derece 3 veya 4 yükselme	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
İmmün ilişkili nefrit ve renal fonksiyon bozukluğu	Kreatinin düzeylerinde Derece 2 veya 3 yükselme	Kreatinin başlangıç düzeylerine dönene ve gerekirse kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO tedavisine ara verilir.
	Kreatinin düzeyinde Derece 4 yükselme	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
İmmün ilişkili endokrinopatiler	Semptomatik Derece 2 veya 3 hipotiroidizm, hipertiroidizm, hipofizit Derece 2 adrenal yetmezlik Derece 3 diyabet	Semptomlar iyileşene ve (akut enflamasyon semptomları için gerekirse) kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar OPDIVO tedavisine ara verilir. Herhangi bir semptom görülmediği sürece hormon replasman tedavisi ^b ile birlikte OPDIVO tedavisine devam edilmelidir.
	Derece 4 hipotiroidizm Derece 4 hipertiroidizm Derece 4 hipofizit Derece 3 veya 4 adrenal yetmezlik Derece 4 diyabet	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
İmmün ilişkili deri advers reaksiyonları	Derece 3 döküntü	Semptomlar iyileşene ve gerekirse kortikosteroidlerle tedavi tamamlanana kadar doza ara verilir.

Tablo 3: OPDIVO veya ipilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO için önerilen tedavi değişiklikleri

	Derece 4 döküntü	OPDIVO tedavisi kalıcı olarak kesilir.
	Stevens-Johnson sendromu (SJS) veya toksik epidermal nekroliz (TEN)	Tedavi kalıcı olarak kesilir (bkz. Bölüm 4.4).
Diğer immün ilişkili advers reaksiyonlar	Derece 3 (ilk ortaya çıkış)	Doz(lar)a ara verilir.
	Derece 3 miyokardit	Tedavi kalıcı olarak kesilir.
	Derece 4 veya nüks eden Derece 3; tedavi modifikasyonuna karşın inatçı Derece 2 veya 3; kortikosteroid dozunun günde 10 mg prednizon veya eşdeğerine düşürülememesi	Tedavi kalıcı olarak kesilir.

Not: Toksikite dereceleri Advers Olaylar için Ulusal Kanser Enstitüsü Ortak Terminoloji Kriterleri, Versiyon 4'e (NCI CTCAE v4) uygundur.

^a Kombinasyon tedavisinin ardından tedavinin nivolumab monoterapisi uygulanması sırasında, Derece 3 diyare veya kolit meydana gelirse tedaviyi kalıcı olarak sonlandırınız.

^b Hormon replasman tedavisinin kullanımı için öneriler, Bölüm 4.4'te sunulmaktadır.

OPDIVO monoterapisi ya da ipilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO aşağıdaki durumlarda kalıcı olarak kesilmelidir:

- Derece 4 ya da tekrarlayan Derece 3 advers reaksiyonlar;
- Tedaviye rağmen devam eden Derece 2 ya da 3 advers reaksiyonlar.

OPDIVO ile tedavi uygulanan hastalara hasta uyarı kartı verilmelidir ve hastalar OPDIVO'nun riskleri konusunda uyarılmalıdır (ayrıca bkz. Kısa Ürün Bilgisi).

OPDIVO ipilimumab ile kombinasyon halinde uygulandığında, ajanlardan birinin kesilmesi halinde, diğer ajan da kesilmelidir. Doz atlanması halinde doza yeniden başlandığı takdirde, hastanın bireysel değerlendirmesi temel alınarak OPDIVO yeniden başlatılabilir.

OPDIVO kemoterapi ile kombinasyon halinde uygulandığında, doz bilgisi ile ilgili olarak diğer kombinasyon tedavisi ajanlarının Kısa Ürün Bilgilerine bakın. OPDIVO için doz artırımı veya azaltılması önerilmez. Herhangi bir ajan tedaviden çekilirse, diğer ajanlar devam ettirilebilir. Bir gecikmeden sonra doz alımına devam edilirse, hastanın bireysel değerlendirilmesine bağlı olarak kombinasyon tedavisi, OPDIVO monoterapisi veya tek başına kemoterapi devam ettirilebilir.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler

Pediyatrik popülasyon:

OPDIVO'nun 18 yaşından küçük çocuklarda güvenlilik ve etkililiği gösterilmemiştir. Veri mevcut değildir.

Geriyatrik popülasyon:

Yaşlı hastalarda (≥ 65 yaş) doz ayarlaması gerekli değildir (bkz. Bölüm 5.1 ve 5.2).

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri, Skuamöz Hücreli Baş ve Boyun Kanseri ve Adjuvan Melanom için 75 yaş ve üzeri yaşlı hastalardaki veriler bu popülasyonla ilgili bir karar verebilmek için yeterli değildir. mKRRK hastalarından elde edilen veriler, daha genç

hastalardan farklı yanıt verip vermediklerini belirlemek amacıyla, yeterli sayıda 65 yaş ve üzerindeki hastaları içermemektedir.

Böbrek yetmezliği:

Popülasyon farmakokinetik (PK) sonuçlarına dayanarak, hafif ila orta şiddette böbrek yetmezliği olan hastalarda dozun ayarlanması gerekli değildir (bkz. Bölüm 5.2). Şiddetli böbrek yetmezliği olan hastalardan elde edilen veriler, bu popülasyonla ilgili bir sonuç çıkaramayacak kadar sınırlıdır.

Karaciğer yetmezliği:

PK sonuçlarına dayanarak, hafif karaciğer yetmezliği olan hastalarda dozun ayarlanması gerekli değildir (bkz. Bölüm 5.2). Orta ila şiddetli karaciğer yetmezliği olan hastalardan elde edilen veriler, bu popülasyonla ilgili bir sonuç çıkaramayacak kadar sınırlıdır. OPDIVO, orta (toplam bilirubin $> 1,5 \times$ ila $3 \times$ üst normal sınır [ULN] ve herhangi bir AST) veya şiddetli (toplam bilirubin $> 3 \times$ ULN ve herhangi bir AST) karaciğer yetmezliği olan hastalarda dikkatli şekilde uygulanmalıdır.

Uygulama şekli:

OPDIVO sadece intravenöz yolla uygulamaya yöneliktir. Tercih edilen doza bağlı olarak 30 veya 60 dakikalık intravenöz infüzyon ile uygulanır. İpilimumab ile OPDIVO kombinasyonun uygulama bilgisi için tablo 1 ve 2'ye bakınız. İnfüzyon, steril, pirojenik olmayan, 0,2 - 1,2 mikrometre por boyutuna ve düşük protein bağlama oranına sahip bir in-line filtre ile uygulanmalıdır.

OPDIVO intravenöz “push” veya bolus enjeksiyon olarak uygulanmamalıdır.

OPDIVO'nun gerekli toplam dozu, doğrudan 10 mg/mL çözelti olarak infüzyonla verilebilir veya enjeksiyonluk 9 mg/mL sodyum klorür çözeltisi (%0,9) veya enjeksiyonluk 50 mg/mL glukoz çözeltisi (%5) ile 1 mg/mL'ye kadar seyreltilebilir.

OPDIVO, ipilimumab ile veya ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde uygulandığında, aynı gün içerisinde, önce OPDIVO ardından ipilimumab ve sonrasında kemoterapi verilmelidir. Her bir infüzyon için ayrı infüzyon torbaları ve filtreleri kullanınız.

Uygulama öncesi tıbbi ürünü hazırlama talimatları için Bölüm 6.6'ya bakınız.

4.3 Kontrendikasyonlar

Etkin madde veya yardımcı maddelerden herhangi birine karşı aşırı duyarlılığı olanlarda kontrendikedir. (bkz. Bölüm 6.1)

OPDIVO 18 yaşın altındaki hastalarda kullanılmamalıdır.

4.4 Özel kullanım uyarıları ve önlemleri

PD-L1 durumunun değerlendirilmesi

Tümörün PD-L1 durumunu değerlendirirken, iyi valide edilmiş ve güçlü bir metodolojinin kullanılması önemlidir.

İmmün ilişkili advers reaksiyonlar

Nivolumab kombinasyon halinde uygulandığında, tedavinin başlangıcından önce diğer kombinasyon tedavisi bileşenlerinin Kısa Ürün Bilgisi'ne bakınız. İmmün ilişkili advers reaksiyonlar, monoterapi olarak nivolumaba kıyasla ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile daha fazla meydana gelmiştir. İmmün ilişkili advers reaksiyonların birçoğu kortikosteroid tedavisinin başlatılması ve tedavi değişiklikleri dahil olmak üzere uygun yönetim adımları ile iyileşmiş ya da çözülmüştür (bkz. Bölüm 4.2).

Vücutta birden fazla sistemi etkileyen bağışıklıkla ilgili advers reaksiyonlar aynı anda meydana gelebilir.

Kombinasyon tedavisinde pulmoner emboli dahil olmak üzere kardiyak ve pulmoner advers olaylar da bildirilmiştir. Hastalar tedavi öncesinde ve tedavi sırasında periyodik olarak elektrolit bozukluklarının ve dehidratasyonun göstergesi olan klinik bulgular, semptomlar ve laboratuvar anormalliklerinin yanı sıra, kardiyak ve pulmoner advers reaksiyonlar için sürekli izlenmelidir. İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab uygulaması yaşamı tehdit eden ya da tekrarlayan şiddetli kardiyak ve pulmoner advers reaksiyonların meydana gelmesi halinde kesilmelidir (bkz. Bölüm 4.2).

Nivolumab, immün ilişkili advers reaksiyonlarla ilişkilendirilmiştir.

Nivolumab tedavisi sırasında veya tedaviden sonraki herhangi bir zamanda bir advers reaksiyon meydana gelebileceğinden, hastalar sürekli olarak izlenmelidir (son dozu takiben en az 5 ay).

Şüpheli immün ilişkili advers reaksiyonlar için, etiyojyiyi doğrulamak veya diğer nedenleri dışlamak için uygun değerlendirmeler yapılmalıdır. Advers reaksiyonun şiddetine dayanarak, nivolumab tedavisi kesilmeli ve kortikosteroidler uygulanmalıdır. Bir advers reaksiyon nedeniyle uygulanan kortikosteroid, iyileşme sonrasında en az 1 aylık sürede azaltılarak kesilmelidir. Dozun kısa sürede kesilmesi advers reaksiyonun kötüleşmesine veya tekrarlamasına yol açabilir. Kortikosteroid kullanımına rağmen kötüleşme görülen veya iyileşme görülmeyen hastalarda kortikosteroid dışında bir immünosupresif tedavi eklenmelidir.

Hasta, immünosupresif kortikosteroid dozlarını ya da diğer immünosüpresif tedavileri alırken nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılmamalıdır. İmmünosüpresif tedavi alan hastalarda fırsatçı enfeksiyonların önlenmesi için profilaktik antibiyotikler kullanılmalıdır.

Herhangi bir şiddette immün ilişkili advers reaksiyonun tekrarlaması veya yaşamı tehdit eden herhangi bir immün ilişkili reaksiyon görülmesi durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili pnömonit

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi sırasında şiddetli pnömonit veya ölümcül vakalar dahil olmak üzere interstisyel akciğer hastalığı gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Hastalar radyografik değişiklikler (örn., fokal buzlu cam opasiteleri ve yama tarzında filtratlar), dispne ve hipoksi gibi pnömonit işaretleri ve semptomları açısından izlenmelidir. Enfeksiyöz ve hastalıkla ilişkili etiyojiler dışlanmalıdır.

Derece 3 veya 4 pnömonit için nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmeli ve 2 ila 4 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır.

Derece 2 (septomatik) pnömonit için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve 1 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid tedavisinin kademeli olarak kesilmesini takiben nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Kortikosteroid tedavisine başlanmasına rağmen kötüleşme olursa veya iyileşme görülmezse kortikosteroid dozu 2 ila 4 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğerine yükseltilmeli ve nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili kolit

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile şiddetli diyare ya da kolit gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Hastalar diyare ya da karın ağrısı ve dışkıda mukus veya kan gibi ilave kolit semptomları için izlenmelidir. Kortikosteroid yanıtı olmayan immün ilişkili kolit hastalarında sitomegalovirüs (CMV) enfeksiyonu/reaktivasyonu bildirilmiştir. Enfeksiyöz ve hastalıkla ilişkili etiyolojiler dışlanmalıdır. Bu nedenle uygun laboratuvar testleri ve ek incelemeler yapılmalıdır. Eğer kortikosteroid yanıtı olmayan immün ilişkili kolit tanısı doğrulanmışsa kortikosteroid tedavisine alternatif bir immünoşüpresif ilaç eklenmesi ya da kortikosteroid tedavinin değiştirilmesi düşünülmelidir.

Derece 4 diyare ya da kolit için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmeli ve 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır.

Derece 3 diyare ya da kolit için nivolumab monoterapi tedavisine ara verilmeli ve 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Kortikosteroid tedavisine başlanmasına rağmen kötüleşme olursa veya iyileşme görülmezse, nivolumab monoterapi tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir. Nivolumab monoterapisi ya da ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisinde, tedavinin kalıcı olarak kesilmesini ve 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozlarda kortikosteroidlerin başlatılmasını gerektiren Derece 3 diyare ya da kolit gözlemlenmiştir.

Derece 2 diyare ya da kolit için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmelidir. Persistan diyare veya kolit için, 0,5 ila 1 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisi kullanılmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid tedavisinin kademeli olarak kesilmesini takiben gerekirse nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Kortikosteroid tedavisine başlanmasına rağmen kötüleşme olursa veya iyileşme görülmezse kortikosteroid dozu 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğerine yükseltilmeli ve nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili hepatit

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile şiddetli hepatit gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Hastalar, transaminaz ve toplam bilirubin düzeylerinde yükselme gibi hepatit belirti ve semptomları için izlenmelidir. Enfeksiyöz ve hastalıkla ilişkili etiyolojiler dışlanmalıdır.

Transaminaz ve toplam bilirubin düzeylerinde Derece 3 veya 4 artış durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmeli ve 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır.

Derece 2 transaminaz veya toplam bilirubin artışı durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmelidir. Bu laboratuvar değerlerinde persistan artış için, 0,5 ila 1 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisi kullanılmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben gerekirse nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Kortikosteroid tedavisine başlanmasına rağmen kötüleşme olursa veya iyileşme görülmezse kortikosteroid dozu 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğerine yükseltilmeli ve nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili nefrit ve renal fonksiyon bozukluğu

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile şiddetli nefrit veya böbrek fonksiyon bozukluğu gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Hastalar, nefrit ve böbrek fonksiyon bozukluğu belirti ve semptomları için izlenmelidir. Hastaların çoğunda herhangi bir semptom olmadan serum kreatininde artış gözlenmiştir. Hastalıkla ilişkili etiyolojiler dışlanmalıdır.

Derece 4 serum kreatinin artışları için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmeli ve 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozunda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır.

Derece 2 veya 3 serum kreatinin artışı için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve 0,5 ila 1 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Kortikosteroid tedavisine başlanmasına rağmen kötüleşme olursa veya iyileşme görülmezse kortikosteroid dozu 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğerine yükseltilmeli ve nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili endokrinopatiler

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile hipotiroidizm, hipertiroidizm, adrenal yetmezlik (sekonder adrenokortikal yetmezlik dahil), hipofizit (hipopitüitarizm dahil), diabetes mellitus ve diyabetik ketoasidoz dahil şiddetli endokrinopatiler gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8).

Hastalar endokrinopatilerin klinik belirti ve semptomları, hiperglisemi ve tiroid fonksiyonundaki değişiklikler açısından dikkatli şekilde izlenmelidir (tedavinin başında, tedavi sırasında periyodik olarak ve klinik değerlendirmeye dayanarak gerekli olduğunda). Hastalarda yorgunluk, baş ağrısı, mental durum değişiklikleri, karın ağrısı, olağandışı bağırsak alışkanlıkları ve hipotansiyon veya beyin metastazları ya da altta yatan hastalık gibi diğer nedenlere benzeyen, spesifik olmayan semptomlar görülebilir. Alternatif etiyoloji belirlenene dek, endokrinopati belirti ve semptomlarının immün ilişkili olduğu kabul edilmelidir.

Semptomatik hipotiroidizm için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve gerektiği şekilde tiroid hormon replasmanına başlanmalıdır. Semptomatik hipertiroidizm için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve gerektiği şekilde antitiroid ilaç tedavisine başlanmalıdır. Akut tiroid enflamasyonundan şüpheleniliyorsa, 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben gerekirse nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden

başlatılabilir. Uygun hormon replasmanının kullanıldığından emin olmak için tiroid fonksiyonu sürekli şekilde izlenmelidir. Yaşamı tehdit eden hipertiroidizm veya hipotiroidizm durumunda nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine kalıcı olarak son verilmelidir.

Semptomatik Derece 2 adrenal yetmezlik için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve gerektiği şekilde fizyolojik kortikosteroid replasmanına başlanmalıdır. Ciddi (Derece 3) veya yaşamı tehdit eden (Derece 4) adrenal yetmezlik durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir. Uygun kortikosteroid replasmanının kullanıldığından emin olmak için adrenal fonksiyon ve hormon düzeyleri sürekli şekilde izlenmelidir.

Semptomatik Derece 2 veya 3 hipofizit için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve gerektiği şekilde hormon replasmanına başlanmalıdır. Akut hipofiz bezi enflamasyonundan şüpheleniliyorsa, 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda kortikosteroid tedavisine başlanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben gerekirse nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Yaşamı tehdit eden (Derece 4) hipofizit durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir. Uygun hormon replasmanının kullanıldığından emin olmak için hipofiz fonksiyonu ve hormon düzeyleri sürekli şekilde izlenmelidir.

Semptomatik diyabet için, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisine ara verilmeli ve gerektiği şekilde insülin replasmanına başlanmalıdır. Uygun insülin replasmanının kullanıldığından emin olmak için kan şekeri sürekli şekilde izlenmelidir. Yaşamı tehdit eden diyabet durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

İmmün ilişkili deri advers reaksiyonları

İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi ile ve daha seyrek olarak nivolumab monoterapisi ile immün ilişkili olabilen şiddetli döküntü gözlenmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Derece 3 döküntü görülürse OPDIVO dozuna ara verilmeli, Derece 4 döküntüde nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab kesilmelidir. Şiddetli döküntü için, 1 ila 2 mg/kg/gün metilprednizolon eşdeğeri dozda yüksek doz kortikosteroid tedavisi kullanılmalıdır.

Bazıları fatal sonuç gösteren seyrek SJS ve TEN olguları gözlenmiştir. SJS veya TEN belirti veya bulguları gelişirse, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kesilmelidir ve hasta değerlendirme ve tedavi için uzman bir üniteye yönlendirilmelidir. Hastada nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab kullanımına bağlı SJS veya TEN gelişmişse, nivolumabın kalıcı olarak kesilmesi önerilir. (bkz. Bölüm 4.2)

Diğer immün stimülatör antikanser ilaçları ile önceki tedavi sırasında ciddi veya yaşamı tehdit eden advers cilt reaksiyonları yaşayan bir hastada nivolumab kullanılması düşünülürken dikkatli olunmalıdır.

Diğer immün ilişkili advers reaksiyonlar

Aşağıdaki immün ilişkili advers reaksiyonlar çeşitli dozlarda ve tümör tiplerinde yapılan klinik çalışmalarda nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab ile tedavi edilen hastaların %1'inden azında bildirilmiştir: pankreatit, üveit,

demyelinasyon, otoimmün nöropati (fasiyal ve abduzens sinir parezisi dahil), Guillain-Barré sendromu, miyastenia gravis, miyastenik sendrom, aseptik menenjit, ensefalit, gastrit, sarkoidoz, duodenit, miyozit, miyokardit ve rabdomiyoliz. Pazarlama sonrasında Vogt-Koyanagi-Harada sendromu, hipoparatiroidizm ve infektif olmayan sistit vakaları bildirilmiştir (bkz. Bölüm 4.2 ve 4.8).

Şüpheli immün ilişkili advers reaksiyonlar için etiyojolojiyi doğrulamak veya diğer nedenleri dışlamak için uygun değerlendirmeler yapılmalıdır. Advers reaksiyonun şiddetine dayanarak, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kesilmeli ve kortikosteroidler uygulanmalıdır. İyileşmeden sonra, kortikosteroid dozunun kademeli olarak kesilmesini takiben nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi yeniden başlatılabilir. Herhangi bir şiddetli immün ilişkili advers reaksiyonun tekrarlanması veya yaşamı tehdit eden herhangi bir immün ilişkili reaksiyon görülmesi durumunda nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi kalıcı olarak kesilmelidir.

Nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab ile bazıları ölümcül olan nadir miyotoksisite (miyozit, miyokardit ve rabdomiyoliz) vakaları bildirilmiştir. Bir hastada miyotoksisite belirtileri ve semptomları geliştiği takdirde yakın takip uygulanmalıdır ve hasta gecikmeden değerlendirme ve tedavi uygulanması için bir uzmana sevk edilmelidir. Miyotoksisitenin şiddetine bağlı olarak, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi duraklatılmalı veya kesilmelidir (bkz. Bölüm 4.2) ve uygun tedavi başlatılmalıdır.

Miyokardit tanısının konulabilmesi için kuvvetli şüphe gerekir. Kardiyak ya da kardiyopulmoner semptomları olan hastalar miyokardit olasılığı açısından değerlendirilmelidir. Eğer miyokardit şüphesi varsa derhal yüksek doz steroid başlanmalı (prednizon 1 - 2 mg/kg/gün ya da metilprednizolon 1-2 mg/kg/gün) ve derhal kardiyoloji konsültasyonu istenerek güncel klinik rehberlere göre tanısal testlere başlanmalıdır. Miyokardit tanısı konulmasını takiben nivolumab ile tedavi kesilmeli ya da tamamen bırakılmalıdır (bkz. Bölüm 4.2).

Pazarlama sonrası PD-1 inhibitörleriyle tedavi uygulanan hastalarda solid organ nakli reddi bildirilmiştir. Solid organ nakli uygulanan kişilerde nivolumab tedavisi red riskini arttırabilir. Bu hastalarda nivolumabla uygulanan tedavinin olası organ transplantasyonu sonrasında organ reddi riski karşısındaki faydası değerlendirilmelidir.

Monoterapi olarak uygulanan nivolumab ve ipilimumabla kombinasyon halinde kullanılan nivolumabla birlikte hemofagositik lenfositik lenfositik (HLH) gözlenmiştir. Nivolumab monoterapi olarak veya ipilimumabla kombinasyon halinde uygulanırken dikkatli olunmalıdır. HLH doğrulandığı takdirde nivolumab veya ipilimumabla kombinasyon halinde nivolumab uygulaması durdurulmalıdır ve HLH tedavisi başlatılmalıdır.

İnfüzyon reaksiyonları

Nivolumab veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab ile yapılan klinik çalışmalarda ciddi veya yaşamı tehdit eden infüzyon reaksiyonları bildirilmiştir (bkz. Bölüm 4.8). Ciddi ya da yaşamı tehdit edici infüzyon reaksiyonu durumunda, nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab infüzyonu sonlandırılmalı ve uygun tıbbi tedavi uygulanmalıdır. Hafif veya orta şiddetli infüzyon reaksiyonları görülen hastalara nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab yakın gözetim altında ve infüzyon reaksiyonlarının profilaksisine yönelik yerel tedavi kılavuzları uyarınca bir ön ilaç kullanılarak uygulanabilir.

Özel popülasyonlar

Melanom

İlerlemiş melanom

Başlangıç performans skoru ≥ 2 olan, aktif beyin metastazları veya otoimmün hastalık görülen hastalar ve çalışmaya girmeden önce sistemik immünosüpresif alan hastalar nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab klinik çalışmalarına alınmamıştır. Oküler/üveal melanomu olan hastalar melanom klinik çalışmasına dahil edilmemiştir. Ayrıca, CA209037 çalışmasına, anti-CTLA-4 tedavisi ile ilişkili Derece 4 advers reaksiyon yaşamış olan hastalar dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 5.1). Yeterli veri bulunmadığından, nivolumab, hastaya özgü dikkatli bir yarar-risk değerlendirmesinin ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır. Başlangıçtaki performans skoru 2 olan, tedavi edilmiş leptomenengeal metastazları olan, oküler/üveal melanomu olan, otoimmün hastalığı olan hastalar ve önceki anti-CTLA-4 tedavisine bağlı olarak Derece 3-4 advers reaksiyon gelişmiş olan hastalar CA209172 çalışmasına alınmıştır (bkz. Bölüm 5.1). Çalışmaya girmeden önce sistemik immünosüpresif tedavi alan hastalar ve aktif beyin ya da leptomenengeal metastazları olan hastalar hakkında veri bulunmaması nedeniyle bu popülasyonda nivolumabın olası yararı/riski bireysel bazda dikkatle değerlendirdikten sonra kullanılması gerekir.

Nivolumab monoterapisine kıyasla, nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunda PFS artışı yalnızca düşük tümör PD-L1 ekspresyonuna sahip hastalarda gösterilmiştir. OS'deki iyileşme yüksek tümör PD-L1 ekspresyonuna ($PD-L1 \geq \%1$) sahip hastalarda ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab ve nivolumab monoterapisi arasında benzer olmuştur. Kombinasyon tedavisini başlatmadan önce, hekimlere nivolumab monoterapisine kıyasla kombinasyon tedavisinin gözlemlenen yararlarını ve toksisitesini dikkate alarak hastayı ve tümör özelliklerini bireysel olarak dikkatli bir biçimde değerlendirmeleri önerilir (bkz. Bölüm 4.8 ve 5.1).

Hızla ilerleyen hastalığı bulunan melanom hastalarında nivolumab kullanımı

Hızla ilerleyen hastalığı bulunan hastalarda tedaviye başlamadan önce doktorlar nivolumab etkisinin gecikmeli başlangıcını dikkate almalıdır (bkz. bölüm 5.1).

Melanom adjuvan tedavisi

Daha önce otoimmün hastalık ve kortikosteroidlerle (≥ 10 mg günlük prednizon veya eşdeğeri) veya diğer immünosüpresif ilaçlarla sistemik tedavi gerektiren herhangi bir hastalık görülen hastalar ve yanı sıra daha önce melanom için tedavi görmüş olan hastalar (randomizasyondan ≥ 6 ay önce tamamlanmış olması koşuluyla daha önce adjuvan interferon, cerrahi, merkezi sinir sistemi lezyonlarının nörocerrahiyle rezeksiyonu sonrası adjuvan radyoterapi uygulanmış olan hastalar hariç), anti-PD-1, anti-PD-L1, anti-PD-L2, anti-CD137 veya anti-CTLA-4 antikoru (ipilimumab veya spesifik olarak T-hücre kostimulasyonu veya kontrol noktası mekanizmalarını hedef alan başka herhangi bir antikor veya ilaç dahil) ile daha önce tedavi uygulanmış hastalar ve 18 yaşın altındaki gönüllüler adjuvan melanom tedavisine ilişkin pivot çalışmaya dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri mevcut olmadığından nivolumab bu popülasyonlarda kişi bazında potansiyel yarar/risk değerlendirmesi yapılmasının ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır.

Hızlı ilerleyen hastalığın görüldüğü melanom hastalarında OPDIVO kullanımı

Doktorlar hastalığın hızlı şekilde ilerlediği hastalarda tedavi başlamadan önce nivolumabın geç etki başlangıcını göz önünde bulundurmalıdır (bkz. Bölüm 5.1).

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri

KHDAK'nin birinci basamak tedavisi

Aktif otoimmün hastalığı, semptomatik interstisyel akciğer hastalığı, sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi koşulları, aktif (tedavi edilmemiş) beyin metastazı olan, ilerlemiş hastalık için daha önce sistemik tedavi görmüş veya EGFR mutasyonları veya ALK translokasyonları olan hastalar, KHDAK'nin birinci basamak tedavisini araştıran kılavuz çalışmalara dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Yaşlı hastalarda (≥ 75 yaş) sınırlı veri mevcuttur (bkz. Bölüm 5.1). Bu hastalarda, ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab, kişi bazında potansiyel yarar/risk değerlendirmesi yapılmasının ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır.

Kemoterapiden sonra KHDAK

Başlangıç performans skoru ≥ 2 olan, aktif beyin metastazları veya otoimmün hastalık görülen, semptomatik interstisyel akciğer hastalığı olan ve çalışmaya girmeden önce sistemik immünosupresan tedaviler alan hastalar KHDAK klinik çalışmalarına alınmamıştır (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Başlangıçtaki performans skoru 2 olan hastalar CA209171 çalışmasına alınmıştır (bakınız Bölüm 5.1). Otoimmün hastalığı olan, semptomatik interstisyel akciğer hastalığı olan, aktif beyin metastazları olan hastalar ve çalışmaya girmeden önce sistemik immünosüpresif tedavi alan hastalar, veri bulunmaması nedeniyle bu popülasyonda nivolumabın olası yararı/riski bireysel bazda dikkatle değerlendirdikten sonra kullanılması gerekir.

Doktorlar nispeten kötü prognostik özelliklere ve/veya agresif hastalığa sahip hastalarda tedavi başlatmadan önce nivolumabın geç etki başlangıcını göz önünde bulundurmalıdır. Non-skumöz KHDAK'de dosetaksele kıyasla nivolumabla 3 ay içinde daha yüksek sayıda ölüm gözlenmiştir. Daha kötü prognostik faktörler ve/veya daha agresif hastalık ile birlikte tümör PD-L1 ekspresyonunun düşük olması veya hiç olmaması erken ölümlerle ilişkili faktörler olmuştur (bkz. Bölüm 5.1).

Malign plevral mezotelyoma

Primitif peritoneal, perikardiyal, testis veya tunika vajinalis mezotelyoması, interstisyel akciğer hastalığı, aktif otoimmün hastalığı, sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi koşulları ve beyin metastazı olan hastalar (cerrahi olarak rezeke edilmedikçe veya stereotaksik radyoterapi ile tedavi edilmedikçe ve tedaviye dahil edilmeden önceki 3 ay içinde herhangi bir gelişme olmadıkça) MPM'nin birinci basamak tedavisini araştıran kılavuz çalışmalara dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri bulunmadığından, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab bu popülasyonlarda kişi bazında potansiyel yarar/risk değerlendirmesi yapılmasının ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır.

Renal Hücreli Karsinom

Eş zamanlı beyin metastazı varlığı ya da beyin metastazı öyküsü olan, aktif otoimmün hastalığı ya da sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi durumları olan hastalar, pivot RHK çalışmalarına dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Verilerin olmadığı durumlarda nivolumab monoterapisi veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab, bu popülasyonlarda her hasta için bireysel olarak potansiyel risk-yararın dikkatli değerlendirilmesinden sonra dikkatle kullanılmalıdır.

Klasik Hodgkin Lenfoma

Aktif otoimmün hastalığa ve semptomatik interstisyel akciğer hastalığına sahip hastalar, *Klasik Hodgkin lenfoma* klinik çalışmalarının dışında bırakılmıştır (bkz. Bölüm 5.1). İlgili

veri mevcut olmadığından OPDIVO bu popülasyonlarda dikkatli bir şekilde, potansiyel fayda/risk oranı bireysel bazda değerlendirildikten sonra kullanılmalıdır.

Klasik Hodgkin Lenfomada allojenik Hematopoietik Kök Hücre Naklinin (HKHN) Komplikasyonları

Nivolumaba maruz kalımın ardından allojenik HKHN uygulanan hastaların izleminden elde edilen ön bulgular, akut greft-versus-host hastalığı (aGVHD) ve transplantla ilişkili mortalite (TRM) vakalarının sayısının beklenenin üzerinde olduğunu göstermiştir. İlave veri elde edilene kadar HKHN'nin potansiyel faydaları ve transplantla ilişkili komplikasyonlarda artış ortaya çıkması potansiyeli üzerinde vaka bazında dikkatli bir şekilde durulmalıdır (bkz. Bölüm 4.8).

Allojenik HKHN sonrası nivolumab ile tedavi edilen hastalarda, pazarlama sonrası dönemde bazıları ölümle sonuçlanmış olan hızlı başlangıçlı ve ciddi GVHD bildirilmiştir. Nivolumab ile tedavi, özellikle daha önce GVHD öyküsü olanlar olmak üzere önceden allojenik HKHN geçirmiş olan hastalarda ciddi GVHD ve ölüm riskini artırabilir. Bu hastalarda nivolumab ile tedavinin yararına karşılık muhtemel riskleri göz önünde bulundurulmalıdır (bkz. Bölüm 4.8).

Baş ve Boyun Kanseri

Başlangıç performans skoru ≥ 2 olan, aktif beyin metastazlarına veya leptomeninjel metastazlara sahip olan, aktif otoimmün hastalık, sistemik immüno-supresyon gerektiren tıbbi sorunlar görülen veya primer tümör bölgeleri nazofarenks ya da tükürük bezi karsinomu olan kişiler SHBBK klinik çalışması dışında bırakılmıştır (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri mevcut olmadığından nivolumab bu popülasyonlarda kişi bazında potansiyel yarar/risk değerlendirmesi yapılmasının ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır.

Doktorlar daha kötü prognostik özelliklere ve/veya agresif hastalığa sahip hastalarda tedaviye başlamadan önce nivolumab etkisinin geç başlangıcını göz önünde bulundurmalıdır. Baş ve boyun kanserinde dozetaksele kıyasla nivolumabla 3 ay içinde daha yüksek sayıda ölüm gözlenmiştir. Erken ölümlerle ilişkili faktörlerin ECOG performans durumu, önceki platin tedavisi sırasında hızlı progresyon sergileyen hastalık ve yüksek tümör yükü olduğu belirlenmiştir.

dMMR veya MSI-H Metastatik Kolorektal Kanser

Bazal performans skoru ≥ 2 , aktif beyin metastazları, aktif otoimmün hastalığı veya sistemik immüno-supresyon gerektiren tıbbi rahatsızlıkları olan hastalar, dMMR veya MSI-H mKRR için yapılan klinik çalışmalara dahil edilmemiştir (Bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri bulunmadığı durumlarda, nivolumab bu popülasyonlarda potansiyel yarar/risk bireysel olarak dikkatli bir şekilde ele alınmasından sonra dikkatli bir şekilde kullanılmalıdır.

Özofagus Skuamöz Hücreli Karsinom

Özofagus skuamöz hücreli karsinomla ilgili mevcut klinik verilerin çoğunluğu Asya kökenli hastalardan elde edilmektedir (bkz. Bölüm 5.1).

Başlangıç performans skoru ≥ 2 olan, semptomatik veya tedavi gerektiren beyin metastazları, yemek borusuna bitişik organlarda (örn. aort veya solunum yolu) belirgin tümör invazyonu, aktif otoimmün hastalığı veya sistemik immüno-supresyon gerektiren tıbbi durumları bulunan hastalar ÖSHK hakkındaki klinik çalışmanın dışında bırakılmıştır (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri bulunmadığından, nivolumab bu popülasyonlarda kişi bazında potansiyel yarar/risk değerlendirmesi yapılmasının ardından dikkatli şekilde kullanılmalıdır.

Doktorlar ÖSHK'li hastalarda tedaviye başlamadan önce nivolumabın geç etki başlangıcını göz önünde bulundurmalıdır. Kemoterapiye kıyasla, nivolumab ile randomizasyondan sonraki

2,5 ay içinde daha yüksek sayıda ölüm gözlenmiştir. Erken ölümlerle ilgili hiçbir spesifik faktör belirlenmemiştir (bkz. Bölüm 5.1).

Bir talidomid analogu ve deksametazona OPDIVO eklendiğinde multipl miyelom hastalarında artan mortalite

Multipl miyelom hastaları üzerinde gerçekleştirilen randomize klinik çalışmalarda PD-1 veya PD-L1 bloke edici antikorun endike olmadığı bir kullanım olan talidomid analogu + deksametazona, OPDIVO'nun da aralarında olduğu bir PD-1 bloke edici antikorun eklenmesi mortalitede artışla sonuçlanmıştır. Multipl miyelom hastalarına bir talidomid analogu + deksametazonla kombinasyon halinde bir PD-1 veya PD-L1 bloke edici antikorla tedavi uygulanması kontrollü klinik çalışmalar dışında önerilmemektedir.

Diğer tüm terapötik proteinlerde olduğu gibi OPDIVO için de potansiyel immunojenesite riski söz konusudur. Biyolojik tıbbi ürünlerin takip edilebilirliğinin sağlanması için uygulanan ürünün ticari ismi ve seri numarası mutlaka hasta dosyasına kaydedilmelidir.

Özofagus veya gastroözofageal bileşke kanserinin adjuvan tedavisi

Başlangıç performans skoru ≥ 2 olup, cerrahi öncesinde eşzamanlı kemoradyoterapi (KRT) almamış, IV. evre rezeke edilebilir hastalığı, aktif otoimmün hastalığı ya da sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi durumları olan hastalar özofagus ve gastroözofageal bileşke kanseri için yapılan klinik çalışmaya dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri bulunmadığında, nivolumab bu popülasyonlarda potansiyel fayda-risk oranının bireysel olarak ele alınmasından sonra dikkatli bir şekilde kullanılmalıdır.

Mide, gastroözofageal bileşke ya da özofagus adenokarsinom

Başlangıç ECOG performans skoru ≥ 2 olup, tedavi edilmemiş merkezi sinir sistemi metastazları olan, aktif, bilinen ya da şüphelenilen otoimmün hastalığı bulunan veya sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi durumları mevcut hastalar, mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomu için yapılan klinik çalışmaya dahil edilmemiştir (bkz. Bölüm 4.5 ve 5.1). Veri bulunmadığında, kemoterapi ile kombinasyon halindeki nivolumab bu popülasyonlarda potansiyel fayda-risk oranının bireysel olarak ele alınmasından sonra dikkatli bir şekilde kullanılmalıdır.

Çalışma CA209649'da, bilinen HER-2 pozitif durumu olan hastalar hariç tutulmuştur. Belirsiz durumdaki hastaların çalışmaya katılmasına izin verilmiş olup; hastaların %40,3'ünü temsil ediyorlardı (bkz. Bölüm 5.1).

Kontrollü sodyum diyetindeki hastalar

Her 1 mL müstahzar 0,1 mmol (veya 2,5 mg) sodyum içerir. Kontrollü sodyum diyetinde olan hastaları tedavi ederken bu durum dikkate alınmalıdır.

Hasta Uyarı Kartı

OPDIVO reçeteleyen tüm uzmanlar Doktorlara Yönelik Bilgi ve Yönetim Kılavuzları konusunda bilgi sahibi olmalıdır. Reçeteyi yazan uzman OPDIVO tedavisinin riskleri konusunda hasta ile konuşmalıdır. Hastaya her reçete ile birlikte Hasta Uyarı Kartı verilecektir.

İzlenebilirlik

Biyolojik tıbbi ürünlerin izlenebilirliğini arttırmak için uygulanan ürünün adı ve seri numarası açık şekilde kaydedilmelidir.

4.5 Diğer tıbbi ürünler ile etkileşimler ve diğer etkileşim şekilleri

Nivolumab insana özgü bir monoklonal antikor olduğundan, farmakokinetik etkileşim çalışmaları gerçekleştirilmemiştir. Monoklonal antikorlar sitokrom P450 (CYP) enzimleri veya diğer ilaç metabolize eden enzimler tarafından metabolize edilmediğinden, eşzamanlı uygulanan ilaçlarla bu enzimlerin inhibisyonu veya indüksiyonunun nivolumabın farmakokinetiğini etkilemesi beklenmez.

Diğer etkileşim formları

Sistemik immünosüpresyon

Farmakodinamik aktiviteyle etkileşim potansiyeli nedeniyle nivolumaba başlamadan önce, başlangıçta sistemik kortikosteroidlerin ve diğer immünosüpresanların kullanımından kaçınılmalıdır. Yine de, immün ilişkili advers reaksiyonların tedavi edilmesi için nivolumaba başlandıktan sonra sistemik kortikosteroidler veya diğer immünosüpresanlar kullanılabilir. Başlangıçta alınan sonuçlar, OPDIVO tedavisine başlandıktan sonra sistemik immünosüpresyon kullanımının, nivolumaba verilen yanıtı bozmadığını göstermektedir.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler

Hiçbir etkileşim çalışması yapılmamıştır.

Pediyatrik popülasyon

Hiçbir etkileşim çalışması yapılmamıştır.

4.6 Gebelik ve Laktasyon

Genel tavsiye

Gebelik kategorisi: D

Çocuk doğurma potansiyeli bulunan kadınlar /Doğum kontrolü (kontrasepsiyon)

Klinik yararları olası risklerinden fazla olmadıkça etkili bir doğum kontrol yöntemi kullanmayan çocuk doğurma potansiyeline sahip kadınlarda nivolumab kullanımı önerilmemektedir. Kadınlara nivolumabın son dozunu takip eden en az 5 ay süresince etkili bir doğum kontrol yöntemi kullanmaları önerilmelidir.

Gebelik dönemi

Gebe kadınlarda nivolumab kullanımına ilişkin herhangi bir veri mevcut değildir. Hayvanlarda yapılan çalışmalar embriyofetal toksisite kanıtı göstermiştir (bkz. Bölüm 5.3). İnsan IgG4'ünün plasenta bariyerini geçtiği bilinmektedir ve nivolumab bir IgG4 olduğundan; nivolumabın anneden gelişmekte olan fetusa taşınma potansiyeli vardır. Nivolumab, klinik yararları olası risklerinden fazla olmadıkça, gebelik sırasında kullanılmamalıdır.

Laktasyon dönemi

Nivolumabın anne sütüne geçip geçmediği bilinmemektedir. Antikorlar dahil olmak üzere birçok tıbbi ürün anne sütüne geçtiğinden, yeni doğanda/bebekte oluşabilecek risk göz ardı edilemez. Emzirmenin bebeğe ve tedavinin anneye yararı dikkate alınarak, emzirmenin veya nivolumab tedavisinin kesilmesi konusunda bir karar verilmelidir.

Üreme yeteneği/Fertilite

Nivolumabın fertilite üzerindeki etkilerini değerlendiren çalışmalar yapılmamıştır. Bu durumda, nivolumabın erkek ve dişi fertilitesi üzerindeki etkisi bilinmemektedir.

4.7 Araç ve makine kullanımı üzerindeki etkiler

Farmakodinamik özelliklerine dayanarak, nivolumabın araç ve makine kullanma becerisini etkilemesi beklenmez. Yorgunluk gibi potansiyel advers reaksiyonlara yol açabilmesi nedeniyle (bkz. Bölüm 4.8), hastalara OPDIVO'nun kendilerini ters bir şekilde etkilemediğinden emin olana dek araç veya makine kullanmaları konusunda dikkatli olmaları önerilmelidir.

4.8 İstenmeyen etkiler

Monoterapi olarak nivolumab (bkz. Bölüm 4.2)

Güvenlilik profilinin özeti

Çeşitli tümör tiplerinde nivolumab monoterapisi ile yapılan çalışmaların (n = 4122) birleştirilmiş veri setinde minimum takip aralığı 2,3 ila 28 ay olup, en yaygın (\geq %10) yan etkiler yorgunluk (%45), kas iskelet ağrısı (%31), diyare (%26), bulantı (%23), öksürük (%24), döküntü (%24), dispne (%17), kaşıntı (%19), iştahsızlık (%18), kabızlık (%17), karın ağrısı (%16), üst solunum yolu enfeksiyonu (%16), artralji (%14), pireksi (%14), kusma (%14), baş ağrısı (%13) ve ödem (%10) olmuştur. . Advers reaksiyonların çoğu hafif ila orta şiddetliydi (Derece 1 veya 2). KHDAK'de minimum 63 aylık bir izleme herhangi yeni bir güvenlilik sinyali tespit edilmemiştir.

Yan etkilerin özeti

Nivolumab monoterapisi ile tedavi edilen hastalar için (n = 4122) birleştirilmiş veri setinde bildirilen advers reaksiyonlar Tablo 4'te listelenmiştir. Bu reaksiyonlar, sistem organ sınıfı ve sıklık kategorilerine göre sunulmuştur. Sıklık terimleri aşağıdaki şekilde tanımlanmaktadır: çok yaygın (\geq 1/10); yaygın (\geq 1/100 ila $<$ 1/10); yaygın olmayan (\geq 1/1.000 ila $<$ 1/100); seyrek (\geq 1/10.000 ila $<$ 1/1.000); çok seyrek ($<$ 1/10.000), bilinmiyor (eldeki verilerden hareketle tahmin edilemiyor). Her sıklık derecesi grubunda advers reaksiyonlar azalan ciddiye sırasında göre sunulmaktadır.

Tablo 4: Nivolumab monoterapisi ile gözlenen advers reaksiyonlar

Enfeksiyonlar ve enfestasyonlar	
Çok yaygın:	Üst solunum yolu enfeksiyonu
Yaygın:	Pnömoni ^a , bronşit
Seyrek	Aseptik menenjit ^h
(Kist ve polipler de dahil olmak üzere) iyi huylu, kötü huylu ve belirlenemeyen neoplazma	
Seyrek:	Histositik nekrotizan lenfadenit (Kikuchi lenfadenit)
Kan ve lenf sistemi hastalıkları	
Çok Yaygın:	Lenfopeni ^b , anemi ^{b,j} , lökopeni ^b , nötropeni ^{a,b} , trombositopeni ^b
Yaygın olmayan	Eozinofili
Bilinmiyor:	Hemofagositik lenfohistiyositoz
Bağışıklık sistemi hastalıkları	
Yaygın:	İnfüzyonla ilişkili reaksiyon ^c , aşırı duyarlılık (anafilaktik reaksiyonu içeren) ^c
Yaygın olmayan:	Sarkoidozis
Bilinmiyor:	Solid organ nakli reddi ^h
Endokrin hastalıkları	
Yaygın:	Hipotiroidizm, hipertiroidizm, tiroidit
Yaygın olmayan:	Adrenal yetmezlik ^l , hipopituitarizm, hipofizit, diyabet mellitus
Seyrek	Diyabetik ketoasidoz, hipoparatiroidi ⁱ
Metabolizma ve beslenme hastalıkları	
Çok yaygın:	İştah azalması, hiperglisemi ^{b,c} , hipoglisemi ^b
Yaygın:	Dehidratasyon, kilo kaybı
Yaygın olmayan:	Metabolik asidoz
Bilinmiyor:	Tümör lizis sendromu ⁱ
Sinir sistemi hastalıkları	
Çok yaygın:	Baş ağrısı
Yaygın:	Periferik nöropati, sersemlik
Yaygın olmayan:	Polinöropati, otoimmün nöropati (fasiyal ve oküler sinir parezisi dahil)
Seyrek:	Guillain-Barré sendromu, demiyelinizasyon, miyastenik sendrom, ensefalit ^{a,c,l}
Göz hastalıkları	
Yaygın:	Bulanık görme, göz kuruluğu
Yaygın olmayan:	Üveit
Bilinmiyor:	Vogt-Koyanagi-Harada sendromu ^h
Kardiyak hastalıklar	
Yaygın:	Taşikardi, atriyal fibrilasyon
Yaygın olmayan:	Miyokardit ^{a,e} , perikardiyal bozukluklar ⁱ , aritmi (ventriküler aritmi dahil)
Vasküler hastalıklar	
Yaygın:	Hipertansiyon
Seyrek:	Vaskülit
Solunum, göğüs bozuklukları ve mediastinal hastalıklar	
Çok yaygın:	Dispne ^a , öksürük
Yaygın:	Pnömoni ^{a,c} , plevral efüzyon
Yaygın olmayan	Akciğer infiltrasyonu

Gastrointestinal hastalıklar	
Çok yaygın:	Diyare, kusma, bulantı, karın ağrısı, kabızlık
Yaygın:	Kolit ^a , stomatit, ağız kuruluğu
Yaygın olmayan:	Pankreatit, gastrit
Seyrek:	Duodenal ülser
Hepatobiliyer hastalıklar	
Yaygın olmayan:	Hepatit ^c , kolestazis
Deri ve deri altı doku hastalıkları	
Çok yaygın:	Döküntü ^d , kaşıntı
Yaygın:	Vitiligo, kuru cilt, eritem, alopesi, ürtiker
Yaygın olmayan:	Eritema multiforme, psoriasis, rosacea
Seyrek:	Toksik epidermal nekroliz ^{a,e} , Stevens-Johnson sendromu ^a
Bilinmiyor:	Liken sklerozus ^h , diğer liken bozuklukları
Kas iskelet bozuklukları ve bağ doku hastalıkları	
Çok yaygın:	Kas iskelet ağrısı ^f , artralji
Yaygın:	Artrit
Yaygın olmayan:	Polimyalji romatika
Seyrek:	Sjogren's sendrom, miyopati, miyozit (polimiyozit dahil) ^a , rabdomiyoliz ^{a,e} ,
Böbrek ve idrar yolu hastalıkları	
Yaygın:	Böbrek yetmezliği (akut böbrek hasarı dahil) ^{a,c}
Seyrek:	Tubulointerstisyel nefrit, infektif olmayan sistit ^h
Genel bozukluklar ve uygulama bölgesine ilişkin hastalıklar	
Çok yaygın:	Yorgunluk, pireksi, ödem ^m
Yaygın	Ağrı, göğüs ağrısı
Araştırmalar^b	
Çok yaygın:	AST artışı, hiponatermi, hipoalbuminemi, alkalin fosfataz artışı, kreatinin artışı, ALT artışı, lipaz artışı, hiperkalemi, amilaz artışı, hipokalsemi, hipomagnezemi, hipokalemi, hiperkalsemi
Yaygın:	Toplam bilirubin artışı, hipernatremi, hipermagnezemi

Tablo 4'te sunulan advers reaksiyon sıklıkları, tam olarak tek başına nivolumaba bağlanamaz, ancak altta yatan hastalığa katkıda bulunabilir.

a Tamamlanmış veya devam eden klinik çalışmalarda fatal olgular bildirilmiştir.

b Laboratuvar ölçülerinin sıklık dereceleri laboratuvar ölçümlerinde başlangıca kıyasla kötüleşme yaşayan hastaların oranını temsil eder. Aşağıda "Seçilen yan etkilerin açıklaması; laboratuvar anomalileri" bölümüne bakınız.

c Tamamlanmış veya devam eden klinik çalışmalarda yaşamı tehdit edici olgular bildirilmiştir.

d Döküntü, makülopapüler döküntü, eritematöz döküntü, prürütik döküntü, foliküler döküntü, maküler döküntü, morbilliform döküntü, papüler döküntü, püstüler döküntü, veziküler döküntü, eksfoliyatif döküntü, dermatit, akneiform dermatit, alerjik dermatit, atopik dermatit, büllöz dermatit, eksfoliyatif dermatit, psöriyaziform dermatit, ilaç erüpsiyonu ve pemfigoidi kapsayan birleşik bir terimdir..e Ayrıca birleştirilmiş veri seti dışındaki çalışmalarda bildirilmiştir. Sıklığı, program çapındaki maruziyete dayanır.

f Kas iskelet sistemi ağrısı, sırt ağrısı, kemik ağrısı, kas iskelet sistemi göğüs ağrısı, kas iskelet sistemi rahatsızlığı, miyalji, interkostal miyalji, boyun ağrısı, ekstremitelerde ağrı ve spinal ağrıyı kapsayan birleşik bir terimdir..

- g Pazarlama sonrası olay (ayrıca bkz. bölüm 4.4).
- h Klinik çalışmalarda ve pazarlama sonrası ortamda bildirilmiştir..
- i Perikardiyal bozukluklar, perikardit, perikardiyal efüzyon, kardiyak tamponad ve Dressler sendromunu kapsayan birleşik bir terimdir.
- j Anemi, diğer nedenlerin yanı sıra hemolitik anemi ve otoimmün anemiyi, hemoglobinin azalmasını, demir eksikliği anemisini ve azalan kırmızı kan hücresi sayımını kapsayan birleşik bir terimdir..
- k Adrenal yetmezlik, akut adrenokortikal yetmezlik ve sekonder adrenokortikal yetmezliği kapsar.
- l Ensefalit ve limbik ensefaliti kapsar.
- m Ödem, genel ödem, periferik ödem, periferik şişlik ve şişliği kapsayan birleşik bir terimdir.

İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab (bkz. Bölüm 4.2)

Güvenlilik profilinin özeti

Nivolumab ipilimumab ile kombinasyon halinde uygulandığında, tedavinin başlangıcından önce ipilimumabın Kısa Ürün Bilgilerine bakınız. İpilimumab monoterapisinin güvenlilik profiline ilişkin ek bilgi için, lütfen ipilimumab KÜB'üne bakınız.

Melanom

Melanomda ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg için (n = 448) birleştirilmiş veri setinde minimum takip aralığı 6 ila 28 ay olup, en yaygın advers reaksiyonlar (\geq %10) döküntü (%52), yorgunluk (%46), diyare (%43), kaşıntı (%36), bulantı (%26), pireksi (%19), iştah kaybı (%16), hipotiroidizm (%16), kolit (%15), kusma (%14), artralji (%13), abdominal ağrı (%13), baş ağrısı (%11) ve dispne (%10) olmuştur. Advers reaksiyonlarının çoğunun hafif ila orta şiddetli olduğu gözlenmiştir (Derece 1 ya da 2).

CA209067 çalışmasında ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen 154/313 (%49) hastada Derece 3 ya da 4 advers reaksiyonlar ilk kez kombinasyon fazının başlangıcında ortaya çıkmıştır. Tek ajanlı fazda tedaviye devam eden bu gruptaki 147 hastadan 47'si (%32), tek ajanlı faz sırasında en az bir Derece 3 ya da 4 advers reaksiyon yaşamıştır.

Çalışma CA209067'deki en az 90 aylık takipte yeni güvenlilik sinyali tespit edilmemiştir.

RHK ve diğerleri

RHK'de ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg için (n=666) birleştirilmiş veri setinde minimum takip süresi 17,5 ile 27,6 ayda değişmekte olup, en yaygın (\geq %10) advers reaksiyonlar yorgunluk (%58), döküntü (%38), kaşıntı (%35), diyare (%41), bulantı (%30), hipotiroidizm (%12), kas iskelet ağrısı (%39), artralji (%22), iştah kaybı (%22), pireksi (%29), kusma (%21), öksürük (%29) hipertiroidizm (%12), karın ağrısı (%22), üst solunum yolu enfeksiyonu (%21), baş ağrısı (%19), dispne (%19), kabızlık (%18), ödem (periferik ödem dahil) (%16), baş dönmesi (%14), kuru cilt (%11), hipertansiyon (%10) olmuştur. Advers reaksiyonlarının çoğunun hafif ila orta şiddetli olduğu gözlenmiştir (Derece 1 ya da 2).

CA209214'de ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastaların 194/666'sinde (%29) Derece 3 ya da 4 advers reaksiyonlar ilk kez kombinasyon fazının başlangıcında ortaya çıkmıştır. Bu gruptaki 474 hastadan tek ajanlı fazda tedavi devam edenlerin 168'i (%35) tek ajan fazında en az bir derece 3 ya da 4 advers reaksiyon deneyimlemiştir. Renal hücreli karsinomda yapılan CA209214 çalışmasından elde edilen minimum 60 aylık takip sonuçlarına göre, herhangi bir yeni güvenlilik sinyali tespit edilmemiştir.

MPM

MPM’de ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg için veri setinde (n=622), minimum takip süresi 20 ile 22,1 ayda değişmekte olup, en yaygın (\geq %10) advers reaksiyonlar yorgunluk (%32), diyare (%27), döküntü (%31), kas iskelet ağrısı (%19), bulantı (%23), pireksi(%21), iştah kaybı (%20), kaşıntı (%19), kabızlık (%20) ve hipotiroidizm (%14) ve pnömoni (%11) olmuştur. Advers reaksiyonlarının çoğunun hafif ila orta şiddetli olduğu gözlenmiştir (Derece 1 ya da 2). Derece 3-5 advers reaksiyonların insidansı, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için %62 ve tek başına kemoterapi için %52 olup, pnömoni dahil olmak üzere ölümcül advers reaksiyonların %1,0’i ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumaba bağlanmıştır. Medyan tedavi süresi, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için 3.79 ay (%95 GA: 3.52, 4.60) ve kemoterapi için 3.48 aydı (%95 GA: 3.45, 3.48).

Advers reaksiyonların tablo halinde özeti

Melanomda ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastaların (n=448), RHK’da ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalar (n=666), MPM’de ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalar (n=622), için birleştirilmiş veri setinde bildirilen advers reaksiyonlar Tablo 5’te sunulmaktadır. Bu reaksiyonlar sistem organ sınıfı ve sıklığa göre sunulmaktadır. Sıklıklar aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır: çok yaygın (\geq 1/10); yaygın (\geq 1/100 ila $<$ 1/10); yaygın olmayan (\geq 1/1,000 ila $<$ 1/100); seyrek (\geq 1/10,000 ila $<$ 1/1,000); çok seyrek ($<$ 1/10,000), bilinmiyor (mevcut pazarlama sonrası verilerden hesaplanamıyor). Her bir sıklık grubunda, advers reaksiyonlar azalan şiddet derecesine göre listelenmiştir.

Tablo 5: İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab alan hastalarda görülen advers reaksiyonlar

	İpilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 1 mg/kg * (Melanomda)	İpilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg ** (RHK’de ve diğer)	İpilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg *** (MPM’de ve diğer)
Enfeksiyonlar ve enfestasyonlar			
Çok yaygın		Üst solunum yolu enfeksiyonu	Pnömoni
Yaygın	Pnömoni, üst solunum yolu enfeksiyonu	Pnömoni, bronşit, , konjonktivit	Üst solunum yolu enfeksiyonu
Yaygın olmayan	bronşit	aseptik menenjit	
Bilinmiyor	aseptik menenjit ^g		
Kan ve lenf sistemi hastalıkları			
Çok yaygın	Lenfopeni ^b , lökopeni ^b , nötropeni ^b , trombositopeni ^b , anemi ^{b,j} ,	Lenfopeni ^b , lökopeni ^b , nötropeni ^b , trombositopeni ^b , anemi ^{b,j,j}	Anemi ^{b,c,j} , lenfopeni ^b , trombositopeni ^b
Yaygın	Eozinofili		Nötropeni ^{b,c} , lökopeni ^b
Yaygın olmayan		Eozinofili	
Bilinmiyor	Hemofagositik lenfositositoz	Hemofagositik lenfositositoz	

Bağımsızlık sistemi hastalıkları			
Yaygın	İnfüzyonla ilişkili reaksiyon, aşırı duyarlılık	İnfüzyonla ilişkili reaksiyon, aşırı duyarlılık	İnfüzyonla ilişkili reaksiyon, aşırı duyarlılık
Yaygın olmayan	Sarkoidoz	Sarkoidoz	
Bilinmiyor	Solid organ nakli rejeksiyonu ^g		
Endokrin hastalıkları			
Çok yaygın	Hipotiroidizm	Hipotiroidizm, hipertroidizm	Hipotiroidizm
Yaygın	Adrenal yetmezlik, hipopitüitarizm, hipofizit, hipertroidizm, tirodit	Adrenal yetmezlik ^c , hipofizit ^c , tirodit, diyabet mellitus ^c	Hipertroidizm, adrenal yetmezlik ^c , hipofizit, hipopitüitarizm, diyabet mellitus, tirodit
Yaygın olmayan	Diyabetik ketoasidoz ^c , diyabet mellitus ^c	Diyabetik ketoasidoz ^c , hipopitüitarizm	
Bilinmiyor	Hipoparatiroidizm ^g	Hipoparatiroidizm ^g	
Metabolizma ve beslenme hastalıkları			
Çok yaygın	İştah kaybı hiperglisemi ^{b,c} , hipoglisemi ^b	İştah kaybı hiperglisemi ^{b,c} , hipoglisemi ^b	İştah kaybı hiperglisemi ^{b,c} , hipoglisemi ^b
Yaygın	Dehidratasyon, kilo kaybı	Dehidratasyon, kilo kaybı	
Yaygın olmayan		Metabolik asidoz	
Bilinmiyor	Tümör lizis sendromu ^h		
Sinir sistemi hastalıkları			
Çok yaygın	Baş ağrısı	Baş ağrısı, sersemlik	
Yaygın	Periferik nöropati, sersemlik	Periferik nöropati,	
Yaygın olmayan	Guillain-Barré sendromu, polinöropati, nörit, peroneal sinir palsisi, otoimmün nöropati (fasyal ve abduzens sinir parezi dahil), ensefalit ^c	Polinöropati, otoimmün nöropati (fasyal ve abduzens sinir parezi dahil), myastenia gravis ^c , ensefalit	Ensefalit
Göz hastalıkları			
Yaygın	Üveit, bulanık görme	Bulanık görme	
Yaygın olmayan		Üveit	Üveit
Bilinmiyor	Vogt-Koyanagi-Harada sendromu ^g		
Kardiyak hastalıklar			
Yaygın	Taşikardi	Taşikardi	
Yaygın olmayan	Aritmi (ventriküler aritmi) ^a , atriyal fibrilasyon, miyokardit ^{a,e}	Aritmi (ventriküler aritmi dahil), miyokardit ^c	Miyokardit
Bilinmiyor	Perikardiyal hastalıklar ⁱ		
Vasküler hastalıklar			
Çok yaygın		Hipertansiyon	
Yaygın	Hipertansiyon		

Solunum, göğüs bozuklukları ve mediastinal hastalıklar			
Çok yaygın	Dispne	Dispne, öksürük	
Yaygın	Pnömonit ^{a,c} , pulmoner emboli ^a , öksürük	Pnömonit, dispne, plevral efüzyon	Pnömonit ^{a,c}
Yaygın olmayan	Plevral efüzyon		
Gastrointestinal hastalıklar			
Çok yaygın	Kolit ^a , diyare, kusma, bulantı, abdominal ağrı	Diyare, kusma, bulantı, abdominal ağrı, kabızlık	Diyare, bulantı, kabızlık
Yaygın	Stomatit, pankreatit, kabızlık, ağız kuruluğu	Kolit, stomatit, pankreatit, ağız kuruluğu, gastrit,	Kolit, pankreatit
Yaygın olmayan	İntestinal perforasyon ^a , gastrit, duodenit		
Hepatobiliyer hastalıklar			
Yaygın	Hepatit ^c	Hepatit ^c	Hepatit
Deri ve deri altı doku hastalıkları			
Çok yaygın	Döküntü ^d , kaşıntı	Döküntü ^d , kaşıntı, kuru cilt	Döküntü ^d , kaşıntı
Yaygın	Vitiligo, kuru cilt, eritem, alopesi, ürtiker	Saç dökülmesi eritem, ürtiker	
Yaygın olmayan	Psoriasis	Stevens-Johnson sendromu, vitiligo, eritema multiforme, psoriasis	
Seyrek	Toksik epidermal nekroliz ^{a,e} , Stevens-Johnson sendromu ^e		
Bilinmiyor	Liken sklerozus ve diğer diğer liken bozuklukları	Liken sklerozus ve diğer liken bozuklukları	Liken sklerozus ve diğer liken bozuklukları
Kas iskelet bozuklukları ve bağ doku hastalıkları			
Çok yaygın	Artralji	Kas iskelet ağrısı ^f , artralji	Kas iskelet ağrısı ^f
Yaygın	Kas iskelet ağrısı ^f	Artrit, kas spazmları, kas zayıflığı	Artrit
Yaygın olmayan	Spondiloartropati, Sjogren sendromu, artrit, miyopati, miyozit (polimiyozit dahil) ^{a,d} , rabdomiyoliz ^{a,d}	Polimiyalji romatika, miyozit (polimiyozit dahil), rabdomiyoliz	miyozit
Böbrek ve idrar yolu hastalıkları			
Yaygın	Renal yetmezlik (akut böbrek hasarı dahil) ^{a,c}	Renal yetmezlik (akut böbrek hasarı dahil) ^c	Renal yetmezlik (akut böbrek hasarı dahil)
Yaygın olmayan	Tübülointerstisyel nefrit, infektif olmayan sistit ^h	Tübülointerstisyel nefrit, infektif olmayan sistit ^h	İnfektif olmayan sistit ^h
Genel bozukluklar ve uygulama bölgesine ilişkin hastalıklar			
Çok yaygın	Yorgunluk, pireksi	Yorgunluk, pireksi, ödem (periferik ödem dahil)	Yorgunluk, pireksi
Yaygın	Ödem (periferik ödem dahil), ağrı	Ağrı , göğüs ağrısı, üşüme	
Yaygın olmayan	Göğüs ağrısı		
Araştırmalar^b			
Çok yaygın	AST artışı, ALT artışı, toplam bilirubin artışı,	AST artışı, ALT artışı, toplam bilirubin artışı,	Hiponatremi AST artışı, ALT artışı,

	alkalen fosfataz artışı, lipaz artışı, amilaz artışı, kreatinin artışı, hipokalsemi, hiperkalemi, hipokalemi, hipomagnezemi, hiponatremi	alkalen fosfataz artışı, lipaz artışı, amilaz artışı, kreatinin artışı, hiperkalsemi, hipokalsemi, hiperkalemi, hipokalemi, hipomagnezemi, hiponatremi	alkalen fosfataz artışı, hipokalsemi, hiperkalemi, hipomagnezemi, kreatinin artışı, hipokalemi, hiperkalsemi, total bilirubin artışı, lipaz artışı, amilaz artışı
Yaygın	Hiperkalsemi, hipermagnezemi, hipernatremi	Hipermagnezemi, hipernatremi	Hipernatremi, hipermagnezemi

* melanomda ilk 4 doz için ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumabı takiben nivolumab monoterapisi.

** RHK'de ilk 4 doz için ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumabı takiben nivolumab monoterapisi.

*** MPM'de ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab.

^a Tamamlanmış ya da devam etmekte olan klinik çalışmalarda yaşamı tehdit eden vakalar bildirilmiştir.

^b Laboratuvar terimlerinin sıklığı başlangıca göre laboratuvar ölçümlerinde kötüleşme yaşayan hasta oranını yansıtmaktadır. Aşağıdaki "Seçilmiş advers reaksiyonların tanımı; laboratuvar anormallikleri" başlığına bakınız.

^c Tamamlanmış ya da devam etmekte olan klinik çalışmalarda yaşamı tehdit eden vakalar bildirilmiştir.

^d Döküntü; makulopapuler döküntü, eritematöz döküntü, kaşıntıya bağlı döküntü, foliküler döküntü, makuler döküntü, morbiliform döküntü, papüler döküntü, püstüler döküntü, papüloskuamöz döküntü, veziküler döküntü, yaygın döküntü, eksfoliatif döküntü, dermatit, akneli dermatit, alerjik dermatit, atopik dermatit, büllöz dermatit, eksfoliatif dermatit, psöriyaziform dermatit ve ilaç erüpsiyonunu ve pemfigoidi kapsayan kompozit bir terimdir.

^e Birleştirilmiş veri seti dışındaki çalışmalarda bildirilmiştir. Sıklık, program çapındaki maruziyete dayalıdır.

^f Kas iskelet ağrısı; sırt ağrısı, kemik ağrısı, kas-iskelet göğüs ağrısı, kas iskelet rahatsızlığı, miyalji, boyun ağrısı, ekstremitelerde ağrı, spinal ağrıyı içeren kompozit bir terimdir.

^g Pazarlama sonrası olay (ayrıca bkz. Bölüm 4.4)

^h Klinik çalışmalarda ve pazarlama sonrası raporlanan

ⁱ Perikardiyal bozukluklar; perikardit, perikardiyal efüzyon, kardiyak tamponad ve Dressler's sendromunu kapsayan kompozit bir terimdir.

^j Anemi, diğer nedenlerin yanı sıra, hemolitik anemi ve otoimmün anemiyi içeren kompozit bir terimdir.

İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab (bkz. Bölüm 4.2)

Güvenlilik profilinin özeti

Nivolumab kombinasyon halinde uygulandığında, tedavinin başlangıcından önce ilgili kombinasyon tedavisi bileşenlerinin Kısa Ürün Bilgilerine bakınız.

Tümör türleri arasında kemoterapi ile kombinasyon halinde 2 haftada bir 240 mg veya 3 haftada bir 360 mg nivolumabın (n = 1092) birleştirilmiş veri kümesinde, 12,1 ila 20 ay arasında değişen minimum takip süresinde en sık görülen (\geq %10) advers reaksiyonlar bulantı (%53), periferik nöropati (%43), yorgunluk (%41), diyare (%37), iştah kaybı (%35), konstipasyon (%30), kusma (%29), stomatit (%25), karın ağrısı (%23), pireksi (%19), döküntü (%17), kas iskelet ağrısı (%17), öksürük (%14), ödem (periferik ödemi dahil) (%14), hipoalbuminemi (%13), baş ağrısı (%10) idi. 3-5 Derece advers reaksiyonların insidansları kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab için %76 ve tek başına kemoterapi için %64 olup, pnömoni, febril nötropeni, tromboz, pnömonit, diyare ve böbrek yetmezliği dahil olmak üzere ölümcül advers reaksiyonların %1,4'ü kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumaba bağlanmıştır. Medyan tedavi süresi kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab için 6,44 ay (%95 GA: 5,95, 6,80) ve kemoterapi için 4,34 ay (%95 GA: 4,04, 4,70) şeklindeydi.

KHDAK'ta 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab ve 2 kür kemoterapi ile kombinasyon halinde 3 haftada bir 360 mg nivolumab veri setinde (n= 358) en az 6,5 aylık takip süresinde en sık bildirilen advers reaksiyonlar yorgunluk (%36), bulantı (%26), döküntü (%25), diyare (%20), prurit (%18), iştah kaybı (%16), hipotiroidizm (%15) ve kusmaydı (%13). Advers reaksiyonlarının çoğu hafif ila orta şiddetliydi (Derece 1 veya 2). Medyan tedavi süresi

ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab için 6,1 ay (%95 GA 4,93, 7,06) ve kemoterapi için 2,4 aydı (%95 GA 2,30, 2,83).

Advers reaksiyonların tablo halinde özeti

Mide, GEJ ya da özofagus adenokarsinomunda kemoterapi ile kombinasyon halinde 2 haftada bir 240 mg ya da 3 haftada bir 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalar (n = 1092) ve KHDAK'ta 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab ve 2 kür kemoterapi ile kombinasyon halinde 3 haftada bir 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalar (n= 358) için veri setinde bildirilen advers reaksiyonlar Tablo 6'da sunulmaktadır. Bu reaksiyonlar, sistem organ sınıfına ve sıklığına göre verilmiştir. Çok yaygın ($\geq 1/10$), yaygın ($\geq 1/100$ ila $< 1/10$), yaygın olmayan $\geq 1/1.000$ ila $< 1/100$), seyrek ($\geq 1/10.000$ ila $< 1/1.000$), çok seyrek ($< 1/10.000$), bilinmiyor (pazarlama sonrası mevcut verilerden hesaplanamamaktadır) Her sıklık derecesi grubunda advers reaksiyonlar azalan ciddiyet sırasında göre sunulmaktadır.

Tablo 6: Diğer terapötik ajanlarla kombinasyon halindeki nivolumab ile advers reaksiyonlar

	Kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab	İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab
Enfeksiyonlar ve enfestasyonlar		
Yaygın	Üst solunum yolu enfeksiyonu, pnömoni ^g	Konjunktivit, pnömoni, solunum yolu enfeksiyonu
Kan ve lenfatik sistem bozuklukları		
Çok yaygın	Nötropeni ^c , anemi ^{c,d} , lökopeni ^c , lenfopeni ^c , trombositopeni ^c	Anemi ^{c,d} , trombositopeni ^c , lökopeni ^c , lenfopeni ^c , nötropeni ^c
Yaygın	Febril nötropeni ^g	Febril nötropeni
Yaygın olmayan	Eozinofili	Eozinofili
Bağışıklık sistemi bozuklukları		
Yaygın	Aşırı duyarlılık, infüzyonla ilişkili reaksiyon	İnfüzyonla ilişkili reaksiyon, aşırı duyarlılık
Endokrin bozuklukları		
Çok yaygın		Hipotiroidizm
Yaygın	Hipotiroidizm, hipertiroidizm, adrenal yetmezlik	Hipertiroidizm, adrenal yetmezlik, hipofizit, tirodit
Yaygın olmayan	Hipopitüitarizm, diabetes mellitus ^f	Hipopitüitarizm, hipoparatiroidizm
Seyrek	Hipofizit	
Metabolizma ve beslenme bozuklukları		
Çok yaygın	İştah kaybı, hipoalbuminemi, hiperglisemi ^c , hipoglisemi ^c	İştah kaybı
Yaygın	Hipofosfatemi	Dehidrasyon, hipoalbuminemi, hipofosfatemi
Sinir sistemi bozuklukları		
Çok yaygın	Periferik nöropati, baş ağrısı	
Yaygın	parestezi, baş dönmesi	Periferik nöropati, baş dönmesi
Yaygın olmayan		Polinöropati, otoimmün nöropati (fasiyal ve abduzens sinir parezisi dahil), ensefalit
Seyrek	Guillain-Barré sendromu	
Göz bozuklukları		
Yaygın	Kuru göz, bulanık görme	Göz kuruluğu

Yaygın olmayan	Üveit	Bulanık görme, episklerit
Kardiyak bozukluklar		
Yaygın	Taşikardi	
Yaygın olmayan	Miyokardit	Taşikardi, atriyel fibrilasyon, bradikardi
Vasküler bozukluklar		
Yaygın	Tromboz, ^g , hipertansiyon	
Yaygın olmayan		Hipertansiyon
Solunum bozuklukları, torasik bozukluklar ve mediastinal bozukluklar		
Çok yaygın	Öksürük	
Yaygın	Pnömoni ^{f, g} , dispne	Pnömoni, dispne, öksürük
Yaygın olmayan		Plevral efüzyon
Gastrointestinal bozukluklar		
Çok yaygın	Diyare ^g , stomatit, kusma, bulantı, karın ağrısı, konstipasyon	Bulantı, diyare, kusma
Yaygın	Kolit ^f , ağız kuruluğu	Konstipasyon, stomatit, karın ağrısı, kolit, ağız kuruluğu, pankreatit
Yaygın olmayan	Pankreatit	
Hepatobiliyer bozukluklar		
Yaygın		Hepatit
Yaygın olmayan	Hepatit	
Cilt ve subkütan doku bozuklukları		
Çok yaygın	Döküntü ^a	Döküntü ^a , prurit
Yaygın	Palmar-plantar eritrodizestezi sendromu, prurit, deri hiperpigmentasyonu, alopesi, cilt kuruluğu, eritem	Alopesi, cilt kuruluğu, eritem, ürtiker
Yaygın olmayan		Sedef hastalığı, Stevens Johnson sendromu, vitiligo
Bilinmiyor		Liken skleroz, diğer liken bozuklukları
Kas iskelet sistemi ve bağ doku bozuklukları		
Çok yaygın	Kas iskelet ağrısı ^b	
Yaygın	Artralji, kas güçsüzlüğü	Kas iskelet ağrısı ^b , artralji, artrit
Yaygın olmayan		Kas güçsüzlüğü, kas spazmları, romatizmal polimiyalji
Renal ve üriner bozukluklar		
Yaygın	Böbrek yetmezliği ^{f, g}	Böbrek yetmezliği (akut böbrek hasarı dahil)
Yaygın olmayan	Bulaşıcı olmayan sistit ^e	Nefrit, bulaşıcı olmayan sistit ^e
Seyrek	nefrit	
Genel bozukluklar ve uygulama yeri rahatsızlıkları		
Çok yaygın	Yorgunluk, pireksi, ödem (periferik ödem dahil)	Yorgunluk
Yaygın		Pireksi, ödem (periferik ödem dahil)

Yaygın olmayan		Üşüme, göğüs ağrısı
Araştırmalar		
Çok yaygın	Hipokalsemi ^c , transaminaz artışı ^c , hiponatremi ^c ,amilaz artışı, hipomagnezemi ^c , alkalın fosfataz artışı, hipokalemi ^c , kreatinin artışı ^c , lipaz artışı, hiperkalemi ^c , toplam bilirubin artışı ^c , hipernatremi ^c	Alkalın fosfataz artışı ^c , transaminaz artışı ^c , kreatinin artışı ^c , amilaz artışı ^c , lipaz artışı ^c , hipokalemi ^c , hipomagnezemi ^c , hiponatremi ^c
Yaygın	Hiperkalsemi ^c , hipermağnezemi ^c	Toplam bilirubin artışı ^c , tiroid uyarıcı hormon artışı
Yaygın olmayan		Gama-glutamilttransferaz artışı

^a Döküntü, makülopapüler döküntü, eritematöz döküntü, pruritik döküntü, maküler döküntü, morbilliform döküntü, papüler döküntü, genel döküntü, dermatit, akneiform dermatit, alerjik dermatit, atopik dermatit, büllöz dermatit, ilaç erüpsiyonu, ekzfoliyatif döküntü, nodüler döküntü ve veziküler döküntüyü kapsayan birleşik bir terimdir.

^b Kas iskelet ağrısı; sırt ağrısı, kemik ağrısı, kas iskelet sistemi göğüs ağrısı, miyalji, boyun ağrısı, ekstremitelerde ağrı, spinal ağrıyı kapsayan birleşik bir terimdir.

^c Laboratuvar terimlerinin sıklıkları, laboratuvar ölçümlerinde başlangıca göre kötüleşme yaşayan hastaların oranını yansıtır. Bkz. “Seçilmiş advers reaksiyonların açıklaması; laboratuvar anomalileri”.

^d Anemi, demir eksikliği anemisi ve hemoglobin düşüşünü kapsayan birleşik bir terimdir.

^e Klinik çalışmalarda ve pazarlama sonrası ortamda bildirilmiştir.

^f Tamamlanmış ya da devam eden klinik çalışmalarda yaşamı tehdit eden vakalar bildirilmiştir.

^g Tamamlanmış ya da devam eden klinik çalışmalarda yaşamı tehdit eden vakalar bildirilmiştir.

Seçilen yan etkilerin açıklaması;

Nivolumab monoterapisi ya da ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi, immün ilişkili advers reaksiyonlarla ilişkilendirilmiştir. İmmün ilişkili advers reaksiyonlar çoğu vakada uygun tıbbi tedaviyle çözülmüştür. Nivolumab monoterapisi alanlara kıyasla kombinasyon halinde nivolumab alan hastaların daha yüksek bölümünde tedavinin kalıcı olarak kesilmesi gerekmiştir. Tablo 7’de doz rejimine göre tedavinin kalıcı olarak kesildiği immün ilişkili advers reaksiyonların yüzdesi sunulmaktadır. Ek olarak, olay deneyimleyen hastalar için, Tablo 7’de, doz rejimine göre yüksek dozda kortikosteroid gereken (en az 40 mg günlük prednizon eşdeğeri) hasta yüzdesi sunulmaktadır. Advers reaksiyonların yönetimine ilişkin kılavuzlar bölüm 4.4’te tanımlanmaktadır.

Tablo 7: Doz rejimine göre tedavinin kalıcı olarak kesilmesini gerektiren ya da yüksek dozda kortikosteroid gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar

	Nivolumab 3 mg/kg ya da 240 mg monoterapisi %	Melanomda İpilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 1 mg/kg %	RHK'de ve diğer İpilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg %	MPM'de ve diğer ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg %
Tedavinin kalıcı olarak kesilmesini gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar				
Pnömonit	1,5	2,0	2,3	3,2
Kolit	1,0	16	3,6	3,1
Hepatit	0,9	9	4,5	3,4
Nefrit ve renal disfonksiyon	0,3	1,1	1,4	1,0
Endokrinopatiler	0,3	2,7	2,9	1,9
Deri	0,6	0,9	1,2	0,8
Aşırı duyarlılık/İnfüzyon reaksiyonu	0,1	0	0	0,8
Yüksek dozda kortikosteroid gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar^{a,b}				
Pnömonit	65	63	58	52
Kolit	14	46	24	28
Hepatit	20	46	36	33
Nefrit ve renal disfonksiyon	22	17	26	39
Endokrinopatiler	6	27	24	13
Deri	4	7	8	9
Aşırı duyarlılık/İnfüzyon reaksiyonu	18	6	12	16

^a en az 40 mg günlük prednizon eşdeğerleri

^b sıklık, immün ilişkili advers reaksiyon yaşayan hasta sayısına dayanmaktadır.

Tablo 8: Doz rejimine göre tedavinin kalıcı olarak kesilmesini gerektiren ya da yüksek dozda kortikosteroid gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar (diğer terapötik ajanlarla kombinasyon halinde nivolumab)

	Kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg veya 360 mg nivolumab %	KHDAK'de ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab 360 mg %
Tedavinin kalıcı olarak kesilmesini gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar		
Pnömonit	2,4	2,2
Kolit	2,5	4,2
Hepatit	1,1	3,4
Nefrit ve renal disfonksiyon	3,3	1,4
Endokrinopatiler	0,5	2,0
Deri	1,0	1,1
Aşırı duyarlılık/İnfüzyon reaksiyonu	2,5	0,6
Yüksek dozda kortikosteroid gerektiren immün ilişkili advers reaksiyonlar^{a,b}		
Pnömonit	59	68
Kolit	8	20
Hepatit	8	29
Nefrit ve renal disfonksiyon	10	24
Endokrinopatiler	6	8
Deri	6	10
Aşırı duyarlılık/İnfüzyon reaksiyonu	24	29

^a en az 40 mg günlük prednizon eşdeğerleri

^b sıklık, immün ilişkili advers reaksiyon yaşayan hasta sayısına dayanmaktadır.

İmmün ilişkili pnömonit

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda, interstisyel akciğer hastalığı ve akciğer infiltrasyonu dahil pnömonit insidansı %3,6 idi (147/4122). Vakaların çoğunun şiddeti Derece 1 veya Derece 2 olup sırasıyla hastaların %0,9 (38/4122) ve %1,8'inde (74/4122) bildirilmiştir. Derece 3 ve Derece 4 vakalar sırasıyla hastaların %0,8 (32/4122) ve <%0,1'inde (1/4122) bildirilmiştir. Derece 5 vakalar hastaların <%0,1'inde (2/4122) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 14,4 haftaydı (aralık: 0,7 - 85,1). 100 hastada (%68,0) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 6,6 hafta (aralık: 0,1⁺ - 109,1⁺) olduğu belirlenmiştir; ⁺ gizlenmiş bir gözleme işaret eder.

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, interstisyel akciğer hastalığı dahil pnömonit insidansı %7,8 (35/448) olmuştur. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %4,7 (21/448), %1,1 (5/448) ve %0,2'sinde (1/448) bildirilmiştir. Derece 3 pnömonit vakalarından biri 11 günlük sürede kötüleşmiş ve ölümlü sonuçlanmıştır. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,6 aydı (aralık: 0,7-12,6). 33 hastada (%94,3) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 6,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,3-35,1).

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, interstisyel akciğer hastalığı dahil pnömonit insidansı %6,5 (43/666) idi. Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla %3,3'ünde (22/666) ve %1,1'inde (7/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,7 aydı (aralık: 0,25-56,8). 39 hastada (%90,7) iyileşme görülmüş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 6,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,7-110,3⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, interstisyel akciğer hastalığı dahil pnömonit insidansı %7,7 (48/622) idi. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %3,7'sinde (23/622), %1,3'ünde (8/622) ve 0,6'sında (4/622) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,7 aydı (aralık: 0,3-20,8). 34 hastada (%70,8) iyileşme görülmüş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 7,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-149,3⁺).

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda interstisyel akciğer hastalığı dahil olmak üzere pnömoni insidansı %5,4'di (59/1092). Hastaların sırasıyla %2,7 (29/1092), %1,2 (13/1092) ve %0,3'ünde (3/1092) 2., 3. ve 4. Derece vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 24,1 haftaydı (aralık: 1,6-96,9). 40 hastada (%67,8) 10,4 haftalık medyan iyileşme süresi ile (aralık: 0,3⁺-121,3⁺) iyileşme meydana gelmiştir.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, interstisyel akciğer hastalığı dahil pnömonit insidansı %5,3 (19/358) olmuştur. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %2,2 (8/358), %1,1 (4/358) ve %0,6'sında (2/358) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 18,1 haftaydı (aralık: 0,6-52,4). 14 hastada (%74) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 4,3 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,7-27,9⁺).

İmmün ilişkili kolit

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda diyare, kolit ya da sık bağırsak hareketlerinin insidansı %15,3 (631/4122) olmuştur. Vakaların çoğu Derece 1 veya 2 olup sırasıyla hastaların %9,9 (409/4122) ve %3,9'u (160/4122) tarafından bildirilmiştir. Hastaların sırasıyla %1,5 (61/4122) ve <%0,1' inde (1/4122) Derece 3 ve Derece 4 vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,4 aydı (aralık: 0,1 – 124,4⁺). 565 hastada (%90,5) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 2,4 hafta (aralık: 0,1 - 124,4⁺) olduğu belirlenmiştir.

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, diyare ya da kolit insidansı %46,7 idi (209/448). Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla, %13,6 (61/448), %15,8 (71/448) ve %0,4'ünde (2/448) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,2 aydı (aralık: 0-22,6). 186 hastada (%89,4) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 3 hafta olmuştur (aralık: 0,1-159,4⁺).

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, diyare ya da kolit insidansı %27,9 idi (186/666). Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla, %9,6 (64/666) ve %4,7'sinde (31/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,4 aydı (aralık: 0-48,9). 170 hastada (%92,4) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 2,2 hafta olmuştur (aralık: 0,1-117,0⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, diyare ya da kolit insidansı %16,7 (104/622) idi. Derece 2 ve Derece 3

vakalar hastaların sırasıyla %5,5'inde (34/622) ve %3,4'ünde (21/622) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 3,3 aydı (aralık: 0-21,7). 98 hastada (%94,2) iyileşme görülmüş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 3,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-109,3)

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda diyare ya da kolit insidansı %29,8'di (325/1092). Hastaların sırasıyla %9,4 (103/1092), %4,0 (44/1092) ve %0,5'inde (6/1092) 2., 3. ve 4. Derece vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 4,4 haftaydı (aralık: 0,1-93,6). 284 hastada (%87,7) 1,6 haftalık medyan iyileşme süresi ile (aralık: 0,1-117,6⁺) iyileşme meydana gelmiştir.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, diyare ya da kolit insidansı %22,3 (80/358) olmuştur. Derece 2, Derece 3, Derece 4 ve Derece 5 vakalar hastaların sırasıyla %7 (25/358), %5 (18/358), %0,3 (1/358) ve %0,3'ünde (1/358) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 5,1 haftaydı (aralık: 0,1-53,6). 70 hastada (%87,5) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 1,4 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-76,9⁺).

İmmün ilişkili hepatit

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %7,4 idi (306/4122). Vakaların çoğu Derece 1 veya 2 olup, sırasıyla hastaların %4,0 (165/4122) ve %1,7'si (70/4122) tarafından bildirilmiştir. Hastaların %1,4 (59/4122) ve %0,3'ünde (12/4122) sırasıyla Derece 3 ve Derece 4 vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 10,0 haftaydı (aralık: 0,1 - 120,0). 240 hastada (%79,5) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 6,1 hafta (aralık: 0,1 - 126,4⁺) olduğu belirlenmiştir.

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %29,5 idi (132/448). Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla, %6,7 (30/448), %15,4 (69/448) ve %1,8'inde (8/448) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,5 ay idi (aralık: 0-30,1). 124 hastada (%93,9) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 5,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-106,9).

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %19,8 idi (132/666). Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla, %4,8 (32/666), %7,4 (49/666) ve %1,5'inde (10/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,1 ay idi (aralık: 0,3-36,6). 112 hastada (%84,8) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 6,3 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1⁺- 175,9⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %12,9 (80/622) idi. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %2,3 (14/622), %4,5 (28/622) ve %0,5'inde (3/622) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,6 aydı (aralık: 0,2-20,3). 70 hastada (%87,5) iyileşme görülmüş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 4,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 1-78,3⁺).

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %21,6'ydı (236/1092). Hastaların sırasıyla %7,1 (77/1092), %3,2 (35/1092) ve

<0,1'inde (1/1092) 2. Derece, 3. Derece ve 4. Derece vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 7,9 haftaydı (aralık: 0,1-84,1). 185 hastada (%79,7) 9,1 haftalık medyan iyileşme süresi ile (aralık: 0,4-150,6⁺) iyileşme meydana gelmiştir.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, karaciğer fonksiyon testi anomalilerinin insidansı %13,4 (48/358) olmuştur. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %3,1 (11/358), %3,4 (12/358) ve %1,1'inde (4/358) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 10,6 haftaydı (aralık: 1,1-68,3). 37 hastada (%80,4) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 5 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,3-45,0⁺).

İmmün ilişkili nefrit ve renal fonksiyon bozukluğu

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda nefrit veya renal fonksiyon bozukluğu insidansı %2,7 idi (112/4122). Vakaların çoğu Derece 1 veya 2 olup sırasıyla hastaların %1,6 (66/4122) ve %0,7'si (28/4122) tarafından bildirilmiştir. Hastaların sırasıyla %0,7'si (28/4122) ve <%0,1'inde (1/4122) Derece 3 ve Derece 4 vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 11,3 haftaydı (aralık: 0,1 – 79,1). 74 hastada (%69,2) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 8 hafta (aralık: 0,3 - 79,1⁺) olduğu belirlenmiştir.

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, nefrit ya da renal fonksiyon bozukluğu insidansı %5,1 olmuştur (23/448). Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla, %1,6 (7/448), %0,9 (4/448) ve %0,7'sinde (3/448) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,6 ay idi (aralık: 0,5-21,8). 21 hastada (%91,3) iyileşme gözlenmiş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 2,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-125,1⁺).

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, nefrit ya da renal fonksiyon bozukluğu insidansı %8,6 olmuştur (57/666). Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla, %3,8 (25/666), %0,6 (4/666) ve %0,8'inde (5/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,1 ay idi (aralık: 0-34,8). 45 hastada (%78,9) iyileşme gözlenmiş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 10,0 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1⁺-106⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, renal fonksiyon bozukluğu insidansı %3,7 (23/622) idi. Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla %1,4'ünde (9/622) ve %1,0'inde (6/622) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 2,8 aydı (aralık: 0,3-14,4). 17 hastada (%73,9) iyileşme görülmüş olup, iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan sürenin 9,6 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,7-172,1⁺).

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda nefrit ya da böbrek yetmezliği insidansı %9,1'di (99/1092). Hastaların sırasıyla %3,7 (40/1092), %1,1 (12/1092) ve %0,2'inde (2/1092) 2., 3. ve 4. Derece vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 11,3 haftaydı (aralık: 0,7-59,4). 62 hastada (%62,6) 11,7 haftalık medyan iyileşme süresi ile (aralık: 0,1-135,1⁺) iyileşme meydana gelmiştir.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, nefrit ya da renal fonksiyon bozukluğu insidansı insidansı %7 (25/358) olmuştur. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %2,2 (8/358), %1,7 (6/358) ve %0,6'sında (2/358) bildirilmiştir.

Başlangıca kadar geçen medyan süre 10,6 haftaydı (aralık: 0,1-51,3). 14 hastada (%56) iyileşme gözlenmiştir ve iyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 6,3 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,1-82,9⁺).

İmmün ilişkili endokrinopatiler

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda hipotiroidizm veya hipertiroidizm dahil tiroid bozukluklarının insidansı %12,5'dir (516/4122). Vakaların çoğu Derece 1 veya 2 olup sırasıyla hastaların %6,1 (253/4122) ve %6,2'si (256/4122) tarafından bildirilmiştir. Derece 3 4 tiroid bozuklukları hastaların %0,2'si (7/4122) tarafından bildirilmiştir. Hipofizit (3 Derece 1, 5 Derece 2, 7 Derece 3, and 1 Derece 4), hipopitüitarizm (5 Derece 2 ve 1 Derece 3), adrenal yetmezlik (ikincil adrenokortikal yetmezlik ve akut adrenokortikal yetmezlik dahil) (1 Derece 1; 15 Derece 2 ve 8 Derece 3), diabetes mellitus (Tip 1 diabetes mellitus dahil) (1 Derece 1, 4 Derece 2 ve 2 Derece 3) ve diyabetik ketoasidoz (2 Derece 3) bildirilmiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 11,1 haftadır. (aralık: 0,1 – 126,7). 278 hastada iyileşme meydana gelmiştir (%49,8). İyileşme ortaya çıkana kadar geçen medyan süre 44,1 hafta olduğu belirlenmiştir (aralık: 0,4-204,4⁺).

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, tiroid bozukluklarının insidansı %25,2 idi. (113/448). Derece 2 ve Derece 3 bozukluklar hastaların sırasıyla, %14,5 (65/448) ve %1,3'ünde (6/448) bildirilmiştir. Derece 2 ve Derece 3 hipofizit (lenfositik hipofizit dahil) hastaların sırasıyla %5,8 (26/448) ve %2'sinde (9/448) meydana gelmiştir. Derece 2 ve Derece 3 hipopitüitarizm hastaların sırasıyla %0,4 (2/448) ve %0,7'sinde (3/448) bildirilmiştir. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 adrenal yetmezlik (sekonder adrenokortikal yetmezlik dahil) hastaların sırasıyla, %1,6 (7/448), %1,3 (6/448) ve %0,2'sinde (1/448) bildirilmiştir. Derece 1, Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 diabetes mellitus ve Derece 4 diyabetik ketoasidozun her biri hastaların %0,2'sinde (1/448) bildirilmiştir. Derece 5 endokrinopatiler bildirilmemiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 1,9 aydı (aralık: 0-28,1). 64 hastada (%45,4) iyileşme gözlenmiştir. İyileşmeye kadar geçen süre 0,4 ila 155,4⁺ hafta arasında değişmiştir.

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, tiroid bozukluklarının insidansı %26,9 idi (179/666). Derece 2 ve Derece 3 tiroid bozuklukları hastaların sırasıyla, %15,3 (102/666) ve %1,7'sinde (11/666) bildirilmiştir. Hipofizit hastaların %3,9'ünde (26/666) meydana gelmiştir. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %0,8 (5/666), %2,3 (15/666) ve %0,3'ünde (2/666) bildirilmiştir. Derece 2 hipopitüitarizm hastaların %0,5'inde (3/666) meydana gelmiştir. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 adrenal yetmezlik (sekonder adrenokortikal yetmezlik dahil) hastaların sırasıyla, %3,5 (23/666), %2,0 (13/666) ve %0,3'ünde (2/666) meydana gelmiştir. Tip 1 diabetes mellitus (2 Derece 2, 1 Derece 3 ve 2 Derece 4) ve diyabetik ketoasidoz (1 Derece 4) dahil diabetes mellitus bildirilmiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 2,1 aydı (aralık: 0-27,2). 89 hastada (%41,4) iyileşme gözlenmiştir. İyileşmeye kadar geçen süre 0,4 ila 257,1⁺ hafta arasında değişmiştir.

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, tiroid bozukluklarının insidansı %18,2 (113/622) idi. Derece 2 ve Derece 3 tiroid bozuklukları hastaların sırasıyla %8,0 (50/622) ve %0,5'ünde (3/622) bildirilmiştir. Hipofizit hastaların %2,3'ünde (14/622) meydana gelmiştir. Derece 2 vakalar hastaların %1,1'inde (7/622) meydana gelmiştir. Derece 2 ve Derece 3 hipopitüitarizm hastaların sırasıyla %1,6 (10/622) ve %1,3'ünde (8/622) bildirilmiştir. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 adrenal yetmezlik hastaların sırasıyla (sekonder adrenokortikal yetmezlik dahil), %2,1 (13/622), %1,3'ünde (8/622) ve %0,2 (1/622) bildirilmiştir. Tip 1 diabetes mellitus ve diyabetik ketoasidoz (3 Derece 2 ve 2 Derece 3) dahil diabetes mellitus bildirilmiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 2,4 aydı (aralık: 0,4-20,8). 43

hastada (%30,7) iyileşme gözlenmiştir. İyileşmeye kadar geçen süre 0,3 ila 185,1⁺ hafta arasında değişmiştir.

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda tiroid bozukluklarının insidansı %11,7'ydü (128/1092). Hastaların %5,5'inde (60/1092) 2. Derece tiroid bozukluğu bildirilmiştir. Hastaların <%0,1'inde (1/1092) 3. Derece hipofizit meydana gelmiştir. Hastaların sırasıyla %0,3 (3/1092) ve %0,3'ünde (3/1092) Derece 2 ve Derece 3 hipopitüitarizm meydana gelmiştir. Hastaların sırasıyla %0,7 (8/1092), %0,2 (2/1092) ve %0,1'inde (1/1092) 2. Derece, 3. Derece ve 4. Derece adrenal yetmezlik meydana gelmiştir. Tip 1 diabetes mellitus (1 Derece 2, 2 Derece 3 ve 1 Derece 4) ve diyabetik ketoasidoz (1 Derece 4) dahil diabetes mellitus bildirilmiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 14,3 haftaydı (aralık: 2,0-124,3). 56 hastada iyileşme meydana gelmiştir (%38,9). İyileşmeye kadar geçen süre 0,4 ile 155,7⁺ hafta arasındaydı.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, tiroid bozukluklarının insidansı %24 idi (86/358). Derece 2 ve Derece 3 tiroid bozuklukları hastaların sırasıyla %12,3 (44/358) ve %0,3'ünde (1/358) bildirilmiştir. Hipofizit hastaların %1,4'ünde (5/358) meydana gelmiştir. Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların %0,6'sında (2/358) ve %0,8'inde (3/358) meydana gelmiştir. Derece 2 hipopitüitarizm hastaların sırasıyla %0,3'ünde (1/358) bildirilmiştir. Derece 2 ve Derece 3 adrenal yetmezlik hastaların sırasıyla, %1,7 (6/358) ve %1,4'ünde (5/358) bildirilmiştir. Tip 1 diabetes mellitus dahil diabetes mellitus bildirilmemiştir. Bu endokrinopatilerin başlangıcına kadar geçen medyan süre 12,1 haftaydı (aralık: 1,9-58,3). 30 hastada (%35,3) iyileşme gözlenmiştir. İyileşmeye kadar geçen süre 1,4 ila 72,4⁺ hafta arasında değişmiştir.

İmmün ilişkili deri advers reaksiyonları

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda döküntü insidansı %29,5'di (1215/4122). Vakaların çoğu Derece 1 olup, hastaların %22,4'ü (924/4122) tarafından bildirilmiştir. Hastaların %5,7'si (235/4122) ve %1,4'ünde (56/4122) sırasıyla, Derece 2 ve Derece 3 vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 6,3 haftaydı (aralık: 0 - 121,1). Medyan 18,1 hafta iyileşme süresi ile (aralık: 0,1 - 192,7⁺) 779 hasta (%64,6) iyileşmiştir.

Melanomda, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, döküntü insidansı %65'tir (291/448). Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla, %20,3 (91/448) ve %7,6'sında (34/448) bildirilmiştir. Derece 4 ya da 5 vakası raporlanmamıştır. Başlangıca kadar geçen medyan süre 0,5 aydır (aralık: 0,0-19,4). 191 hastada (%65,9) iyileşme gözlenmiş olup medyan iyileşme süresi 11,4 hafta olmuştur (aralık: 0,1-150,1⁺).

RHK ve diğerlerinde, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, döküntü insidansı %47,7'dir (318/666). Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla, %13,7 (91/666) ve %3,9'ünde (26/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,0 aydır (aralık: 0-33,8). İyileşme 228 hastada (%71,9) görülmüş olup medyan iyileşme süresi 11,6 hafta olmuştur (aralık: 0,1-268,7⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, döküntü insidansı %35 (218/622) idi. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %11,3 (70/300), %3,4 (21/622) ve %0,2'inde (1/622) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 1,1 aydı (aralık: 0-22,3). 150 hastada (%69,1) iyileşme gözlenmiş olup medyan iyileşme süresi 11,9 hafta olmuştur (aralık: 0,3-176,9⁺).

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda döküntü insidansı %24,5'di (267/1092). Hastaların sırasıyla %6,4 (70/1092) ve %2,5'inde (27/1092) 2. Derece ve 3. Derece vakalar bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 9,1 haftaydı (aralık: 0,1-97,4). 166 hastada (%62,2) 19,1 haftalık medyan iyileşme süresi ile (aralık: 0,1-188,1⁺) iyileşme meydana gelmiştir. KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, döküntü insidansı %37,7 (135/358) idi. Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla %11,5 (41/358) ve %0,3'ünde (1/358) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 3,3 haftaydı (aralık: 0,1-83,1). 96 hastada (%71,6) iyileşme gözlenmiş olup medyan iyileşme süresi 9,4 hafta olmuştur (aralık: 0,1⁺-84,1⁺).

Bazıları ölümcül olabilen SJS ve TEN vakaları nadiren gözlemlenmiştir. (bkz. Bölüm 4.2 ve 4.4)

İnfüzyon reaksiyonları

Nivolumab monoterapisi alan hastalarda, aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonlarının insidansı, 7 hastadaki Derece 3 ve 3 hastadaki Derece 4 vaka dahil %3,9 idi (160/4122).

Melanomda ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonlarının insidansı %3,8 (17/448) olup, tümü Derece 1 ya da 2 şiddetinde idi. Derece 2 vakalar hastaların %2,2'sinde (10/448) bildirilmiştir.

RHK ve diğerlerinde ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonlarının insidansı %3,8 (25/666) olup, tümü Derece 1 ya da 2 şiddetindeydi. Derece 2 vakalar hastaların %2,4'ünde (16/666) bildirilmiştir. Başlangıca kadar geçen medyan süre 0,7 aydı (aralık: 0,0-22,6). 23 hastada (%92,0) iyileşme gözlenmiş olup medyan iyileşme süresi 0,1 hafta olmuştur (aralık: 0,1-79,1⁺).

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonlarının insidansı %7,2 (45/622) idi. Derece 2 ve Derece 3 vakalar hastaların sırasıyla %3,4 (21/622) ve %3,2'inde (20/622) bildirilmiştir.

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda, kemoterapi ile kombinasyon halinde 240 mg ya da 360 mg nivolumab ile tedavi edilen hastalarda aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonları insidansı %10,6'ydi (116/1092). Hastaların sırasıyla %6,5 (71/1092), %1,4 (15/1092) ve %0,2'inde (2/1092) 2., 3. ve 4. Derece vakalar bildirilmiştir.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, aşırı duyarlılık/infüzyon reaksiyonlarının insidansı %4,7 (17/358) idi. Derece 2, Derece 3 ve Derece 4 vakalar hastaların sırasıyla %2,2 (8/358), %0,3 (1/358) ve %0,3'ünde (1/358) bildirilmiştir.

Klasik Hodgkin Lenfomada allojenik HKHN komplikasyonları

Nivolumab kullanımı ile allojenik HKHN öncesi ve sonrası hızlı başlangıçlı GVHD bildirilmiştir (bkz. Bölüm 4.4).

İki cHL çalışmasında değerlendirilmiş 62 hastada, nivolumab monoterapisini bıraktıktan sonra allojenik HKHN uygulanmış 17/62 hastada (%27,4) Derece 3 veya 4 akut GVHD

bildirilmiştir. Kök hücre infüzyonunu takip eden 14 gün içinde ortaya çıkan akut GVHD şeklinde tanımlanan hiperakut GVHD dört hastada (%6) bildirilmiştir. Nakilden sonraki ilk 6 hafta içinde altı hastada (%12) steroid gerektiren ve tanımlanmış bir enfeksiyöz nedeni olmayan febril sendrom bildirilmiştir. Dört hastada steroidler kullanılmış ve üç hasta steroidlere yanıt vermiştir. Bir hastada hepatik veno-oklüzif hastalık ortaya çıkmıştır ve bunlardan biri GVHD ve çoklu organ yetmezliği sonucu ölmüştür. 62 hastanın ondokuzu (%30,6) nivolumab sonrası allojenik HKHN komplikasyonları nedeniyle ölmüştür. Bu 62 hastada takip eden allojenik HKHN'nin ardından medyan takip süresi 38,5 ay olmuştur (aralık: 0-68 ay).

Laboratuvar anomalileri

Nivolumab monoterapisi gören hastalarda, başlangıçtan Derece 3 veya 4 laboratuvar anomalisine sapma yaşayan hastaların oranı aşağıdaki gibidir: Anemi için %3,9 (tümü Derece 3), trombositopeni için %0,7, lökopeni için %0,8, lenfopeni için %9,6, nötropeni için %1,0, alkalin fosfataz yükselmesi için %1,9, AST yükselmesi için %2,7, ALT yükselmesi için %2,4, toplam bilirubin yükselmesi için %0,9, kreatinin yükselmesi için %0,7, hiperglisemi için %2,7, hipoglisemi için %1,2, amilaz yükselmesi için %4,2, lipaz yükselmesi için %7,4, hiponatremi için %5,2, hiperkalemi için %1,7, hipokalemi için %1,4, hiperkalsemi için %1,2, hipermagnezemi için %0,7, hipomagnezemi için %0,4, hipokalsemi için %0,7, hipoalbuminanemi için %0,9 ve hipernatremi için %0,1.

Melanomda ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 1 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, başlangıca göre Derece 3 ya da 4 laboratuvar anomalisine sapma yaşayan hastaların oranı aşağıdaki gibidir: anemi için %2,8 (tümü Derece 3), trombositopeni için %1,2, lökopeni için %0,5, lenfopeni için %6,7, nötropeni için %0,7, alkalin fosfataz artışı için %4,3, AST artışı için %12,4, ALT artışı için %15,3, toplam bilirubin artışı için %1,2, kreatinin artışı için %2,4, hiperglisemi için %5,3, amilaz artışı için %8,7, lipaz artışı için %19,5, hipokalsemi için %1,2, hipernatremi ve hiperkalseminin her biri için %0,2, hiperkalemi için %0,5, hipermagnezemi için %0,3, hipokalemi için %4,8 ve hiponatremi için %9,5.

RHK ve diğerlerinde ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, başlangıca göre Derece 3 ya da 4 laboratuvar anomalisine sapma yaşayan hastaların oranı aşağıdaki gibidir: Anemi için %4,3 (tümü Derece 3), trombositopeni için %0,8, lökopeni için %0,5, lenfopeni için %5,3, nötropeni için %1,1, alkalin fosfataz artışı için %2,8, AST artışı için %6,7, ALT artışı için %7,8, toplam bilirubin artışı için %1,8, kreatinin artışı için %2,3, hiperglisemi için %7,2, hipoglisemi için %2,2, amilaz artışı için %11,1, lipaz artışı için %20,2, hipokalsemi için %0,5, hiperkalsemi için %1,2, hiperkalemi için %2,2, hipermagnezemi için %0,9, hipomagnezemi için %0,3, hipokalemi için %2,2 ve hiponatremi için %9,2.

MPM'de, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, başlangıca göre Derece 3 ya da 4 laboratuvar anomalisine sapma yaşayan hastaların oranı aşağıdaki gibidir: anemi için %4,6, trombositopeni için %1,0, lökopeni için %1,2, lenfopeni için %10,6, nötropeni için %1,3, alkalin fosfataz artışı için %3,2, AST için %6,5, ALT için %6,7, toplam bilirubin artışı için %1,2, kreatinin artışı için %0,5, hiperglisemi için %3,6, hipoglisemi artışı için %1,1, amilaz artışı için %5,6, lipaz artışı için %12,5, hipernatremi için %0,7, hiponatremi için %2,8, hiperkalemi için %3,7, hipokalemi için %1,0 ve hipomagnezemi ve hipokalsemi (her biri) için %0,3.

Mide, GBK ya da özofagus adenokarsinomunda kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab 240 mg ya da 360 mg ile tedavi edilen hastalarda, başlangıçtan itibaren laboratuvar anomalisi 3. veya 4. Dereceye kadar kötüleşen hastaların oranı aşağıdaki gibiydi: anemi için

%16,3, trombositopeni için %5,8, lökopeni için %11,5, lenfopeni için %15,4, nötropeni için %26,1, alkalen fosfataz artışı için %3,0, AST artışı için %4,2, ALT artışı için %3,1, bilirubin artışı için %2,3, kreatinin artışı için %1,4, amilaz artışı için %5,9, lipaz artışı için %0,6, hipernatremi için %0,6, hiponatremi için %8,7, hiperkalemi için %1,7, hipokalemi için %7,4, hiperkalsemi için %1,0, hipokalsemi için %2,0, hipomagnezemi için %1,5, hiperglisemi için %3,1 ve hipoglisemi için %0,6.

KHDAK'de, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve kemoterapi ile kombinasyon halindeki 3 haftada bir nivolumab 360 mg/kg ile tedavi edilen hastalarda, başlangıca göre Derece 3 ya da 4 laboratuvar anomalisinde sapma yaşayan hastaların oranı aşağıdaki gibidir: anemi için %9,2, trombositopeni için %4,3, lökopeni için %9,8, lenfopeni için %5,8, nötropeni için %14,7, alkalen fosfataz artışı için %1,2, AST artışı için %3,5, ALT artışı için %4,3, toplam bilirubin artışı için %0, kreatinin artışı için %1,2, hiperglisemi için %7,1, hipoglisemi için %0, amilaz artışı için %6,7, lipaz artışı için %11,9, hipokalsemi için %1,4, hiperkalsemi için %1,2, hiperkalemi için %1,7, hipermagnezemi için %0,3, hipomagnezemi için %1,2, hipokalemi için %3,5 ve hiponatremi için %10,7.

İmmünojenisite

2 haftada bir uygulanan 3 mg/kg ya da 240 mg nivolumab monoterapisi ile tedavi gören ve anti-ürün antikolar açısından değerlendirilebilir olan 3529 hastanın 328'inde (%9,3) tedaviyle birlikte ortaya çıkan anti-ürün antikolara yönelik testte pozitif sonuç elde edilmiştir, 21 hasta ise (%0,6) nötralize edici antikolar açısından pozitif sonuç vermiştir.

Kemoterapi ile birlikte uygulanması nivolumab immünojenisitesini etkilememiştir. Her 2 haftada bir 240 mg ya da her 3 haftada bir kemoterapi ile kombinasyon halinde 360 mg nivolumabla tedavi edilen ve anti-ürün-antikoları açısından değerlendirmeye uygun hastalardan %7,5'i tedaviyle ortaya çıkan anti-ürün-antikoları açısından pozitif bulunurken %0,5'i nötralize edici antikolar açısından pozitif bulunmuştur.

İpilimumab ile kombinasyonda nivolumab ile tedavi edilen ve anti-nivolumab antikoları varlığı açısından incelenebilir olan hastalarda anti-nivolumab antikor görülme sıklığı 3 haftada bir 3 mg/kg nivolumab ve 1 mg/kg ipilimumab alanlarda %26, 2 haftada bir 3 mg/kg nivolumab ve 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab alanlarda %24,9 ve 3 haftada bir 1 mg/kg nivolumab ve 3 mg/kg ipilimumab alan hastalarda %37,8 idi. Nivolumab karşı nötralizan antikor görülme sıklığı 3 haftada bir 3 mg/kg nivolumab ve 1 mg/kg ipilimumab alanlarda %0,8, 2 haftada bir 3 mg/kg nivolumab ve 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab alanlarda %1,5 ve 3 haftada bir 1 mg/kg nivolumab ve 3 mg/kg ipilimumab alan hastalarda %4,6 idi. Anti-ipilimumab antikor varlığının incelenebilir olduğu hastalarda anti-ipilimumab antikor görülme sıklığı %6,3 ile %13,7 arasında değişiyordu ve ipilimumaba karşı nötralizan antikoların görülme sıklığı %0 ila %0,4 idi.

İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyonda nivolumab ile tedavi edilen ve anti-nivolumab antikoları veya nivolumaba karşı nötralizan antikoların varlığı açısından incelenebilir olan hastalarda anti-nivolumab antikolarlarının görülme sıklığı %33,8 ve nötralizan antikoların görülme sıklığı %2,6 idi. İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyonda nivolumab ile tedavi edilen ve anti-ipilimumab antikoları veya ipilimumaba karşı nötralizan antikoların varlığı açısından incelenebilir olan hastalarda anti-ipilimumab antikolarlarının görülme sıklığı %7,5 ve nötralizan antikoların görülme sıklığı %1,6 idi.

Anti-nivolumab antikolar mevcut olduğunda nivolumabın klirensi %20 artmış olmakla birlikte monoterapiye ilişkin farmakokinetik analiz ve maruz kalım-yanıt analizleri temelinde nivolumab antikolarının varlığında etkililik kaybı veya toksisite profilinde bir değişiklik olduğu yönünde kanıt ortaya çıkmamıştır.

Yaşlı hastalar

Yaşlı (≥ 65 yaş) ve daha genç (< 65 yaş) hastalar arasında genel bir güvenilirlik farkı tespit edilmemiştir.

75 yaş ve üzeri KHDAK, SHBBK ve adjuvan melanom hastalarından elde edilen veriler bu popülasyonda sonuç çıkarmak açısından çok sınırlıdır (bkz. Bölüm 5.1). 65 yaş ve üzeri cHL hastalarından elde edilmiş olan veriler bu popülasyonla ilgili bir çıkarımda bulunmak için yeterli değildir (bkz. Bölüm 5.1).

MPM hastalarında, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab alan tüm hastalara (sırasıyla %54 ve %28) kıyasla 75 yaş ve üzeri hastalarda (sırasıyla %68 ve %35) ciddi advers reaksiyonların ve advers reaksiyonlara bağlı olarak tedaviyi bırakan hastaların oranı daha yüksekti.

Karaciğer veya böbrek yetmezliği:

Non-skuamöz KHDAK çalışmasında (CA209057), başlangıçta karaciğer veya böbrek yetmezliği bulunan hastalardaki güvenilirlik profilinin genel popülasyondaki ile karşılaştırılabilir olduğu görülmüştür. Alt grupların örneklem boyutu düşük olduğundan bu sonuçlar dikkatli şekilde yorumlanmalıdır.

Şüpheli advers reaksiyonların raporlanması

Ruhsatlandırma sonrası şüpheli ilaç advers reaksiyonlarının raporlanması büyük önem taşımaktadır. Raporlama yapılması, ilacın yarar / risk dengesinin sürekli olarak izlenmesine olanak sağlar. Sağlık mesleği mensuplarının herhangi bir şüpheli advers reaksiyonu Türkiye Farmakovijilans Merkezi (TÜFAM)'ne bildirmeleri gerekmektedir. (www.titck.gov.tr; e-posta: tufam@titck.gov.tr; telefon: 0 800 314 00 08, faks: 0 312 218 35 99).

4.9 Doz aşımı

Klinik çalışmalarda doz aşımı vakası bildirilmemiştir. Doz aşımı halinde, hastanın advers reaksiyon bulgu ve semptomları açısından yakından gözlemlenmesi ve uygun semptomatik tedaviye başlanması önerilir.

5. FARMAKOLOJİK ÖZELLİKLERİ

5.1 Farmakodinamik özellikler

Farmakoterapötik grup: Antineoplastik ajanlar, monoklonal antikorlar, antikor ilaç
ATC kodu: L01FF01.

Etki mekanizması

Nivolumab, programlanmış ölüm-1 (PD-1) reseptörüne bağlanan ve PD-L1 ve PD-L2 ile etkileşimi bloke eden insan immüoglobulin G4 (IgG4) monoklonal antikorudur (HuMAb).

PD-1 reseptörü, T-hücre immün yanıtlarının kontrolüne katıldığı gösterilmiş olan, T-hücre aktivitesinin negatif bir düzenleyicisidir. PD-1'in, antijen sunucu hücreler tarafından ve belki de tümör veya tümör mikroçevresindeki diğer hücreler tarafından da eksprese edilebilen PD-L1 ve PD-L2 ligandlarıyla bağlanması, T-hücre proliferasyonunun ve sitokin salımının

inhibisyonu ile sonuçlanır. Nivolumab, PD-1'in PD-L1 ve PD-L2 ligandlarına bağlanmasını bloke ederek, anti-tümör yanıtlar dahil, T-hücresi yanıtlarını arttırır. Genetik olarak özdeş fare modellerinde, bloke edici PD-1 aktivitesi, tümör büyümesinin azalması ile sonuçlanmıştır.

Klinik etkililik ve güvenlilik

Doz/maruziyet etkililik ve güvenlilik ilişkilerinin modellenmesine dayanarak, her 2 haftada bir 240 mg veya her 2 haftada bir 3 mg/kg nivolumab arasında etkililik ve güvenlilik açısından klinik olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Ek olarak, bu ilişkilere dayanarak, RHK'de 4 haftada bir 480 mg veya her 2 haftada bir 3 mg/kg nivolumab dozu arasında klinik olarak anlamlı bir fark görülmemiştir.

Melanom

İlerlemiş melanom tedavisi

Dakarbazin karşısında randomize faz 3 çalışma (CA209066)

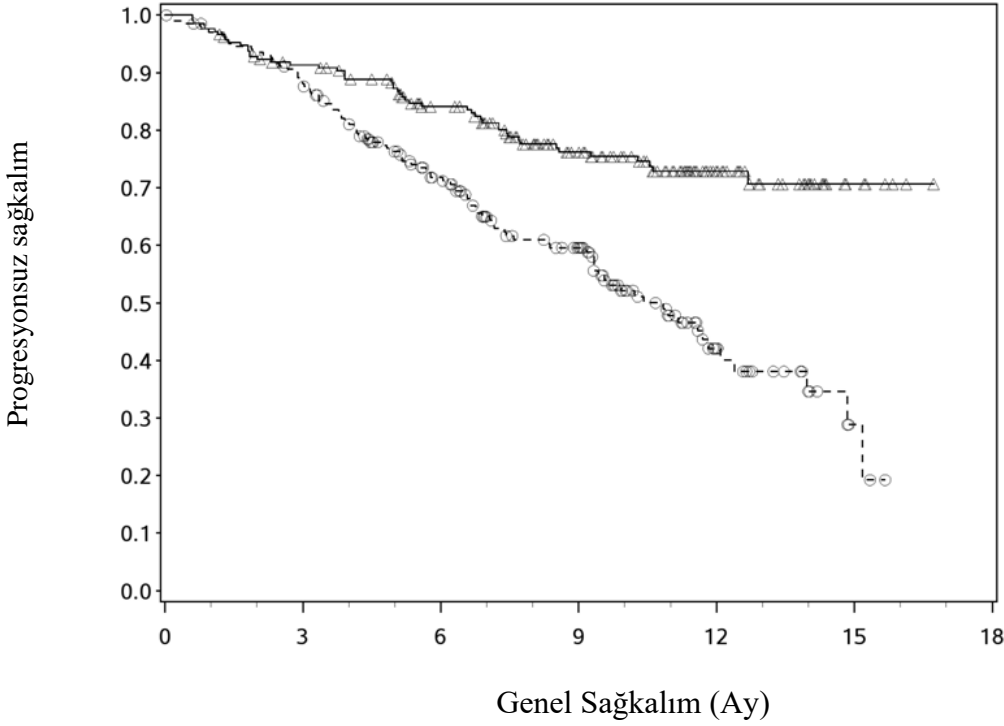
Nivolumab 3 mg/kg'ın ilerlemiş (rezeke edilemeyen veya metastatik) melanom tedavisi için güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, çift kör çalışmada (CA209066) değerlendirilmiştir. Çalışmaya doğrulanmış, tedavi uygulanmamış, Evre III veya IV BRAF vahşi tip melanomu olan ve ECOG performans durumu 0 veya 1 olan yetişkin hastalar (18 yaş ve üzeri) dahil edilmiştir. Aktif otoimmün hastalığı, oküler melanomu veya aktif beyin ya da leptomeningeal metastazları bulunan hastalar çalışmaya alınmamıştır.

Toplam 418 hasta her 2 haftada bir 60 dakika süreyle intravenöz yoldan uygulanan 3 mg/kg dozunda nivolumab (n = 210) veya her 3 haftada bir 1000 mg/m² dozunda dakarbazin (n = 208) almak üzere randomize edilmiştir. Randomizasyon, tümör PD-L1 durumu ve M evresi (M1c karşısında M0/M1a/M1b) ile basamaklandırılmıştır. Tedavi, klinik yarar gözlemlendiği sürece veya tedavi hasta tarafından artık tolere edilemeyinceye kadar sürdürülmüştür. Hastalık progresyonundan sonra tedaviye, araştırmacı tarafından belirlendiği gibi klinik yarar gören ve çalışma ilacı ile önemli bir advers olay yaşamamış olan hastalarda izin verilmiştir. Tümör değerlendirmeleri, randomizasyondan 9 hafta sonra, ardından ilk yıl her 6 haftada bir ve bunu takip eden yıllarda her 12 haftada bir, Solid Tümörlerde Yanıt Değerlendirme Kriterleri (RECIST), versiyon 1.1 uyarınca gerçekleştirilmiştir. Primer etkililik sonlanım noktası genel sağkalımdı (OS). Kilit sekonder etkililik sonlanım noktası ölçümleri, araştırmacı tarafından değerlendirilen progresyonsuz sağkalım (PFS) ve objektif yanıt oranı (ORR) idi.

İki grup arasında başlangıç özellikleri dengelenmişti. Yaş ortalaması 65 olup (aralık: 18 - 87) %59'u erkek ve %99,5'i beyazdı. Başlangıç ECOG performans durumu puanı 0 (%64) veya 1 (%34) idi. Hastaların %61'i, çalışmaya girişte evre M1c hastalığa sahipti. %74'ü kutanöz melanom, %11'i mukozal melanom; %35'i ise PD-L1 pozitif melanoma sahipti (\geq %5 tümör hücresi membran ekspresyonu). Hastaların %16'sı, daha önce adjuvan tedavi görmüş olup en yaygın kullanılan adjuvan tedavi interferondur (%9). Hastaların %4'ünde çalışma girişinde beyin metastazı, %37'sinde ise ULN'den yüksek LDH düzeyi mevcuttu.

OS için Kaplan-Meier eğrileri Şekil 1'de gösterilmektedir.

Şekil 1. Kaplan-Meier OS eğrileri (CA209066)

Riskli gönüllülerin sayısı

Nivolumab

210 185 150 105 45 8 0

Dakarbazin

208 177 123 82 22 3 0

—△— Nivolumab (olaylar: 50/210), medyan ve %95 GA: geçerli değil.

---○--- Dakarbazin (olaylar: 96/208), medyan ve %95 GA: 10,84 (9,33 - 12,09)

Gözlenen OS yararı, başlangıç ECOG performans durumu, M evresi, beyin metastaz öyküsü ve başlangıç LDH düzeyi dahil hasta alt gruplarında tutarlı şekilde gösterilmiştir.

Tümörlerin PD-L1 negatif veya PD-L1 pozitif olarak sınıflandırılmasından bağımsız olarak sağkalım yararı gözlenmiştir (%5 veya %10'luk tümör membranı ekspresyonu eşik değeri).

Elde edilen veriler, nivolumabın geç etki başlangıcına sahip olduğunu ve kemoterapiden sonra nivolumab yararının ortaya çıkmasının 2-3 ay sürebileceğini göstermiştir.

Yanıt oranları, yanıt kadar geçen süre ve yanıt süreleri Tablo 9'da gösterilmektedir.

Tablo 9: Etkililik Sonuçları (CA209066)

	nivolumab (n = 210)	dakarbazin (n = 208)
Genel sağkalım		
Olaylar	50 (%23,8)	96 (%46,2)
Risk oranı	0,42	
%99,79 GA	(0,25 - 0,73)	
%95 GA	(0,3 - 0,6)	
p-değeri	< 0,0001	
Medyan (%95 GA)	Erişilmedi	10,8 (9,33 - 12,09)
Oran (%95 GA)		
6. ayda	84,1 (78,3 - 88,5)	71,8 (64,9 - 77,6)
12. ayda	72,9 (65,5 - 78,9)	42,1 (33 - 50,9)
Progresyonsuz sağkalım		
Olaylar	108 (%51,4)	163 (%78,4)
Risk oranı	0,43	
%95 GA	(0,34 - 0,56)	
p-değeri	< 0,0001	
Medyan (%95 GA)	5,1 (3,48 - 10,81)	22 (2,1 - 2,4)
Oran (%95 GA)		
6. ayda	48 (40,8 - 54,9)	18,5 (13,1 - 24,6)
12. ayda	41,8 (34 - 49,3)	NA
Objektif yanıt		
	84 (%40)	29 (%13,9)
(%95 GA)	(33,3 - 47)	(9,5 - 19,4)
Olasılık oranı (%95 GA)	4,06 (2,52 - 6,54)	
p-değeri	< 0,0001	
Tam yanıt (CR)	16 (%7,6)	2 (%1)
Kısmi yanıt (PR)	68 (%32,4)	27 (%13)
Stabil hastalık (SD)	35 (%16,7)	46 (%22,1)
Medyan yanıt süresi		
Ay (aralık)	Erişilmedi (0 ⁺ - 12,5 ⁺)	6 (1,1 - 10 ⁺)
Yanıta kadar medyan süre		
Ay (aralık)	2,1 (1,2 - 7,6)	2,1 (1,8 - 3,6)

“+” gizlenen bir gözlemi gösterir.

Kemoterapi karşısında randomize faz 3 çalışma (CA209037)

Nivolumab 3 mg/kg'ın ilerlemiş (rezeke edilemeyen veya metastatik) melanom tedavisi için güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209037) değerlendirilmiştir. Çalışma ipilimumab tedavisi sırasında veya sonrasında progresyon görülen ve (BRAF V600 mutasyonu pozitif ise) BRAF kinaz inhibitörü tedavisi sırasında veya sonrasında progresyon görülen hastaları içermiştir.

Aktif otoimmün hastalığı ve oküler melanomu, aktif beyin veya leptomeningeal metastazları olanlar veya iyileşmiş bulantı, yorgunluk, infüzyon reaksiyonları veya endokrinopatiler hariç önceden ipilimumab ile ilişkili yüksek dereceli (CTCAE v4.0 uyarınca Derece 4) advers reaksiyon yaşayan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Toplam 405 hasta her 2 haftada bir 60 dakika süreyle intravenöz yoldan uygulanan 3 mg/kg dozunda nivolumab (n = 272) veya araştırmacının kararına göre dakarbazin (her 3 haftada bir 1000 mg/m²) veya karboplatin (her 3 haftada EAA 6) ve paklitaksel (her 3 haftada bir

175 mg/m²) içeren kemoterapi (n = 133) almak üzere randomize edilmiştir. Randomizasyon, BRAF ve tümör PD L1 durumu ve önceki ipilimumab tedavisine verilen en iyi yanıtla göre basamaklandırılmıştır.

Yardımcı primer etkinlik sonuç ölçümleri, nivolumab tedavisi gören ilk 120 gönüllüde RECIST versiyon 1.1 kullanılarak bağımsız bir radyolojik inceleme komitesi (IRRC) tarafından ölçüldüğü gibi doğrulanmış ORR ve nivolumab ile elde edilen OS'nin kemoterapi ile karşılaştırılmasını içermiştir. İlave sonuç ölçümleri, yanıt süresi ve zamanıydı.

Hastaların medyan yaşı 60 idi (aralık: 23 - 88). Hastaların yüzde %64'ü erkekti ve %98'i beyazdı. ECOG performans skorları hastaların %61'i için 0 ve %39'u için 1 idi. Hastaların çoğunluğu (%75) çalışmaya girişte evre M1c hastalığa sahipti. Hastaların %73'ü kutanöz melanom ve %10'u mukozal melanom idi.

Önceden alınan sistemik tedavi sayısı hastaların %27'sinde 1, %51'inde 2 ve %21'inde > 2 idi. Hastaların %22'sinin BRAF mutasyonu pozitif ve %50'si PD-L1 pozitif. Hastaların %64'ü, önceki ipilimumab tedavisinden klinik yarar (CR/PR ya da SD) görmemiştir.

Başlangıç özellikleri, beyin metastazı olan hastaların oranı (nivolumab grubu ve kemoterapi grubunda sırasıyla %19 ve %13) ve başlangıç LDH düzeyi ULN'den yüksek olan hastaların oranı (sırasıyla %51 ve %35) hariç, gruplar arasında dengeliydi.

Bu nihai ORR analizi döneminde, en az 6 ay takip edilen nivolumab alan 120 hastadan ve kemoterapi alan 47 hastadan alınan sonuçlar analiz edilmiştir. Etkililik sonuçları Tablo 10'da sunulmuştur.

Tablo 10: En iyi genel yanıt, zaman ve yanıt süresi (CA209037)

	nivolumab (n = 120)	kemoterapi (n = 47)
Objektif yanıt (IRRC)	38 (%31,7)	5 (%10,6)
(%95 GA)	(23,5 - 40,8)	(3,5 - 23,1)
Tam yanıt (CR)	4 (%3,3)	0
Kısmi yanıt (PR)	34 (%28,3)	5 (%10,6)
Stabil hastalık (SD)	28 (%23,3)	16 (%34)
Medyan Yanıt Süresi		
Ay (aralık)	Erişilmedi	3,6 (Mevcut değildir)
Yanıta kadar medyan süre		
Ay (aralık)	2,1 (1,6 - 7,4)	3,5 (2,1 - 6,1)

Elde edilen veriler, nivolumabın geç etki başlangıcına sahip olduğunu ve kemoterapiden sonra nivolumab yararının ortaya çıkmasının 2-3 ay sürebileceğini göstermiştir.

Güncellenmiş analiz (24 aylık izlem)

Randomize edilmiş tüm hastalarda ORR nivolumab grubunda %27,2 (%95 GA: 22 – 32,9), kemoterapi grubunda ise %9,8 (%95 GA: 5,3 – 16,1) olarak belirlenmiştir. Medyan yanıt süresinin sırasıyla 31,9 ay (aralık: 1,4⁺ - 31,9) ve 12,8 ay (aralık: 1,3⁺ - 13,6⁺) olduğu tespit edilmiştir. Nivolumab – kemoterapi karşılaştırmasına ilişkin PFS HR değerinin 1,03 (%95

GA: 0,78 – 1,36) olduğu belirlenmiştir. ORR ve PFS, IRRC tarafından RECIST versiyon 1.1 ile değerlendirilmiştir.

Nihai OS analizinde nivolumab ile kemoterapi arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark gözlenmemiştir. Primer OS analizi, takip eden tedaviler hesaba katılacak şekilde ayarlanmamıştır ve kemoterapi kolundaki hastaların 54'ü (%40,6) bir anti-PD1 tedavisi görmüştür. Tedaviyi bırakanlar, sonraki tedavilerin dengesizliği ve başlangıç faktörlerindeki farklılıklar OS'de karışıklığa neden olmuş olabilir. Kemoterapi kolundakilere kıyasla nivolumab kolunda bulunan daha fazla hastanın kötü prognostik faktörlere (yüksek LDH ve beyin metastazları) sahip olduğu belirlenmiştir.

BRAF durumuna göre etkililik:

BRAF mutasyonu-pozitif melanom görülen ve görülmeyen hastalarda nivolumaba objektif yanıtlar (eş primer sonlanım noktası tanımlamasına göre) gözlenmiştir. ORR'ler BRAF mutasyonu-pozitif alt grupta nivolumab için %17 (%95 GA: 8,4 – 29) kemoterapi için %11 (%95 GA: 2,4 – 29,2), BRAF yabancıl tip alt grupta ise sırasıyla %30 (%95 GA: 24 – 36,7) ve %9 (%95 GA: 4,6 – 16,7) olarak belirlenmiştir.

Nivolumab-kemoterapi karşılaştırmasına ilişkin PFS HR değerleri BRAF mutasyonu-pozitif hastalar için 1,58 (%95 GA: 0,87 – 2,87), BRAF yabancıl tip hastalar içinse 0,82 (%95 GA: 0,6 – 1,12) olarak belirlenmiştir. Nivolumab-kemoterapi karşılaştırmasına ilişkin OS HR değerleri BRAF mutasyonu-pozitif hastalar için 1,32 (%95 GA: 0,75 – 2,32), BRAF yabancıl tip hastalar içinse 0,83 (%95 GA: 0,62 – 1,11) olarak belirlenmiştir.

Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre etkililik:

Tümör PD-L1 ekspresyonundan bağımsız şekilde nivolumaba objektif yanıtlar gözlenmiştir. Bununla birlikte, bu biyobelirtecini (tümör PD-L1 ekspresyonu) rolü tam olarak açıklığa kavuşturulmamıştır.

Tümör PD-L1 ekspresyonu \geq %1 olan hastalarda ORR nivolumab için %33,5 (n=179; %95 GA: 26,7 - 40,9) kemoterapi içinse %13,5 (n=74; %95 GA: 6,7 - 23,5) olarak belirlenmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu $<$ %1 olan hastalarda IRRC'ye göre ORR sırasıyla %13 (n=69; %95 GA: 6,1 – 23,3) ve %12 (n=25; %95 GA: 2,5 – 31,2) olarak belirlenmiştir.

Nivolumab-kemoterapi karşılaştırmasına ilişkin PFS HR değerleri tümör PD-L1 ekspresyonu \geq %1 olan hastalarda 0,76 (%95 GA: 0,54 – 1,07), tümör PD-L1 ekspresyonu $<$ %1 olan hastalarda ise 1,92 (%95 GA: 1,05 – 3,5) olarak belirlenmiştir.

Nivolumab-kemoterapi karşılaştırmasına ilişkin OS HR değerleri tümör PD-L1 ekspresyonu \geq %1 olan hastalarda 0,69 (%95 GA: 0,49 – 0,96), tümör PD-L1 ekspresyonu $<$ %1 olan hastalarda ise 1,52 (%95 GA: 0,89 – 2,57) olarak belirlenmiştir.

Alt grupların küçük boyutu ve randomize edilmiş olan tüm popülasyonda OS'de istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunmadığı göz önünde bulundurulduğunda, bu alt grup analizleri dikkatli şekilde yorumlanmalıdır.

Açık etiketli faz 1 doz yükseltme çalışması (MDX1106-03)

Nivolumabın güvenliliği ve etkililiği, malign melanom dahil çeşitli tümör tiplerinde yapılan bir faz 1, açık etiketli, doz yükseltme çalışmasında değerlendirilmiştir. Çalışmaya alınan daha önceden tedavi görmüş 306 hastanın 107'si melanom idi ve en fazla 2 yıl süreyle 0,1 mg/kg, 0,3 mg/kg, 1 mg/kg, 3 mg/kg veya 10 mg/kg dozunda nivolumab almışlardır. Bu hasta popülasyonunda, medyan 22,9 aylık yanıt süresi ile (%95 GA:17, NR) %9 (%95 GA: 2,6 -

22,1) 33 hastada (%31) objektif yanıt bildirilmiştir. Medyan PFS süresi 3,7 aydı (%95 GA: 1,9 - 9,3). Medyan OS 17,3 ay (%95 GA: 12,5 – 37,8), tahmini OS oranları ise 3 yılda %42 (%95 GA: 32 - 51), 4 yılda %35 (%95 GA: 26 - 44), 5 yılda ise %34 (%95 GA: 25 - 43) olarak hesaplanmıştır (minimum izlem 45 ay).

İpilimumab monoterapisine karşı ipilimumabla kombinasyon halinde nivolumab ya da monoterapi olarak nivolumab ile randomize faz 3 çalışma (CA209067)

İpilimumab 3 mg/kg monoterapisine karşı ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab 1 mg/kg veya nivolumab 3 mg/kg monoterapisinin ileri evre (rezeke edilemeyen ya da metastatik) melanom tedavisindeki güvenliliği ve etkililiği faz 3, randomize, çift-kör bir çalışmada değerlendirilmiştir (CA209067). Nivolumab içeren iki grup arasındaki farklar tanımlayıcı bir biçimde değerlendirilmiştir. Çalışma, rezeke edilemeyen doğrulanmış Evre III veya Evre IV melanomu olan yetişkin hastaları içermiştir. Hastaların ECOG performans durumu puanının 0 veya 1 olması gerekmiştir. Rezeke edilemeyen veya metastatik melanom için daha önce sistemik kanser tedavisi görmemiş olan hastalar çalışmaya kaydedilmiştir. Randomizasyondan en az 6 hafta önce tamamlandıysa, önceki adjuvan veya neoadjuvan tedaviye izin verilmiştir. Aktif otoimmün hastalığı, oküler/üveal melanom veya aktif beyin veya leptomeningeal metastazı olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

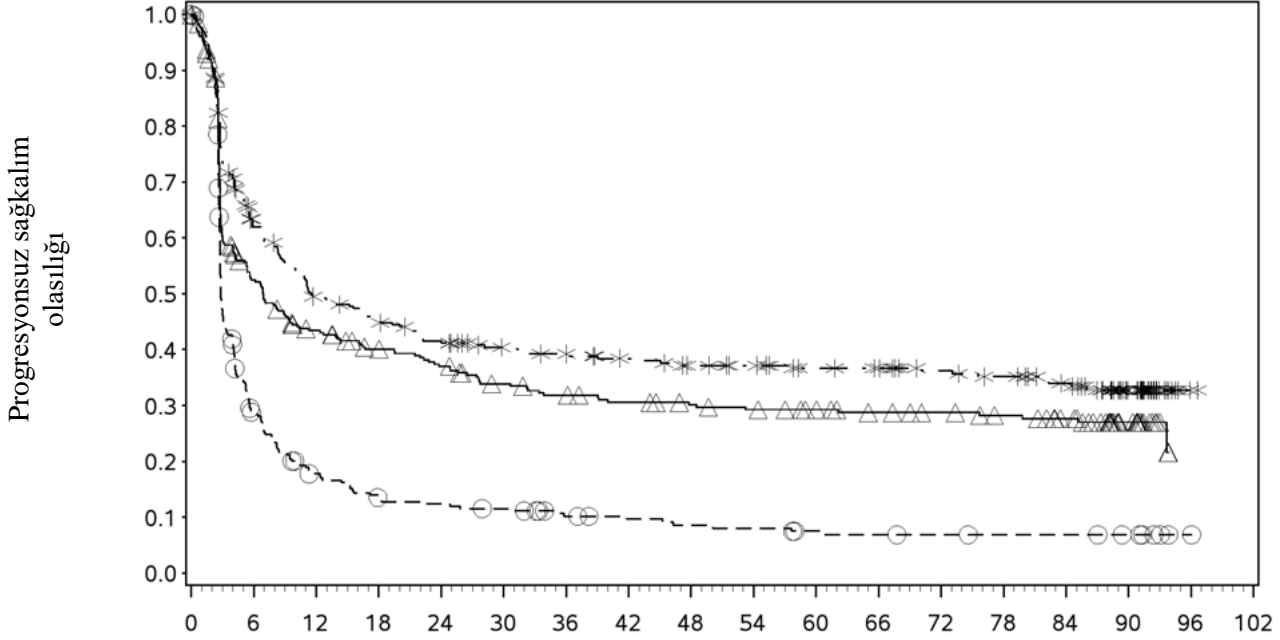
Toplam 945 hasta; ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab (n=314), nivolumab monoterapisi (n=316) ya da ipilimumab monoterapisi (n=315) almak üzere randomize edilmiştir. Kombinasyon kolundaki hastalara ilk 4 doz boyunca her 3 haftada bir 60 dakika süreyle nivolumab 1 mg/kg ve 90 dakika süreyle ipilimumab 3 mg/kg uygulanmış, bunu takiben her iki haftada bir monoterapi olarak nivolumab 3 mg/kg verilmiştir. Nivolumab monoterapi kolundaki hastalara her 2 haftada bir nivolumab 3 mg/kg uygulanmıştır. Karşılaştırma kolundaki hastalara 4 doz boyunca her 3 haftada bir intravenöz yoldan ipilimumab 3 mg/kg ve nivolumabla eşleştirilmiş plasebo uygulanmış, bunu her 2 haftada bir plasebo takip etmiştir. Randomizasyon PD-L1 ekspresyonu (\geq % 5'e karşılık $<$ % 5 tümör hücre membranı ekspresyonu), BRAF durumu ve Amerikan Ortak Kanser Komitesi (AJCC) evreleme sistemine göre aşama M'ye göre basamaklandırılmıştır. Tedaviye klinik yarar gözlenene veya tedavi artık tolere edilemeye kadar devam edilmiştir. Tümör değerlendirmeleri randomizasyondan 12 hafta sonra, ardından ilk yıl için her 6 haftada bir ve daha sonra her 12 haftada bir yapılmıştır. Yardımcı primer sonuç ölçümleri progresyonsuz sağkalım ve OS idi. ORR ve yanıt süresi de değerlendirilmiştir.

Başlangıç özellikleri üç tedavi grubu arasında dengelenmiştir. Medyan yaş 61 yıl olup (aralık: 18 - 90), hastaların %65'i erkek ve %97'si beyazdı. ECOG performans durumu puanı 0 (%73) veya 1'di (%27). Hastaların çoğunda AJCC Evre IV hastalık (%93); çalışmaya girişte %58'inde M1c hastalık mevcuttu. Hastaların %22'si daha önce adjuvan tedavi almıştı. Hastaların %32'sinde BRAF mutasyonu pozitif melanom; %26,5'inde PD-L1 \geq %5 tümör hücre membranı ekspresyonu mevcuttu. Hastaların %4'ü beyin metastazı öyküsüne ve hastaların %36'sı çalışmaya girişte ULN'den daha yüksek bir başlangıç LDH seviyesine sahipti. Ölçülebilir tümör PD-L1 ekspresyonu olan hastalar arasında, hastaların dağılımı üç tedavi grubunda dengelenmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu, PD-L1 IHC 28-8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir.

Primer analizde (minimum takip 9 ay), nivolumab grubunda medyan PFS 6,9 ay iken ipilimumab grubunda 2,9 aydı (HR = 0,57, %99,5 GA: 0,43, 0,76; p< 0,0001). İpilimumabla kombinasyon halindeki nivolumab grubunda medyan PFS 11,5 ay ile ipilimumab grubunda 2,9 aydı (HR = 0,42, %99,5 GA: 0,31, 0,57; p < 0,0001)

PFS sonuçları (minimum 90 aylık takip süresi ile) olarak Şekil 2’de (randomize edilmiş tüm popülasyon), Şekil 3’te (tümör PD-L1 %5 eşik değerinde) ve Şekil 4’te (tümör PD-L1 %1 eşik değerinde) gösterilmektedir.

Şekil 2: Progresyonsuz sağkalım (CA209067)

		Progresyonsuz sağkalım (aylar)																	
		Risk altındaki gönüllülerin sayısı																	
Nivolumab + ipilimumab		314	175	138	126	112	103	99	93	87	84	78	76	70	66	57	33	1	-
Nivolumab		316	151	120	106	97	84	78	73	69	66	62	57	54	50	44	21	0	-
İpilimumab		315	78	46	34	31	28	21	18	16	15	12	11	10	9	9	7	1	-

- *--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 189/314), medyan ve %95 GA: 11,50 (8,90, 20,04).
12 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %49 (44, 55), 60 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %36 (32, 42), 90 ayda PFS oranı % 95 GA: %33 (27,39)
- Δ— Nivolumab (olaylar: 208/316), medyan ve %95 GA: 6,93 (5,13; 10,18)
12 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %42 (36, 47), 60 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %29 (24, 35), 90 ayda PFS oranı % 95 GA: %27 (22,33)
- İpilimumab (olaylar: 261/315), medyan ve %95 GA: 2,86 (2,79, 3,09).
12 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %18 (14, 23), 60 ayda PFS oranı ve % 95 GA: %8 (5, 12), 90 ayda PFS oranı ve %95 GA CI: %7 (4,11)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab -tehlike oranı ve %95 GA: 0,42 (0,35, 0,51)

İpilimumab karşısında nivolumab -tehlike oranı ve %95 GA: 0,53 (0,44, 0,64)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,79 (0,65, 0,97)

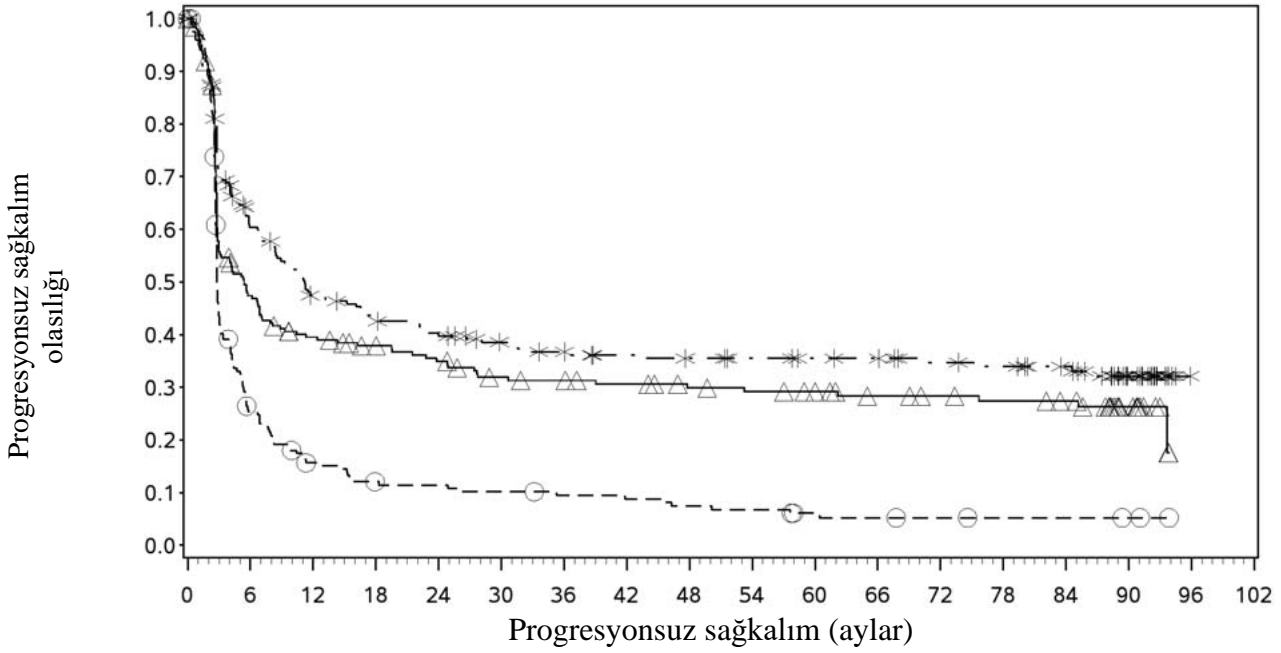
İpilimumaba (primer analiz) karşı Nivolumab+İpilimumab - HR (%99,5 GA): 0,42 (0,32-0,56); p-değeri: < 0,0001

İpilimumaba karşı Nivolumab (primer analiz) - HR (%99,5 GA): 0,55 (0,42-0,73); p-değeri: < 0,0001

Nivolumaba karşı Nivolumab+İpilimumab (tanımlayıcı analiz) - HR (%95 GA): 0,76 (0,62-0,95)

Şekil 3: PD-L1 ekspresyonuna göre progresyonsuz sağkalım: %5 eşik (CA209067)

PD L1 ekspresyonu < %5

Risk altındaki gönüllülerin sayısı
Nivolumab + ipilimumab

210	113	87	78	71	64	60	56	54	52	50	49	45	43	39	22	0	-	
Nivolumab	208	91	73	66	60	51	49	46	42	40	38	33	31	29	27	12	0	-
İpilimumab	202	45	26	19	18	16	14	13	11	10	7	6	5	4	4	3	0	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 127/210), medyan ve %95 GA: 11,17 (7,98, 17,51)

—Δ— Nivolumab (olaylar: 139/208), medyan ve %95 GA: 5,39 (2,96, 7,13)

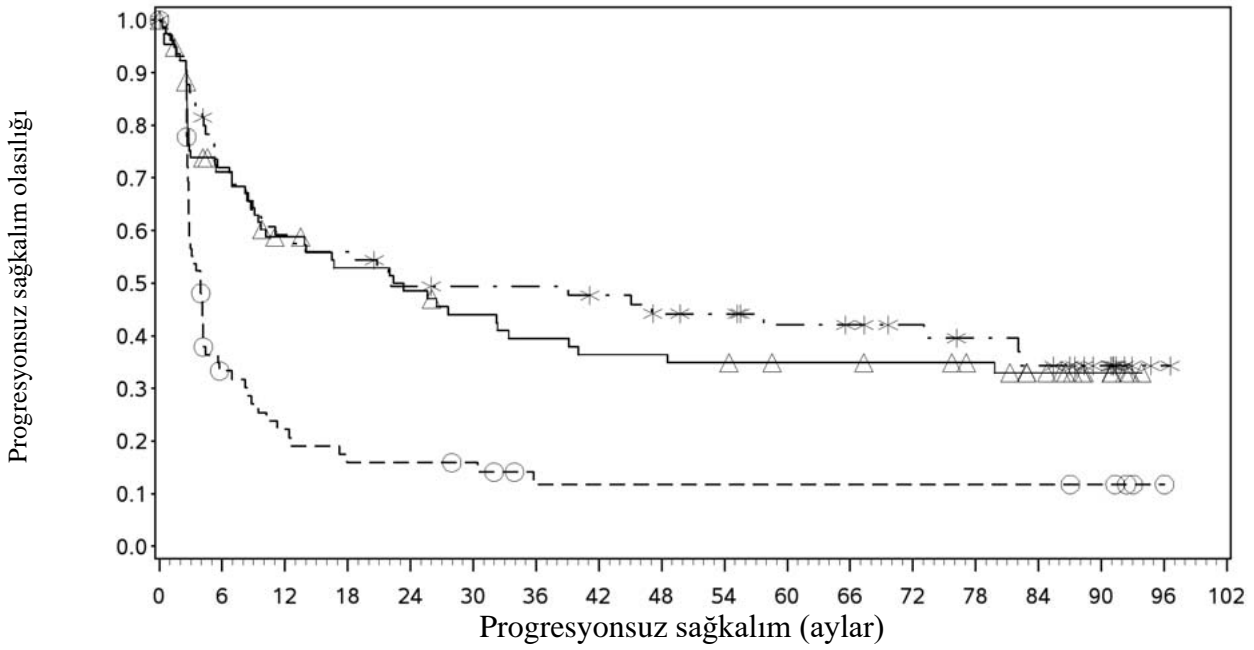
---○--- İpilimumab (olaylar: 171/202), medyan ve %95 GA: 2,79 (2,76, 3,02)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab tehlike oranı ve %95 GA: 0,42 (0,33, 0,53)

İpilimumab karşısında nivolumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,54 (0,43, 0,68)

Nivolumab karşısında nivolumab +ipilimumab tehlike oranı ve %95 GA: 0,77 (0,61, 0,98)

PD-L1 ekspresyonu \geq %5

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab + ipilimumab

68	45	37	35	30	29	29	27	24	23	20	19	17	15	13	8	1	-
Nivolumab																	
80	52	41	36	33	29	26	24	24	23	21	21	20	18	14	7	0	-
İpilimumab																	
75	21	14	10	10	9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	1	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 36/68), medyan ve %95 GA: 22,11 (9,72, 82,07)

—Δ— Nivolumab (olaylar: 48/80), medyan ve %95 GA: 22,34 (9,46, 39,13)

---○--- İpilimumab (olaylar: 60/75), medyan ve %95 GA: 3,94 (2,79, 4,21)

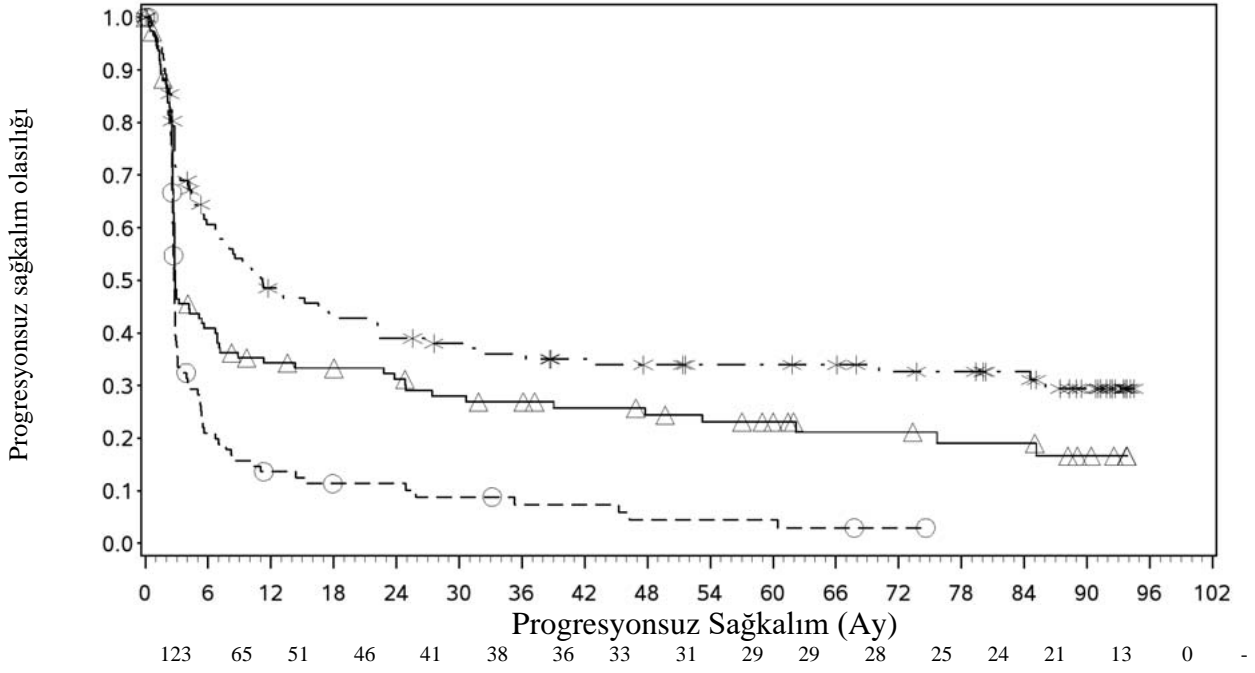
İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab tehlike oranı ve %95 GA: 0,38 (0,25, 0,58)

İpilimumab karşısında nivolumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,43 (0,29, 0,64)

Nivolumab karşısında nivolumab +ipilimumab tehlike oranı ve %95 GA: 0,89 (0,58, 1,35)

Şekil 4: PD-L1 ekspresyonuna göre progresyonsuz sağkalım: %1 eşik (CA209067)

PD-L1 ekspresyonu < %1

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab + ipilimumab

Nivolumab
117 44 35 33 30 26 24 21 19 17 15 11 11 9 9 5 0 -

İpilimumab
113 20 12 9 9 7 5 5 3 3 3 2 1 0 0 0 0 -

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 76/123), medyan ve %95 GA: 11,17 (6,93, 22,18)

—Δ— Nivolumab (olaylar: 85/117), medyan ve %95 GA: 2,83 (2,76, 5,62)

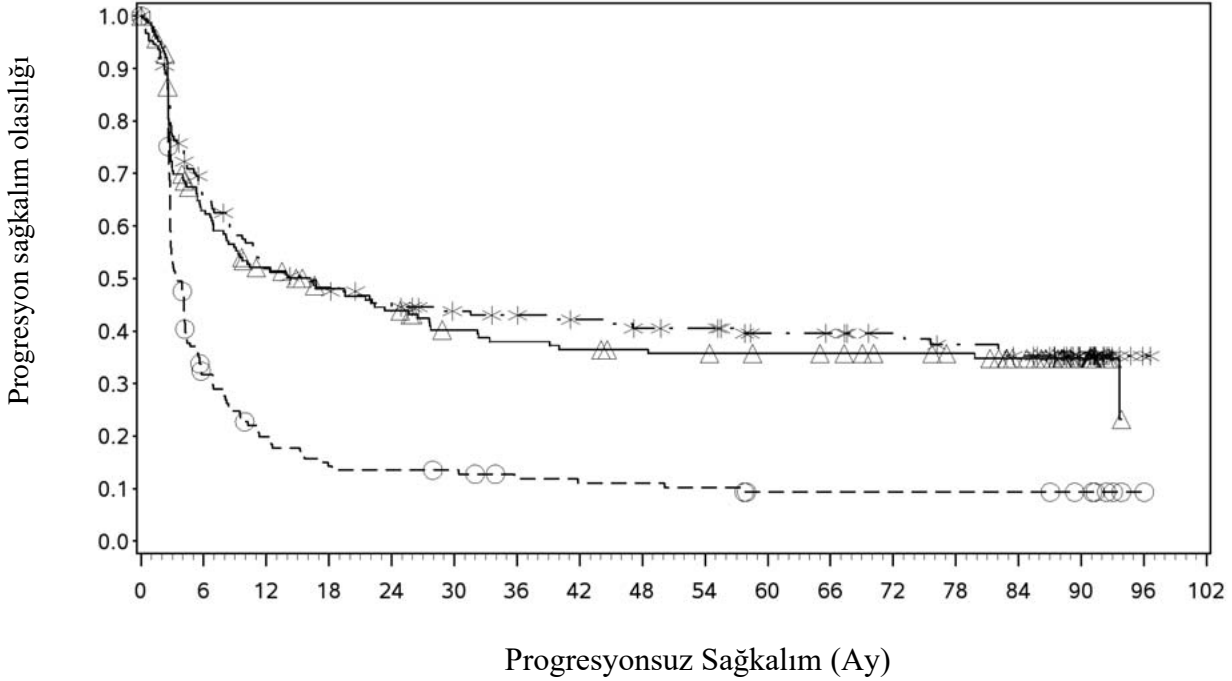
---○--- İpilimumab (olaylar: 94/113), medyan ve %95 GA: 2,73 (2,66, 2,83)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab – tehlike oranı ve %95 GA: 0,39 (0,28, 0,53)

İpilimumab karşısında nivolumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,59 (0,44, 0,79)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,66 (0,48, 0,90)

PD-L1 ekspresyonu \geq %1

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab + ipilimumab

155	93	73	67	60	55	53	50	47	46	41	40	37	34	31	17	1	-
Nivolumab																	
171	99	79	69	63	54	51	49	47	46	44	43	40	38	32	14	0	-
Ipilimumab																	
164	46	28	20	19	18	14	13	13	12	9	9	9	9	9	7	1	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 90/155), medyan ve %95 GA: 16,13 (8,90, 45,08)

—△— Nivolumab (olaylar: 102/171), medyan ve %95 GA: 16,20 (8,11, 27,60)

---○--- İpilimumab (olaylar: 137/164), medyan ve %95 GA: 3,48 (2,83, 4,17)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab – tehlike oranı ve %95 GA: 0,42 (0,32, 0,55)

İpilimumab karşısında nivolumab- tehlike oranı ve %95 GA: 0,45 (0,35, 0,59)

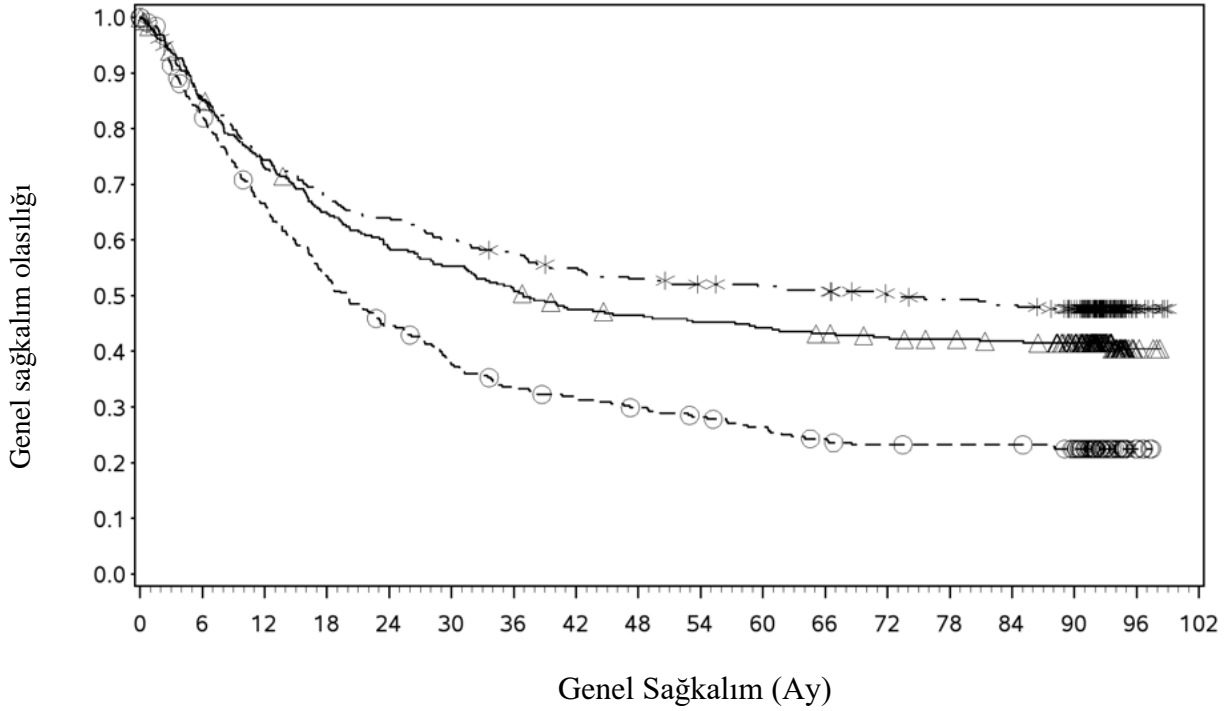
Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - tehlike oranı ve %95 GA: 0,92 (0,69, 1,22)

Nihai (birincil) OS analizi, tüm hastaların minimum 28 aylık takip süresi olduğunda gerçekleşmiştir. 28 ayda, ipilimumab grubundaki 19,98 aya (HR=0,63, %98 GA: 0,48, 0,81; p-değeri: < 0,0001) kıyasla nivolumab grubunda medyan OS'ye ulaşılmamıştır. İpilimumab grubuyla (HR=0,55; %98 GA: 0,42; p-değeri: <0,0001) kıyaslandığında ipilimumabla kombinasyon halindeki nivolumab grubunda medyan OS'ye ulaşılmamıştır.

Minimum 90 aylık takipte gerçekleştirilen ek bir tanımlayıcı analizdeki OS sonuçları, orijinal birincil analizle tutarlı sonuçları göstermektedir. Bu takip analizinden elde edilen OS sonuçları, Şekil 5'te (tümü randomize), Şekil 6 ve 7'de (tümör PD L1'de %5 ve %1 kesmede) gösterilmektedir.

OS analizi, alınan sonraki tedavileri hesaba katacak şekilde ayarlanmamıştır. Takip eden sistemik tedavi oranları kombinasyon, nivolumab monoterapisi ve ipilimumab kollarındaki hastalarda sırasıyla %36,0, %49,1 ve %66,3 olmuştur. Takip eden immünoterapi (anti-PD1 tedavisi, anti-CTLA-4 antikorunu veya diğer immünoterapi dahil), kombinasyon, nivolumab monoterapisi ve ipilimumab kollarındaki hastaların sırasıyla %19,1, %34,2 ve %48,3'üne uygulanmıştır.

Şekil 5: Genel sağkalım (CA209067) - Minimum 90 aylık takip

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab+ipilimumab

314	265	227	210	199	187	179	169	163	158	156	153	147	144	141	129	7	-
Nivolumab																	
316	266	231	201	181	171	158	145	141	137	134	130	126	123	120	107	4	-
Ipilimumab																	
315	253	203	163	135	113	100	94	87	81	75	68	64	63	63	57	5	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 162/314), medyan ve %95 GA: 72,08 (38,18, N.A.)

12 ayda OS oranı ve %95 GA: %73 (68, 78), 24 ayda: %64 (59, 69), 36 ayda: 58% (52, 63), 60 ayda: %52 (46, 57) ve 90 ayda: %48 (42,53)

—Δ— Nivolumab (olaylar: 182/316), medyan ve %95 GA: 36,93 ay (28,25, 58,71)

12 ayda OS oranı ve %95 GA: %74 (69, 79), 24 ayda: %59 (53, 64), 36 ayda: %52 (46, 57), 60 ayda: %44 (39, 50) ve 90 ayda: % 42 (36,47)

---○--- İpilimumab (olaylar: 230/315), medyan ve %95 GA: 19,94 ay (16,85, 24,61)

12 ayda OS oranı ve %95 GA: %67 (61, 72), 24 ayda: %45 (39, 50), 36 ayda: %34 (29, 39), 60 ayda: %26 (22, 31) ve 90 ayda: % 22 (18,27)

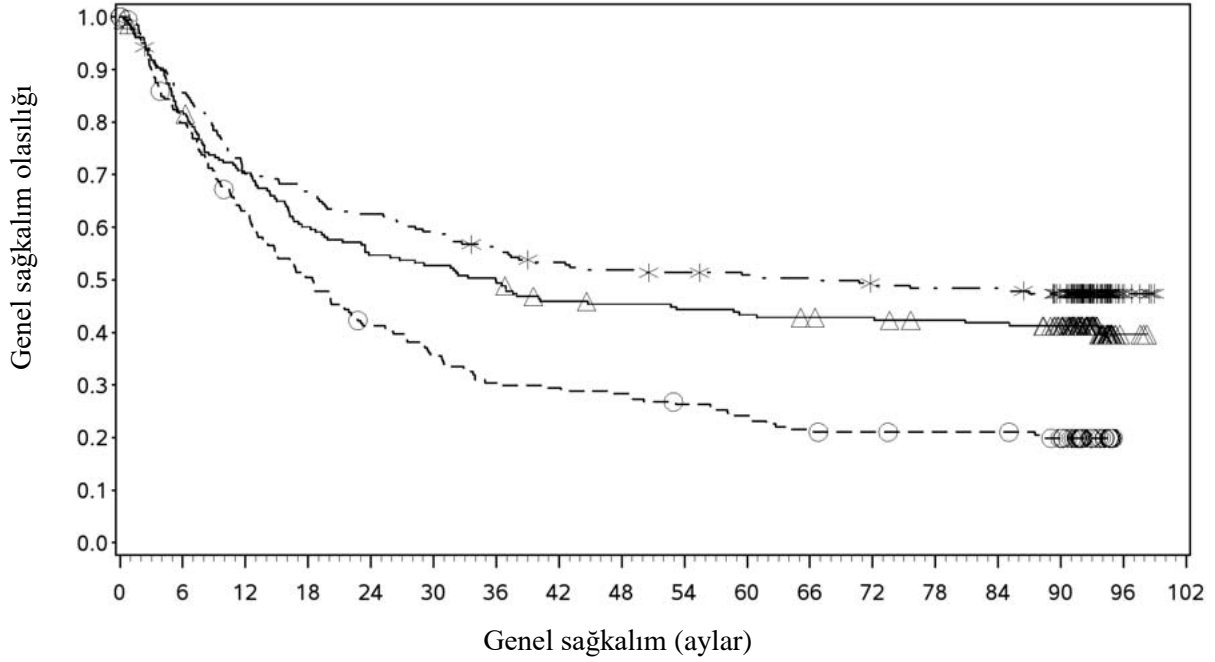
İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,53 (0,44, 0,65)

İpilimumab karşısında nivolumab- HR (%95 GA): 0,63 (0,52, 0,77)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,84 (0,68, 1,04)

Şekil 6: PD-L1 ekspresyonu ile genel sağkalım: %5 eşik değeri (CA209067) – 90 aylık minimum takip

PD-L1 ekspresyonu < %5

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab+ipilimumab

210	178	146	139	130	123	116	109	106	104	102	100	98	96	96	88	6	-
Nivolumab																	
208	169	144	123	112	108	102	92	90	88	86	84	83	80	79	70	3	-
İpilimumab																	
202	158	124	99	80	69	59	57	55	50	46	41	39	38	38	33	0	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 109/210), medyan ve %95 GA: 65,94 (32,72, N.A.)

—Δ— Nivolumab (olaylar: 121/208), medyan ve %95 GA: 35,94 ay (23,06, 60,91.)

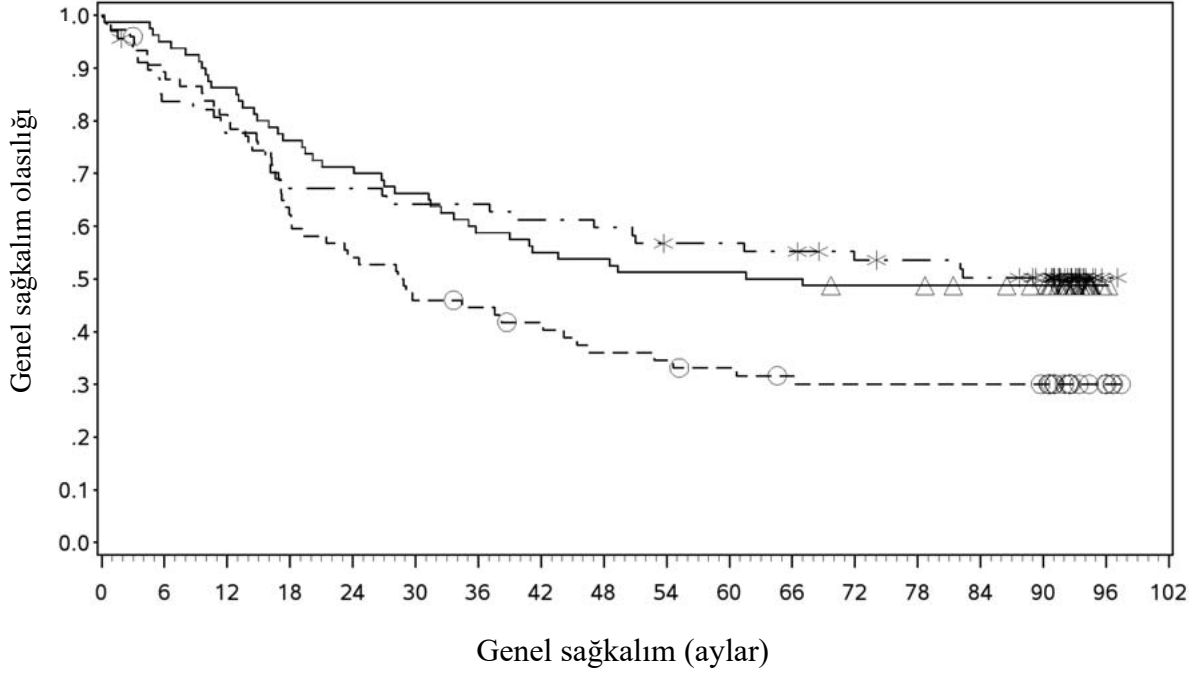
---○--- İpilimumab (olaylar: 157/202), medyan ve %95 GA: 18,40 ay (13,70, 22,51)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,51 (0,40, 0,66)

İpilimumab karşısında nivolumab - HR (%95 GA): 0,62 (0,49, 0,79)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR ((%95 GA): 0,83 (0,64, 1,07)

PD-L1 ekspresyonu \geq %5

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab+ipilimumab

68	56	52	45	45	43	43	41	40	37	37	36	33	32	30	27	1	-
Nivolumab																	
80	76	69	61	57	53	47	44	43	41	41	40	38	38	36	33	1	-
İpilimumab																	
75	66	60	46	40	34	32	29	25	24	22	20	19	19	19	18	4	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 33/68), medyan ve %95 GA: NA (39,06, N.A.)

—△— Nivolumab (olaylar: 41/80), medyan ve %95 GA: 64,28 ay (33,64, NA)

---○--- İpilimumab (olaylar: 50/75), medyan ve %95 GA: 28,88 ay (18,10, 44,16)

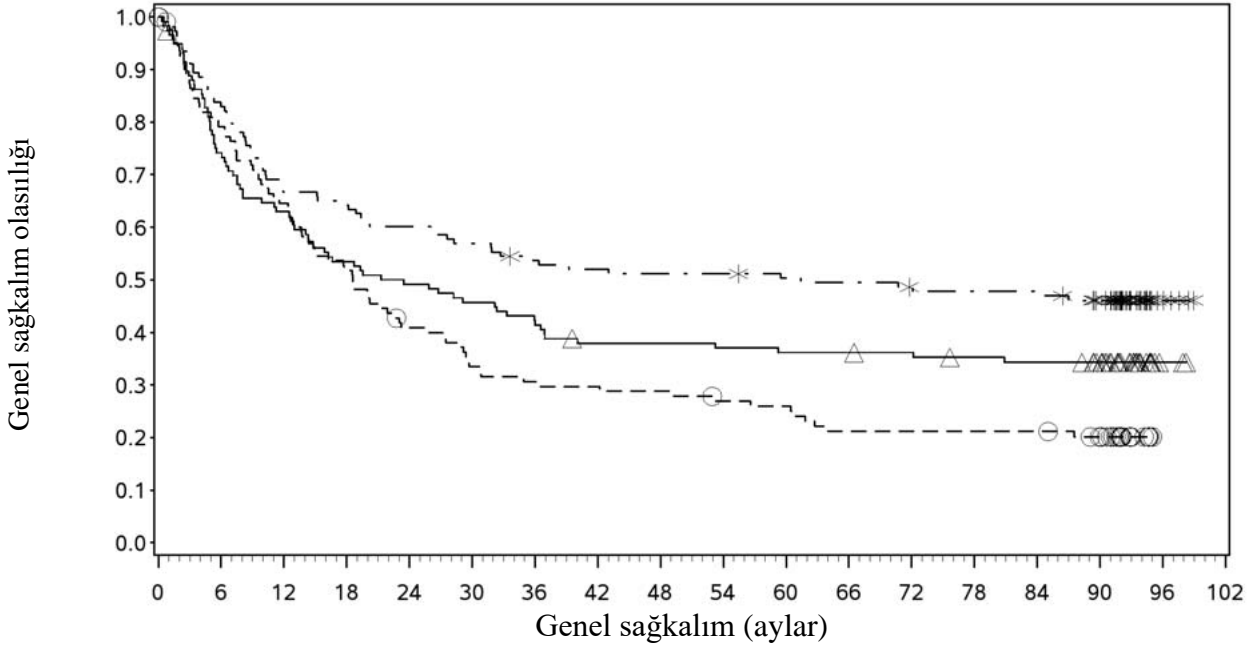
İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,61 (0,39, 0,94)

İpilimumab karşısında nivolumab - HR (%95 GA): 0,61 (0,41, 0,93)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,99 (0,63, 1,57)

Şekil 7: PD-L1 ekspresyonu ile genel sağkalım: %1 eşik değeri (CA209067) – 90 aylık minimum takip

PD-L1 ekspresyonu < %1

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab+ipilimumab

123	102	82	79	74	70	65	63	62	62	62	60	59	57	56	50	5	-	
Nivolumab	117	86	73	62	57	53	49	43	43	42	41	41	40	38	37	33	2	-
Ipilimumab	113	87	71	57	44	36	33	32	31	28	27	22	22	22	22	18	0	-

---*--- Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 66/123), medyan ve %95 GA: 61,44 (26,45, NA)

—△— Nivolumab (olaylar: 76/117), medyan ve %95 GA: 23,46 ay (13,01, 36,53)

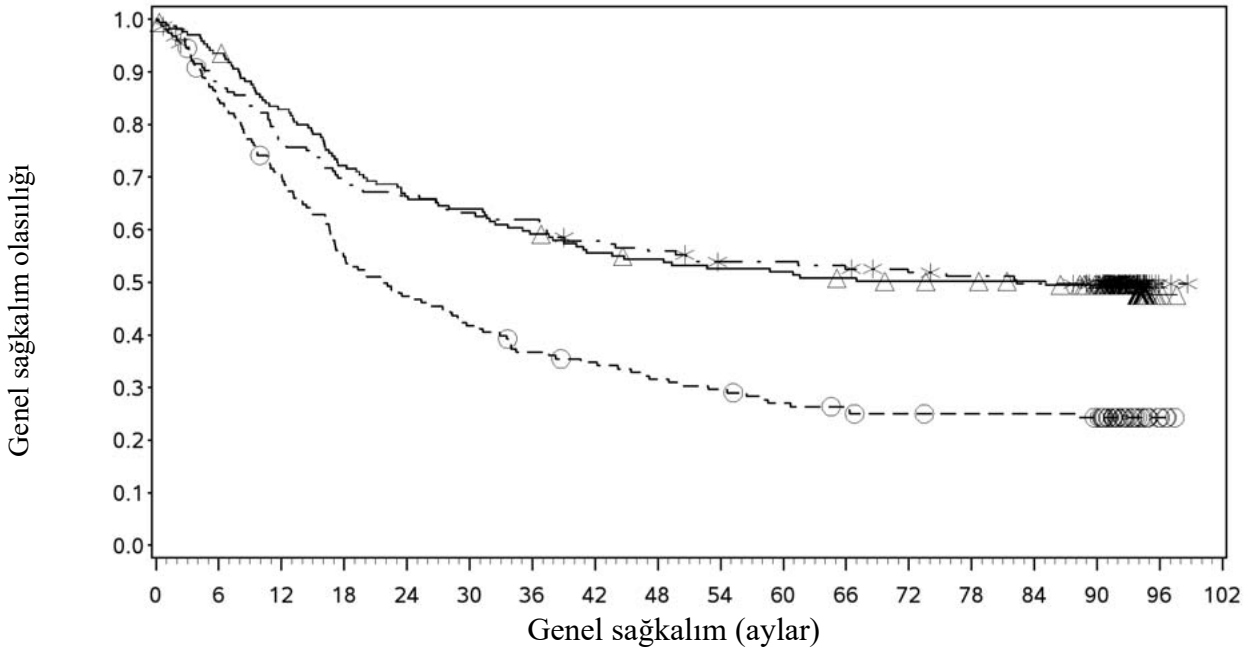
---○--- İpilimumab (olaylar: 87/113), medyan ve %95 GA: 18,56 ay (13,67, 23,20)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,55 (0,40, 0,76)

İpilimumab karşısında nivolumab - HR (%95 GA): 0,77 (0,57, 1,05)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%9 GA): 0,71 (0,51, 0,99)

PD-L1 ekspresyonu \geq %1

Risk altındaki gönüllülerin sayısı

Nivolumab+ipilimumab

155	132	116	105	101	96	94	87	84	79	79	77	74	72	70	65	2	-
Nivolumab																	
171	159	140	122	112	108	100	93	90	87	86	83	81	80	78	70	2	-
İpilimumab																	
164	137	113	88	76	67	58	54	49	46	41	39	36	35	35	33	4	-

Nivolumab+ipilimumab (olaylar: 76/155), medyan ve %95 GA: 82,30 (39,06, NA)

—△— Nivolumab (olaylar: 86/171), medyan ve %95 GA: 85,09. (39, NA)

---○--- İpilimumab (olaylar: 121/164), medyan ve %95 GA: 21,49 ay (16,85, 29,08)

İpilimumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 0,52 (0,39, 0,70)

İpilimumab karşısında nivolumab - HR (%95 GA): 0,52 (0,39, 0,69)

Nivolumab karşısında nivolumab+ipilimumab - HR (%95 GA): 1,01 (0,74, 1,37)

ORR analizine ilişkin minimum takip süresi 90 aydı. Yanıtlar Tablo 11’de özetlenmektedir.

Tablo 11: Objektif yanıt (CA209067)

	nivolumab + ipilimumab (n=314)	nivolumab (n=316)	ipilimumab (n=315)
Objektif yanıt	183 (%58)	142 (%45)	60 (%19)
(%95 GA)	(52,6 - 63,8)	(139,4- 50,6)	(14,9 - 23,8)
Risk oranı (ipilimumaba karşı)	6,35	3,54	
(%99,5 GA)	(4,38 - 9,22)	(2,49 - 5,16)	
Tam yanıt (CR)	71 (%23)	59 (%19)	19 (%6)
Kısmi yanıt (PR)	112 (%36)	83 (%26)	41 (%13)
Stabil hastalık (SD)	38 (%12)	29 (%9)	69 (%22)

Yanıt süresi			
Medyan (aralık), ay	N.A (69,1– N.A.)	90,8 (45,7 – N.A.)	19,3 (8,8 – 47,4)
≥12 ay olanların oranı	%68	%73	%44
≥24 ay olanların oranı	%58	%63	%30
Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre ORR (%95 GA)			
<%5	%56 (48,7- 62,5) n=210	%43 (36- 49,8) n=208	%18 (12,8-23,8) n=202
≥%5	%72 (59,9-82,3) n=68	%59 (47,2- 69,6) n=80	%21 (12,7- 32,3) n=75
<%1	%54 (44,4- 62,7) n=123	%36 (27,2 - 45,3) n=117	%18 (11,2- 26) n=113
≥%1	%65 (56,4-72) n=155	%55 (47,2- 62,6) n=171	%20 (13,7- 26,4) n=164

“+” gizlenmiş gözlemi gösterir.

Her iki nivolumab içeren kol, tek başına ipilimumab ile karşılaştırıldığında anlamlı bir PFS ve OS yararı ve daha yüksek ORR göstermiştir. 18 aylık takipte gözlenen PFS ve 28 aylık takipte gözlenen ORR ve OS sonuçları, başlangıç ECOG performans durumu, BRAF durumu, M evresi, yaş, beyin metastaz öyküsü ve başlangıç LDH düzeyi dahil hasta alt grupları arasında tutarlılık göstermiştir. Bu gözlem en az 90 aylık takipteki OS sonuçları için de geçerli olmuştur.

28 aylık takipten sonra advers reaksiyon nedeniyle kombinasyonu bırakan 131 hastada, ORR %71 (93/131) olup hastaların %20’si (26/131) bir tam yanıt elde etmiştir ve medyan OS değerine ulaşamamıştır.

Her iki nivolumab içeren kol, PD-L1 ekspresyon seviyelerine bakılmaksızın ipilimumabdan daha yüksek objektif yanıt oranları göstermiştir. ORR değerleri, 90 aylık takipten sonra tümör PD-L1 ekspresyon düzeylerinde (Tablo 9) nivolumab monoterapisine kıyasla nivolumab ve ipilimumab kombinasyonu için daha yüksek olmuştur ve en iyi genel tam yanıt, iyileşmiş sağkalım oranı ile ilişkili bulunmuştur

90 aylık takip sonrasında, tümör PD-L1 ekspresyonu düzeyi ≥%5 olan hastalar için medyan yanıt sürelerine (aralık: 18,07 - N.A.) kombinasyon kolunda 78,19 ay, nivolumab monoterapi kolunda 77,21 ay (aralık: 26,25 – NA) ve ipilimumab kolunda 31,28 ay (aralık: 6,8 - NA) olmuştur. Tümör PD-L1 ekspresyonu <%5 düzeyinde, medyan yanıt sürelerine (aralık: 61,93 - NA) kombinasyon kolunda ulaşılmamış, nivolumab monoterapi kolunda 90,84 ay (aralık: 50,43 - N.A.) ve ipilimumab monoterapi kolunda 19,25 ay (aralık: 5,32 - 47,44) olmuştur.

Tümör yanıtı ve PFS ile OS ilgili sonlanma noktaları göz önüne alındığında, PD-L1 ekspresyonu için kesin bir eşik belirlenemez. Keşifsel çok değişkenli analizlerden elde edilen sonuçlar, sağkalım sonucuna katkıda bulunabilecek hasta ve tümör özelliklerini (ECOG performans durumu, M evresi, başlangıç LDH, BRAF mutasyon durumu, PD-L1 durumu ve cinsiyet) tanımlamıştır.

BRAF durumuna göre etkililik:

90 aylık takip süresinden sonra, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab koluna randomize edilen BRAF [V600] mutasyon durumu pozitif ve BRAF mutasyon durumu negatif tip hastalar için medyan PFS 16,76 ay (%95 GA: 8,28-32) ve 11,7 ay (%95 GA: 7-

19,32) iken, nivolumab monoterapi kolundaki hastalar için medyan PFS sırasıyla 5,62 ay (%95 GA: 2,79- 9,46) ve 8,18 ay (% 95 GA: 5,13-19,55) olarak belirlenmiştir. İpilimumab monoterapisine randomize edilen BRAF [V600] mutasyonu pozitif ve BRAF yabanıl tip hastalarda medyan PFS sırasıyla 3,09 ay (%95 GA: 2,79; 5,19) ve 2,83 aydı (%95 GA: 2,76; 3,06).

90 aylık takip süresinden sonra, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab grubuna randomize edilmiş BRAF [V600] mutasyonu pozitif ve BRAF mutasyon durumu negatif hastalarda ORR %67 (%95 GA: 57-75,9; n = 103) ve %54 (%95 GA: 47,1- 60,9; n = 211) olurken nivolumab monoterapi kolundaki hastalarda sırasıyla % 37,87 (%95 GA: 28,2- 48,1; n = 98) ve %48,2 (%95 GA: 41,4-55,0; n = 218) olmuştur. İpilimumab monoterapisine randomize edilen BRAF[V600] mutasyonu pozitif ve BRAF yabanıl tip hastalarda ORR %23 (%95 GA: 15,2, 32,5; n = 100) ve %17,2 idi (%95 GA: 12,4, 22,9; n = 215).

90 aylık takip sonrasında, BRAF[V600] mutasyonu pozitif hastalarda, kombinasyon kolunda medyan OS'ye ulaşılmamıştı ve nivolumab monoterapisi kolunda 45,5 aydı. İpilimumab tedavi kolundaki BRAF[V600] mutasyonu pozitif hastalarda medyan OS 24,6 aydı. BRAF yabanıl tip hastalarda medyan OS kombinasyon kolunda 39,06 ay, nivolumab monoterapisi kolunda 34,37 ay ve ipilimumab monoterapisi kolunda 18,5 aydı. Nivolumab monoterapisine karşı ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için OS HR değerleri, BRAF [V600] mutasyon pozitif hastalar için 0,66 (%95 GA: 0,44- 0,98) ve BRAF mutasyon durumu negatif hastalar için 0,95 (%95 GA: 0,74- 1,22) olarak belirlenmiştir.

İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab ve ipilimumab ile randomize faz 2 çalışma (CA209069)

CA209069 Çalışması, ileri evre (rezeke edilemeyen ya da metastatik) melanomlu 142 hastada tek başına ipilimumab ile nivolumab ve ipilimumab kombinasyonunu karşılaştıran, CA209067 çalışması ile benzer dahil etme kriterlerine sahip ve BRAF mutasyon durumu negatif melanom hastalarında (hastaların %77'si) primer analiz yapılan bir randomize, Faz 2, çift kör alıştırma. Araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR ipilimumab kolunda (n = 37) %11'e (%95 GA: 3- 25,4) kıyasla kombinasyon kolunda (n = 72) %61'di (%95 GA: 48,9- 72,4). Tahmini 2 ve 3 yıllık OS oranları kombinasyon kolu (n = 73) için sırasıyla %68 (%95 GA: 56-78) ve %61 (%95 GA: 49- 71) ve ipilimumab (n = 37) için sırasıyla %53 (%95 GA: 36-68) ve %44 (%95 GA: 28-60) idi.

Adjuvan melanom tedavisi

Nivolumab 3mg/kg ile ipilimumab 10 mg/kg'nin karşılaştırıldığı randomize faz 3 çalışma (CA209238)

Tamamen rezeke edilmiş melanom hastalarının tedavisi için tek ajan olarak kullanılan 3 mg/kg nivolumabın güvenliliği ve etkililiği faz 3, randomize, çift kör bir çalışmada (CA209238) değerlendirilmiştir. ECOG performans durumu skoru 0 veya 1 olan, cerrahi yolla tamamen rezeke edilmiş histolojik olarak doğrulanmış Amerikan Birleşik Kanser Komitesi (AJCC), 7. basım Evre IIIB/C veya Evre IV melanom görülen yetişkin hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. AJCC 8. basıma göre bu, lenf düğümü tutulumu veya metastazların görüldüğü hastalara karşılık gelmektedir. Hastalar tümör PD-L1 durumundan bağımsız şekilde çalışmaya kaydedilmiştir. Daha önce otoimmün hastalık ve kortikosteroidlerle (≥ 10 mg günlük prednizon veya eşdeğeri) veya diğer immünosüpresif ilaçlarla sistemik tedavi gerektiren herhangi bir hastalık görülen hastalar ve yanı sıra daha önce melanom için tedavi görmüş olan hastalar (randomizasyondan ≥ 6 ay önce tamamlanmış olması koşuluyla daha önce adjuvan interferon, cerrahi, merkezi sinir sistemi lezyonlarının nörocerrahiyle rezeksiyonu sonrası adjuvan radyoterapi uygulanmış olan hastalar hariç), anti-PD-1, anti-PD-L1, anti-PD-L2, anti-CD137 veya anti-CTLA-4 antikoru (ipilimumab veya spesifik olarak T-

hücre kostimulasyonu veya kontrol noktası mekanizmalarını hedef alan başka herhangi bir antikor veya ilaç dahil) daha önce tedavi uygulanmış hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Toplam 906 hasta her 2 haftada bir uygulanan 3 mg/kg nivolumab (n = 453) veya 4 doz boyunca 3 haftada bir, ardından 24. haftadan itibaren 1 yıla kadar 12 haftada bir uygulanan 10 mg/kg ipilimumab (n = 453) almak üzere randomize edilmiştir. Randomizasyon, tümör PD-L1 ekspresyonuna (\geq %5 veya $<$ %5/belirsiz) ve AJCC evreleme sistemine uygun hastalık evresine göre basamaklandırılmıştır. Tümör değerlendirmeleri ilk 2 yıl boyunca 12 haftada bir ve sonrasında 6 ayda bir gerçekleştirilmiştir. Primer sonlanım noktası rekürrensiz sağkalım (RFS) olarak belirlenmiştir. Araştırmacı tarafından değerlendirilen RFS, randomizasyon tarihi ile ilk rekürrens (lokal, bölgesel veya uzak metastazlar), yeni primer melanom veya herhangi bir nedenden kaynaklanan ölümün meydana geldiği tarih arasındaki süre olarak tanımlanmıştır.

Başlangıç özelliklerinin iki grupta genel olarak dengeli olduğu gözlenmiştir. Medyan yaşın 55 (aralık: 18-86), hastaların %58'inin erkek ve %95'inin beyaz olduğu belirlenmiştir. Başlangıçtaki ECOG performans durumu skoru 0 (%90) veya 1'dir (%10). Hastaların çoğunda AJCC Evre III hastalık (%81), %19'unda ise Evre IV hastalık tespit edilmiştir. Hastaların %48'inde makroskobik lenf düğümleri tespit edilmiştir, %32'sinde ise tümör ülserasyonu gözlenmiştir. Hastaların yüzde 42'sinin BRAF V600 mutasyonu pozitif olduğu belirlenmiştir, %45'inde ise yabancıl tip BRAF gözlenmiştir; hastaların %13'ünün BRAF durumu bilinmemektedir, %34'ünün ise tümör PDL1 ekspresyonunun \geq %5 ve %62'sinde $<$ %5 klinik çalışma tayini ile belirlendiği üzere \geq tespit edilmiştir. Ölçülebilir tümör PDL1 ekspresyonu gözlenen hastalar tedavi grupları arasında dengeli bir dağılım sergilemiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu PD-L1 IHC 28-8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir.

Önceden belirlenmiş bir birincil ara analizde (minimum 18 aylık takip), ipilimumab ile karşılaştırıldığında nivolumab ile RFS'de 0,65 HR (%97,56 GA: 0,51, 0,83; basamaklı logrank $p < 0,0001$) ile istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme göstermiştir. Güncellenmiş bir tanımlayıcı RFS analizinde, minimum 24 aylık takip ile RFS iyileşmesi 0,66 HR (%95 CI: 0,54, 0,81; $p < 0,0001$) ile doğrulandı ve OS olmamıştır. 36 aylık (RFS önceden belirlenmiş son analiz) ve 48 aylık (OS önceden belirlenmiş son analiz) minimum takipli etkinlik sonuçları Tablo 12 ve Şekil 8 ve 9'da (tümü randomize popülasyon) gösterilmektedir.

Tablo 12: Etkililik sonuçları (CA209238)

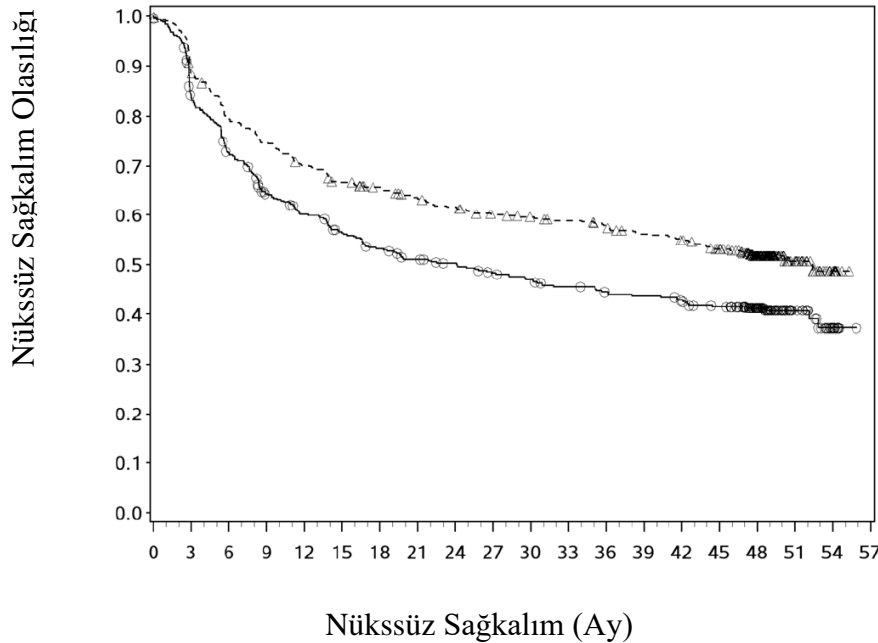
	nivolumab (n = 453)	ipilimumab 10 mg/kg (n = 453)
	Önceden tanımlı nihai analiz	
	Minimum 36 aylık takiple nüksüz sağkalım	
Olaylar	188 (%41,5)	239 (%52,8)
Risk oranı ^a	0,68	
%95 GA	(0,56 - 0,82)	
p-değeri	$p < 0,0001$	
Medyan (%95 GA) ay	Ulaşılmadı (38,67, Ulaşılmadı)	24,87 (16,62 - 35,12)
	Minimum 48 aylık takiple nüksüz sağkalım	
Olaylar	212 (%46,8)	253 (%55,8)
Risk oranı ^a	0,71	
%95 GA	(0,60- 0,86)	
Medyan (%95 GA) ay	52,37 (42,51, Ulaşılmadı)	24,08 (16,56 - 35,09)
12. aydaki (%95 GA) oran	70,4 (65,9 - 74,4)	60 (55,2 - 64,5)
18. aydaki (%95 GA) oran	65,8 (61,2 - 70)	53 (48,1 - 57,6)

24. aydaki (%95 GA) oran	62,6 (57,9 - 67)	50,2 (45,3 - 54,8)
36. aydaki (%95 GA) oran	57,6 (52,8 - 62,1)	44,4(39,6 - 49,1)
48. aydaki (%95 GA) oran	51,7 (46,3 - 56,3)	41,2 (36,4 - 45,9)
Önceden tanımlı nihai analiz		
Minimum 48 aylık takiple genel sağkalım		
Olaylar	100 (%22,1)	111 (%24,5)
Risk oranı ^a	0,87	
%95,03 GA	(0,66- 1,14)	
p-değeri	0,3148	
Medyan (%95 GA) ay	Ulaşılmadı	Ulaşılmadı
12. aydaki (%95 GA) oran	96,2 (93,9 - 97,6)	95,3 (92,8 - 96,9)
18. aydaki (%95 GA) oran	91,9 (88,9 - 94,1)	91,8 (88,8 - 94)
24. aydaki (%95 GA) oran	88 (84,6 - 90,7)	87,8 (84,4 - 90,6)
36. aydaki (%95 GA) oran	81,7 (77,8 - 85,1)	81,6 (77,6 - 85)
48. aydaki (%95 GA) oran	77,9 (73,7 - 81,5)	76,6 (72,2 - 80,3)

^a Basamaklandırılmış orantısız risk modelinden elde edilmiştir.

En az 36 aylık takip ile çalışma, nivolumab koluna randomize edilen hastalar için RFS'de, ipilimumab 10 mg/kg koluna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme göstermiştir. Alt gruplar arasındaki RFS yararı, tümör PD-L1 ekspresyonu, BRAF durumu ve hastalığın evresi de dahil olmak üzere, tutarlı bir şekilde gösterilmiştir. En az 48 aylık takip ile Şekil 8'de gösterilen çalışma ipilimumab koluna kıyasla nivolumab kolunda RFS'de iyileşme göstermeye devam etmiştir. RFS yararı tüm alt gruplarda sürdürülmüştür.

Şekil 8: Nüksüz sağkalım (CA209238)

Risk Taşıyan Gönüllü Sayısı

Nivolumab

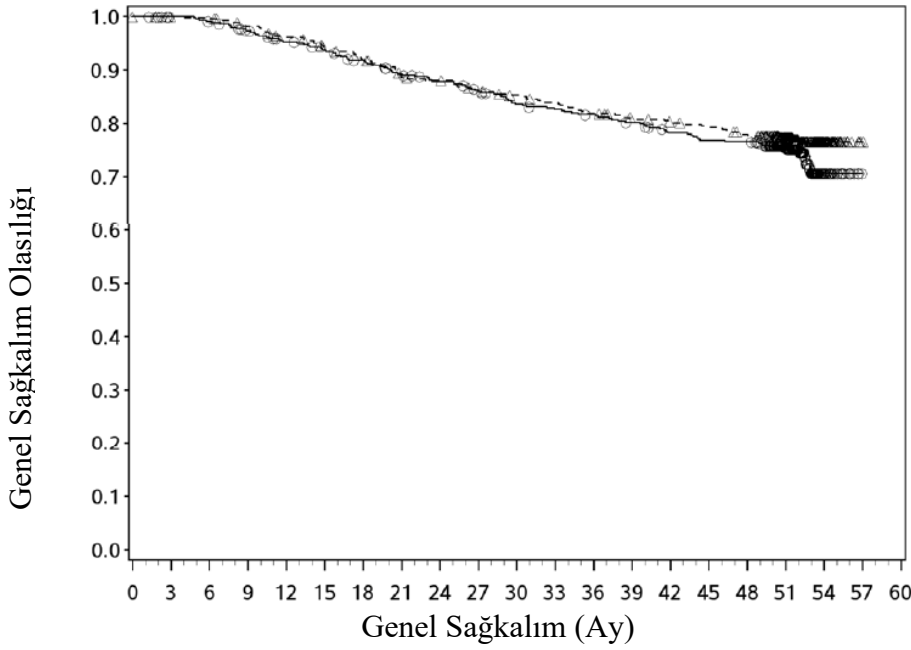
453 395 354 332 311 293 283 271 262 250 245 240 233 224 218 206 147 37 11 0

Ipilimumab

453 366 316 273 253 234 220 208 201 191 185 177 171 168 163 154 113 32 10 0

--- Δ --- Nivolumab — □ — Ipilimumab

Şekil 9: Genel sağkalım (CA209238)

Risk Taşıyan Gönüllü Sayısı

Nivolumab

453 450 447 438 427 416 405 388 383 373 366 359 350 341 337 332 324 237 45 1

İpilimumab

453 447 442 430 416 407 395 382 373 363 350 345 340 333 322 316 315 218 40 0

--- Δ --- Nivolumab — □ — Ipilimumab

Şekil 9’da gösterilen şekilde minimum 48 aylık takip süresi ile, her iki grupta da medyan OS’ye ulaşılammıştır (Risk Oranı: 0,087, %95,03 GA: 0,66-1,14; p değeri: 0,3148). Genel sağkalım verileri, sonraki etkili kanser tedavilerinin etkileriyle karışmıştır. Nivolumab ve ipilimumab kollarındaki hastaların sırasıyla %33’ü ve %42’si daha sonra sistemik tedavi almıştır. Nivolumab ve ipilimumab kollarındaki hastaların sırasıyla %23 ve %34’ü daha sonra immünoterapi (anti-PD1 tedavisi, anti-CTLA-4 antikoru veya diğer immünoterapiler dahil) almıştır.

Nivolumab ile yaşam kalitesi (QoL), Avrupa Kanser Araştırma ve Tedavi Organizasyonu (EORTC) QLQ-C30 ve EQ-5D yararlılık indeksi ve görsel analog ölçek (VAS) gibi geçerli ve güvenilir ölçeklerle değerlendirildiği üzere, tedavi sırasında stabil ve başlangıç değerlerine yakın kalmıştır.

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri

KHDAK'nin birinci basamak tedavisi

4 kür platin bazlı kemoterapiye karşı nivolumabın ipilimumab ve 2 kür platin bazlı kemoterapi ile kombinasyonun araştırıldığı randomize faz 3 çalışma (CA2099LA)

Her 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab ve 2 kür platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde 3 haftada bir 360 mg nivolumabın güvenliliği ve etkililiği, bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA2099LA) değerlendirilmiştir. Çalışmaya histolojik olarak teyit edilmiş skuamöz olmayan veya skuamöz Evre IV veya rekürren KHDAK (7. Uluslararası Akciğer Kanseri Çalışmaları Derneğinin sınıflandırmasına göre), ECOG performans durumu 0 veya 1 olan ve daha önce hiçbir kanser tedavisi görmemiş (EGFR ve ALK inhibitörleri dahil) hastalar (18 yaş ve üzeri) dahil edilmiştir. Hastalar tümör PD-L1 durumlarına bakılmaksızın çalışmaya kaydedilmiştir.

EGFR mutasyonları veya ALK translokasyonları, aktif (tedavi edilmemiş) beyin metastazları, karsinomatöz menenjit, aktif otoimmün hastalık veya sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi koşullara sahip hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Tedavi edilen beyin metastazları olan hastalar, kayıttan en az 2 hafta önce nörolojik olarak başlangıç seviyesine dönmüşlerse ve kortikosteroidleri kesmişlerse veya günde < 10 mg prednizon eşdeğeri olan stabil veya azalan bir doz alıyorsa çalışmaya alınmıştır. Randomizasyon, histolojiye (skuamöze karşı skuamöz olmayan), tümör PD-L1 ekspresyon düzeyine (\geq %1'e karşı < %1) ve cinsiyete (erkek ve kadın) göre basamaklandırılmıştır.

Toplam 719 hasta, ipilimumab ve platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon nivolumab (n= 361) veya platin bazlı kemoterapi (n= 358) alacak şekilde randomize edilmiştir. İpilimumab ve platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon nivolumab kolundaki hastalar, 6 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 1 mg/kg ipilimumab ve 2 kür için her 3 haftada bir uygulanan platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde her 3 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 360 mg nivolumab almıştır. Kemoterapi kolundaki hastalara 4 kür boyunca her 3 haftada bir platin bazlı kemoterapi uygulanmıştır; skuamöz olmayan hastaların isteğe bağlı pemetrekset idame tedavisi almasına izin verilmiştir.

Platin bazlı kemoterapi skuamöz olmayan KHDAK için karboplatin (EAA 5 ya da 6) ve pemetrekset 500 mg/m² ya da sisplatin 75 mg/m² ve pemetrekset 500 mg/mm² veya KHDAK için karboplatin (EAA 6) ve paklitaksel 200 mg/m² ajanlarını içermiştir.

Tedavi, hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye veya 24 aya kadar devam etmiştir. Hasta klinik olarak stabilse ve araştırmacı tarafından klinik fayda sağladığı kabul edilirse, hastalığın ilerlemesinden sonra devam eden tedaviye izin verilmiştir. İpilimumab'a atfedilen bir advers olay nedeniyle kombinasyon tedavisini bırakan hastaların nivolumab monoterapisine devam etmelerine izin verilmiştir. Tümör değerlendirmeleri, çalışma tedavisinin ilk dozundan sonra ilk 12 ay boyunca 6 haftada bir, daha sonra hastalık progresyonuna veya çalışma tedavisi kesilene kadar her 12 haftada bir yapılmıştır.

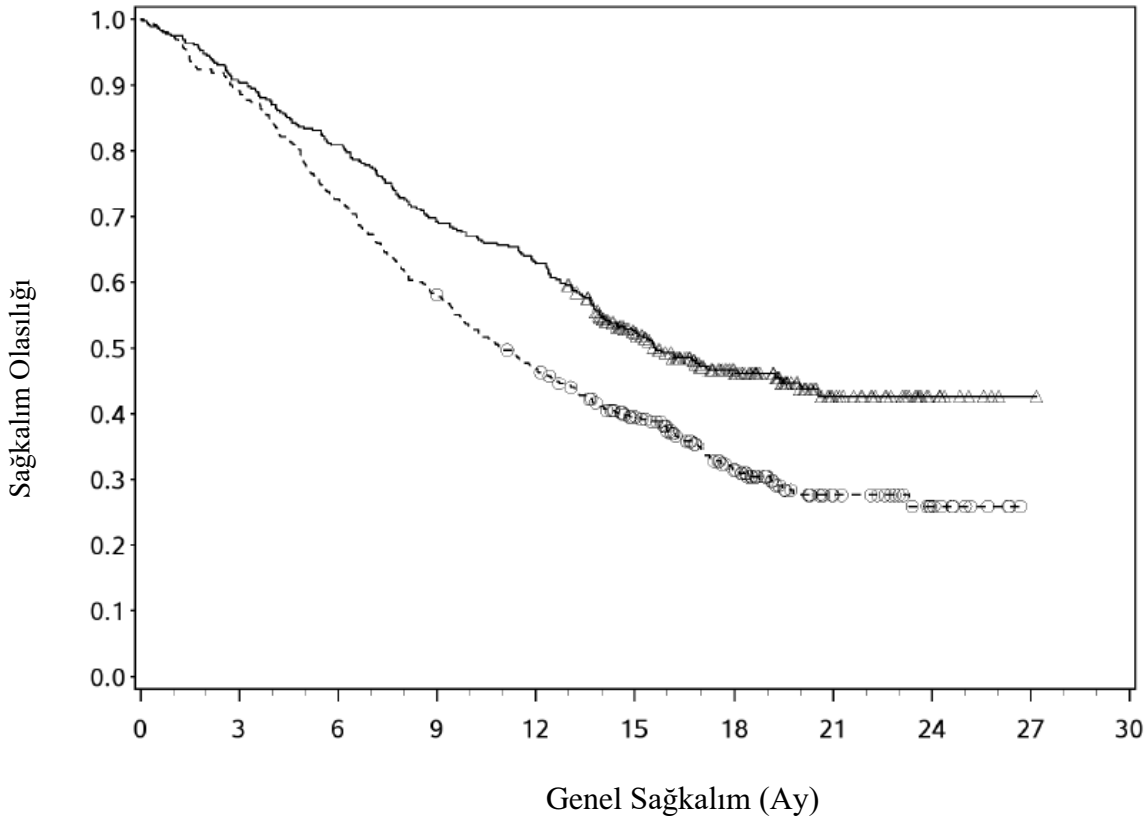
CA2099LA başlangıç özellikleri genel olarak tüm tedavi gruplarında dengelenmişti. Medyan yaş 65 (aralık: 26-86) olup, %51'i \geq 65 yaşında ve %10'u \geq 75 yaşındaydı. Hastaların çoğunluğu beyaz (%89) ve erkekti (%70). Başlangıç ECOG performans durumu 0 (%31) veya 1 (%68) iken hastaların %57'sinde PD-L1 \geq %1 ve %37'sinde PD-L1 < %1 idi, % 31'inde skuamöz ve %69'unda skuamöz olmayan histoloji vardı, %17'sinde beyin metastazı vardı ve %86'sı daha önce/halen sigara içiyordu. Hiçbir hasta daha önce immünoterapi almamıştır.

CA2099LA çalışmasının primer etkililik sonuç ölçüm OS idi. İlave etkililik sonlanım noktaları, BICR ile belirlenen ORR, PFS ve yanıt süresi idi.

Çalışma, 351 olay gözlemlendiğinde önceden belirlenmiş ara analizde tek başına platin bazlı kemoterapiye kıyasla ipilimumab ve platin bazlı kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab koluna randomize edilen hastalarda OS, PFS ve ORR'de istatistiksel olarak anlamlı bir yarar olduğunu göstermiştir (son analiz için planlanan olay sayısının bunların %87'si). OS için minimum takip süresi 8,1 aydı.

Etkililik sonuçları Şekil 10'da (minimum 12,7 aylık takip ile güncellenmiş OS analizi) ve Tablo 13'te (minimum 8.1 aylık takip ile birincil analiz) gösterilmektedir. Tüm hastalar en az 12,5 ay takip edildikten sonra güncellenmiş bir etkililik analizi yapılmıştır (Bkz. Şekil 10). Bu analiz sırasında, OS için risk oranı 0,66 (%95 GA: 0,55-0,80) ve PFS için risk oranı 0,68 (%95 GA: 0,57-0,82) idi.

Şekil 10: OS'nin Kaplan- Meier grafiği (CA2099LA)

Risk Altındaki Hasta Sayısı

Nivolumab + ipilimumab + kemoterapi

361 326 292 250 227 153 86 33 10 1 0

Kemoterapi

358 319 260 208 166 116 67 26 11 0 0

Nivolumab + ipilimumab + kemoterapi (olaylar: 190/361), medyan ve %95 GA: 15,64 (13,93-19,98)

Kemoterapi (olaylar: 242/358), medyan ve %95 GA: 10,91 (9,46 – 12,55)

Tablo 13: Etkililik sonuçları (CA2099LA)

	nivolumab + ipilimumab + kemoterapi (n = 361)	kemoterapi (n = 358)
Genel sağkalım		
Olaylar	156 (%43,2)	195 (%54,5)
Risk oranı (%96,71 GA) ^a	0,69 (0,55-0,87)	
Basamaklandırılmış log-sıralı p- değeri ^b	0,0006	
Medyan (ay) (%95 GA)	14,1 (13,24-16,16)	10,7 (9,46-12,45)
6 ayda oran (%95 GA)	80,9 (76,4-84,6)	72,3 (67,4-76,7)
Progresyonsuz sağkalım		
Olaylar	232 (%64,3)	249 (%69,6)
Risk oranı (%97,48 GA) ^a	0,70 (0,57-0,86)	
Basamaklandırılmış log-sıralı p-değeri ^c	0,0001	
Medyan (ay) ^d (%95 GA)	6,83 (5,55-7,66)	4,96 (4,27-5,55)
6 ayda oran (%95 GA)	51,7 (46,2-56,8)	35,9 (30,5-41,3)
Genel yanıt oranı^e		
(%95 GA)	136 (%37,7) (32,7-42,9)	90 (%25,1) (20,7-30,0)
Basamaklandırılmış CMH testi p-değeri ^f	0,0003	
Tam yanıt (CR)	7 (%1,9)	3 (%0,8)
Kısmi yanıt (PR)	129 (%35,7)	87 (%24,3)
Yanıt süresi		
Medyan (ay) (%95 GA) ^d	10,02 (8,21-3,01)	5,09 (4,34-7,00)
≥ 6 ay süre ile % ^g	74	41

^a Basamaklandırılmış Cox orantısal tehlike modeline dayanır.

^b Bu ara analiz için p değeri tahsis edilen alfa 0,0329 ile karşılaştırılmıştır.

^c Bu ara analiz için p değeri tahsis edilen alfa 0,0252 ile karşılaştırılmıştır.

^d Kaplan-Meier tahmini.

^e Tam veya kısmi yanıt verenlerin oranı, GA Clopper ve Pearson Yöntemine dayalıdır.

^f Bu ara analiz için p değeri tahsis edilen alfa 0,025 ile karşılaştırılmıştır.

^g Kaplan-Meier yanıt süresi tahminlerine dayalıdır.

CMH = Cochran-Mantel-Haenszel

Kombinasyon ve kemoterapi kollarındaki hastaların sırasıyla %28,8'i ve %41,1'i daha sonar sistemik tedavi almıştır. Kombinasyon ve kemoterapi kollarındaki hastaların sırasıyla %3,9 ve %27,9'u daha sonra immünoterapi (anti-PD-1, anti-PD-L1 ve anti-CTLA4 dahil) almıştır.

CA2099LA çalışmasında, kemoterapiye göre bir tanımlayıcı alt grup analizinde, ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab ile tedavi edilen skuamöz histolojiye sahip hastalarda (HR [%95 GA] 0,65 [0,46-0,93], n = 227) ve skuamöz olmayan histolojiye sahip hastalarda (HR [%95 GA] 0,72 [0,55-0,93], n = 492) OS yararı gösterilmiştir.

Tablo 14'te, önceden tanımlanmış alt grup analizlerinde tümör PD-L1 ekspresyonuna göre OS, PFS ve ORR etkililik sonuçları özetlenmektedir.

Tablo 14: Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre etkililik sonuçları (CA2099LA)

	nivolumab + ipilimumab + kemoterapi	kemoterapi	nivolumab + ipilimumab + kemoterapi	kemoterapi	nivolumab + ipilimumab + kemoterapi	kemoterapi	nivolumab + ipilimumab + kemoterapi	kemoterapi
	PD-L1 < %1 (n = 264)		PD-L1 ≥ %1 (n = 406)		PD-L1 ≥ %1 ile 49% (n = 233)		PD-L1 ≥ %50 (n = 173)	
OS risk oranı (%95 GA)^a	0,65 (0,46-0,92)		0,67 (0,51-0,89)		0,69 (0,48-0,98)		0,64 (0,41-1,02)	
PFS risk oranı (%95 GA)^a	0,77 (0,57-1,03)		0,67 (0,53-0,85)		0,71 (0,52-0,97)		0,59 (0,40-0,86)	
% ORR	31,1	20,9	41,9	27,6	37,8	24,5	48,7	30,9

CA2099LA çalışmasına ≥ 75 yaşında toplam 70 KHDAK hastası dahil edilmiştir (ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab kolundaki 37 hasta ve kemoterapi kolundaki 33 hasta). Bu çalışma alt grubunda kemoterapiye kıyasla ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab için OS'de 1,36 HR (%95 GA: 0,74-2,52) ve PFS'de 1,12 HR (%95 GA: 0,64-1,96) gözlenmiştir. ORR, ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab kolunda % 27 ve kemoterapi kolunda %15,2 idi. Yetmiş beş yaş ve üzeri hastaların %43'ü, ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisini bırakmıştır. Bu hasta popülasyonunda ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumabın etkililik ve güvenlilik verileri sınırlıdır.

Bir alt grup analizinde, daha önce hiç sigara içmemiş olan hastalarda kemoterapiye kıyasla ipilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab alan hastalarda halinde bir azalan sağkalım yararı gözlenmiştir. Ancak düşük hasta sayısından dolayı bu verilerden kesin bir sonuç çıkarılamaz.

Önceki kemoterapiden sonra KHDAK tedavisi

Skvamöz KHDAK

Dosetaksel ile karşılaştırmalı randomize faz 3 çalışma (CA209017)

Nivolumab 3 mg/kg'nin lokal ileri veya metastatik non-skvamöz KHDAK tedavisinde tek ajan olarak güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209017) değerlendirilmiştir. Çalışmaya daha önce uygulanan bir platin bazlı ikili kemoterapi sırasında veya sonrasında hastalıkta ilerleme yaşamış ve ECOG performans durumu skoru 0 veya 1 olan hastalar (18 yaş ve üzeri) dahil edilmiştir. Hastalar tümör PD-L1 durumlarından bağımsız şekilde dahil edilmiştir.

Aktif otoimmün hastalığa, semptomatik interstisyel akciğer hastalığına veya aktif beyin metastazlarına sahip hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışmaya katılmadan en az 2

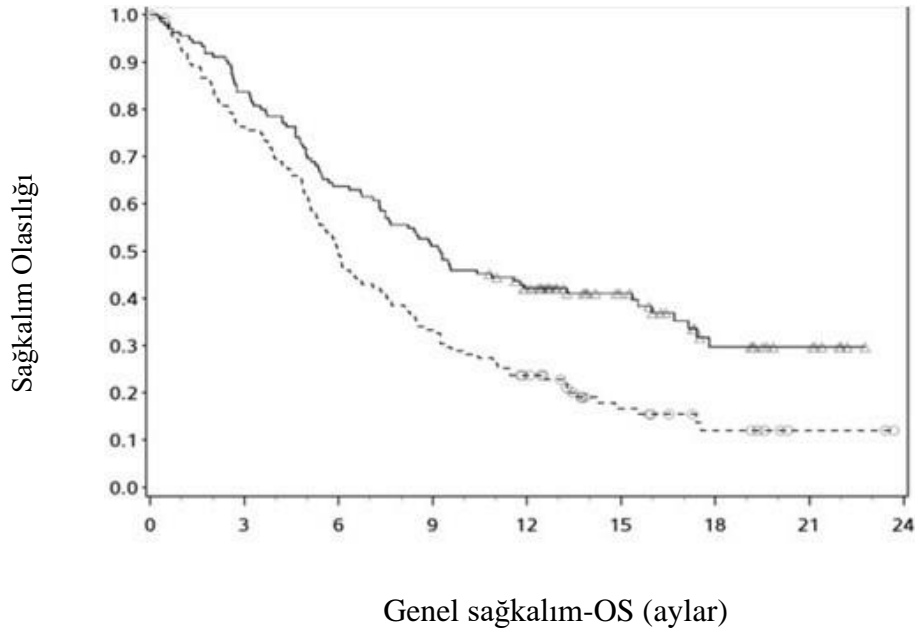
hafta önce nörolojik açıdan başlangıç noktasına dönmüş oldukları takdirde tedavi edilmiş beyin metastazlarına sahip olan ve kortikosteroid kullanmayan veya günde <10 mg prednizon eşdeğeri ile stabil veya azalan doz rejiminin uygulandığı hastalar çalışmaya katılım açısından uygun kabul edilmiştir.

Toplam 272 hasta 2 haftada bir 60 dakikalık bir sürede intravenöz yolla uygulanan 3 mg/kg nivolumab (n = 135) veya 3 haftada bir 75 mg/m² dozetaksiel (n = 137) almak üzere randomize edilmiştir. Klinik fayda gözlendiği veya tedavinin artık tolere edilemediği duruma kadar tedaviye devam edilmiştir. Randomizasyondan 9 hafta sonra ve ardından 6 haftada bir RECIST, versiyon 1.1'e göre tümör değerlendirmeleri yapılmıştır. Primer etkililik sonucu ölçütü OS'dir. Kilit sekonder etkililik sonucu ölçüleri araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR ve PFS'dir. Ek olarak, Akciğer Kanseri Semptom Skoru (LCSS) ortalama semptom yükü endeksi ve EQ-5D Görsel Analog Ölçek (EQ-VAS) kullanılarak sırasıyla semptomlardaki düzelme ve genel sağlık durumu değerlendirilmiştir.

İki grupta başlangıçtaki özelliklerin genel olarak dengeli olduğu görülmüştür. Medyan yaşın 63 olduğu (aralık: 39 - 85) ve hastaların %44'ünün ≥ 65 yaşında, %11'inin ise ≥ 75 yaşında olduğu belirlenmiştir. Hastaların çoğunun beyaz (%93) ve erkek (%76) olduğu tespit edilmiştir. Hastaların %31'inin önceki son rejimlerine verdikleri en iyi yanıt hastalıkta ilerleme şeklinde bildirilmiştir ve %45'i önceki son rejimlerini tamamlamalarını takip eden 3 ay içinde nivolumab almıştır. Başlangıç ECOG performans durumu skoru 0 (%24) veya 1 (%76) olarak belirlenmiştir.

OS'ye ilişkin Kaplan-Meier eğrileri Şekil 11'de sunulmaktadır.

Şekil 11: OS'ye ilişkin Kaplan-Meier eğrileri (CA209017)

Risk altında olan Hasta Sayısı

Nivolumab	113	86	69	52	31	15	7	0	
Dosectaxel	137	103	68	45	30	14	7	2	0

—△— Nivolumab 3 mg/kg (olay: 86/135), medyan ve %95 GA: 9,23 (7,3 – 13,27)
---□--- Dosectaxel (olay: 113/137), medyan ve %95 GA: 6,01 (5,13 – 7,33)

Gözlenen OS faydası hasta alt gruplarında tutarlı şekilde ortaya konmuştur. Sağkalım faydası hastaların PD-L1 negatif veya PD-L1 pozitif (tümör membranı ekspresyonu eşik değeri %1, %5 veya %10) olarak tanımlanmış tümörlere sahip olup olmamasından bağımsız şekilde gözlenmiştir. Bununla birlikte, bu biyobelirtecine (tümör PD-L1 ekspresyonu) rolü tam olarak açıklığa kavuşturulmamıştır. Minimum 24,2 aylık bir izleme, OS faydası alt gruplarda tutarlı şekilde ortaya konmaya devam etmektedir.

Çalışma CA209017'ye ≥ 75 yaşında sınırlı sayıda hasta dahil edilmiştir (11'i nivolumab grubuna, 18'i ise dosectaxel grubuna). Nivolumab OS (HR 1,85; %95 GA : 0,76 – 4,51), PFS (HR=1,76; %95 GA: 0,77 – 4,05) ve ORR (%9,1'e karşılık %16,7) üzerinde sayısal olarak daha az etki ortaya çıkarmıştır. Örneklem grubunun küçük olması nedeniyle bu verilerden net sonuçlar elde etmek mümkün değildir. Etkililik sonuçları Tablo 15'te sunulmaktadır.

Tablo 15: Etkililik sonuçları (CA209017)

	nivolumab (n = 135)		dosetaksel (n = 137)
Primer analiz Minimum izlem: 10,6 ay			
Genel sağkalım(OS)			
Olaylar	86 (%63,7)		113 (%82,5)
Tehlike oranı	0,59		
%96,85 GA	(0,43 - 0,81)		
p-değeri	0,0002		
Medyan (%95 GA) ay	9,23 (7,33 - 13,27)		6,01 (5,13 - 7,33)
12 aylık oran (%95 GA)	42,1 (33,7 - 50,3)		23,7 (16,9 - 31,1)
Doğrulanmış objektif yanıt	27 (%20)		12 (%8,8)
(%95 GA)	(13,6 - 27,7)		(4,6 - 14,8)
Olasılık oranı (%95 GA)	2,64 (1,27 - 5,49)		
p-değeri	0,0083		
Tam yanıt (CR)	1 (%0,7)		0
Kısmi yanıt (PR)	26 (%19,3)		12 (%8,8)
Stabil hastalık (SD)	39 (%28,9)		47 (%34,3)
Medyan yanıt süresi			
Ay (aralık)	Erişilmemiştir (2,9 - 20,5 ⁺)		8,4 (1,4 ⁺ - 15,2 ⁺)
Yanıt gözlenene kadar geçen medyan süre			
Ay (aralık)	2,2 (1,6 - 11,8)		2,1(1,8 - 9,5)
Progresyonsuz sağkalım (PFS)			
Olaylar	105 (%77,8)		122 (%89,1)
Tehlike oranı	0,62		
%95 GA	(0,47 - 0,81)		
p-değeri	< 0,0004		
Medyan (%95 GA) (ay)	3,48 (2,14 - 4,86)		2,83 (2,10 - 3,52)
12 aylık oran (%95 GA)	20,8 (14 - 28,4)		6,4 (2,9 - 11,8)
Güncellenmiş analiz Minimum takip: 24,2 ay			
Genel sağkalım^a			
Olaylar	110 (%81,4)		128 (%93,4)
Tehlike oranı	0,62		
%95 GA	(0,47 - 0,8)		
24 aylık oran (%95 GA)	22,9 (16,2 - 30,3)		8 (4,3 - 13,3)

Doğrulanmış objektif yanıt	%20		%8,8
(%95 GA)	(13,6 - 27,7)		(4,6 - 14,8)
Medyan yanıt süresi			
Ay (aralık)	25,2 (2,9 - 30,4)		8,4 (1,4 ⁺ - 18 ⁺)
Progresyonsuz sağkalım			
24 aylık oran (%95 GA)	15,6 (9,7 - 22,7)		Tüm hastalar ya ilerleme sergilemiş, ya gizlenmiş ya da izlemde kaybedilmiştir.
Güncellenmiş Analiz Minimum takip: 62,6 ay			
Genel Sağkalım			
Olaylar	118 (%87,4)		133 (%97,1)
Tehlike oranı		0,62	
%95 GA		(0,48 0,79)	
60 aylık oran (%95 GA)	12,3 (7,4 - 18,5)		3,6 (1,4 - 7,8)
Doğrulanmış objektif yanıt	%20		%8,8
(%95 CI)	(13,6 - 27,7)		(4,6 - 14,8)
Medyan yanıt süresi			
Ay (aralık)	25,2 (2,9 - 70,6 ⁺)		7,5 (0 ⁺ - 18 ⁺)
Progresyonsuz sağkalım			
60 aylık oran (%95 GA)	9,4 (4,8 - 15,8)		Tüm hastalar ya ilerleme sergilemiş, ya gizlenmiş ya da izlemde kaybedilmiştir.

a Dosetaksele randomize edilmiş olan altı hasta (%4) herhangi bir anda nivolumab tedavisi almak üzere çaprazlanmıştır.
“+” Gizlenmiş bir gözlemi gösterir.

Hastalıkla ilişkili semptomlarda LCSS ile ölçülen düzelmelerin nivolumab grubu (%18,5) ve dosetaksel grubunda (%21,2) benzer olduğu görülmüştür. Tedaviye devam eden hastaların genel sağlık durumunun daha iyi olduğuna işaret eder şekilde, ortalama EQ-VAS her iki grupta zaman içinde artmıştır.

Tek kollu faz 2 çalışma (CA209063)

Çalışma CA209063, iki veya daha fazla tedavi basamağının ardından lokal ileri veya metastatik skuamöz KHDAK görülen 117 hasta üzerinde gerçekleştirilmiş olan bir tek kollu, açık etiketli çalışmadır; bunun dışında çalışma CA209017 ile benzer dahil etme kriterleri uygulanmıştır. Nivolumab 3 mg/kg %14,5’lik bir genel yanıt oranı (%95 GA: %8,7 – 22,2), 8,21 aylık bir medyan OS (%95 GA: 6,05 – 10,9) ve 1,87 aylık bir medyan PFS (%95 GA 1,77 – 3,15) ortaya koymuştur. PFS ölçümü, RECIST, versiyon 1.1 ile gerçekleştirilmiştir. Tahmini 1 yıllık sağkalım oranı %41 olarak belirlenmiştir.

Tek kollu faz 2 çalışma (CA209171)

CA209171 çalışması, daha önce tedavi görmüş lokal ileri veya metastatik skuamöz KHDAK'li hastalarda nivolumab monoterapisini değerlendiren tek kollu, açık etiketli bir çalışmaydı.

Güvenlilik birincil sonlanma noktası ve etkililik ikincil sonlanma noktasıydı. Tedavi edilen 811 hastadan 103'ünün (%13) ECOG performans skoru 2 idi, hastaların 686'si (%85) < 75 yaşındaydı ve 125'i (%15) ≥ 75 yaşındaydı. Tedavi edilen tüm hastalarda herhangi bir yeni güvenlik sinyali tanımlanmazken, nivolumabın genel güvenlik profili alt gruplar arasında benzerdi. Araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR'ye dayalı etkililik sonuçları aşağıdaki Tablo 16'da sunulmaktadır.

Tablo 16: Değerlendirilebilir yanıtta sahip hastalara dayalı ORR– toplam ve alt gruba göre (CA209171)

Sonuçlar	Toplam	ECOG PS 2	< 75 yaş	≥ 75 yaş
N yanıt verenler/ N değerlendirilebilir ^a (%)	66/671 (9,8)	1/64 (6,1)	55/568 (9,7)	11/103 (10,7)
%95 GA ^b	(7,7-12,3)	(0-8,4)	(7,4-12,4)	(5,5-18,3)

^a doğrulanmış ve teyit edilmemiş yanıtları içerir, taramalar yalnızca 8/9. hafta ve 52. haftada zorunluymdu

^b CR+PR, Clopper and Pearson yöntemine dayalı güven aralığı

Non-skuamöz KHDAK

Dosetaksel ile karşılaştırılabilir randomize faz 3 çalışma (CA209057)

Nivolumab 3 mg/kg'nin lokal ileri veya metastatik non-skuamöz KHDAK tedavisinde tek ajan olarak güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209057) değerlendirilmiştir. Çalışmaya idame tedavisini de içerebilen bir kür ikili platin bazlı kemoterapi rejimi sırasında veya sonrasında hastalık progresyonu yaşayan ve ECOG performans durumu skoru 0 veya 1 olan hastalar (18 yaş ve üstü) dahil edilmiştir. Bilinen EGFR mutasyonu veya ALK translokasyonuna sahip hastalarda bir ilave TKI tedavisi basamağına izin verilmiştir. Hastalar tümör PD-L1 durumundan bağımsız şekilde çalışmaya dahil edilmiştir. Aktif otoimmün hastalık, semptomatik interstisyel akciğer hastalığı veya aktif beyin metastazları görülen hastalar çalışma dışında bırakılmıştır. Tedavi uygulanmış ve kortikosteroidleri bırakmış ya da stabil veya azalan günlük ≤ 10 mg prednizon eşdeğeri dozları almakta olan beyin metastazlarına sahip hastalar çalışmaya kayıttan en az 2 hafta önce nörolojik açıdan başlangıca dönmüş olmaları durumunda uygun kabul edilmiştir.

Toplam 582 hasta her 2 haftada bir 60 dakika sürede intravenöz yolla uygulanan 3 mg/kg nivolumab (n = 292) veya her 3 haftada bir 75 mg/m² dozunda dosetaksel (n = 290) almak üzere randomize edilmiştir. Klinik fayda gözlemlendiği sürece veya tedavi tolere edilemez hale gelene kadar tedaviye devam edilmiştir. Tümör değerlendirmeleri, RECIST 1.1'e göre gerçekleştirilmiştir. Primer etkililik sonlanma noktası OS olarak belirlenmiştir. Kilit sekonder etkililik sonucu ölçütleri araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR ve PFS'dir. Önceden tanımlanmış %1, %5 ve %10'luk tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerine göre etkililiği değerlendirmek üzere önceden belirlenmiş ilave alt grup analizleri gerçekleştirilmiştir. Aralıklar içindeki örnek grubu boyutunun küçük olması nedeniyle ayrı PD-L1 ekspresyonu aralıklarına göre yapılan değerlendirmeler önceden belirlenmiş analize dahil edilmemiştir.

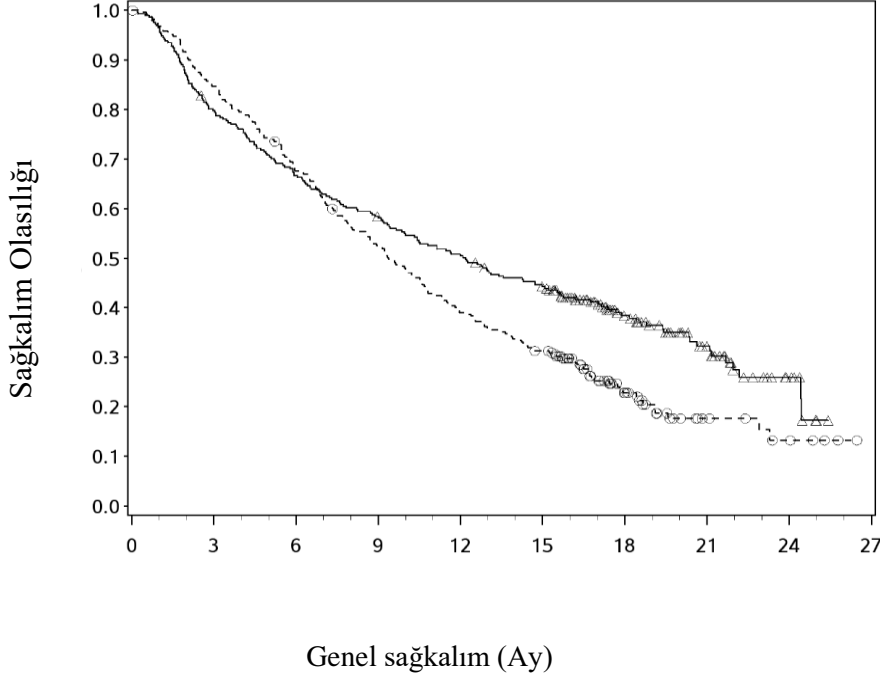
Randomizasyondan önce, tümör PD-L1 ekspresyonuna göre önceden planlanmış analizlerin gerçekleştirilmesi amacıyla sistematik olarak çalışma öncesi tümör doku örnekleri

toplanmıştır. Tümör PD-L1 ekspresyonu PD-L1 IHC 28-8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir.

Medyan yaşın 62 olduğu (aralık: 21 - 85) ve hastaların %34'ünün ≥ 65 yaşında, %7'sinin ise ≥ 75 yaşında olduğu belirlenmiştir. Çalışmadaki hastaların çoğu beyaz (%92) ve erkektir (%55). Başlangıçtaki ECOG performans durumu 0 (%31) veya 1'dir (%69). Hastaların %79'unun geçmişte sigara kullandığı/halen sigara kullanmakta olduğu görülmüştür.

OS'ye ilişkin Kaplan-Meier eğrileri Şekil 12'de gösterilmektedir.

Şekil 12: Kaplan-Meier OS eğrileri (CA209057)

Risk Altındaki Gönüllülerin Sayısı

Nivolumab 3 mg/kg									
292	232	194	169	146	123	62	32	9	0
Dosetaksel									
290	244	194	150	111	88	34	10	5	0

—△— Nivolumab 3 mg/kg (olaylar:190/292), medyan ve %95 GA: 12,19 (9,66 - 14,98)

- - -○ Dosetaksel (olaylar: 223/290), medyan ve %95 GA: 9,36 (8,05 - 10,68)

Çalışma 413 olay (nihai analiz için planlanan olay sayısının %93'ü) gözlemlendiğinde gerçekleştirilen önceden belirlenmiş ara analizde nivolumaba randomize edilen hastalarda dozetaksel alanlardakine kıyasla genel sağkalımda (OS) istatistiksel açıdan anlamlı iyileşme olduğunu ortaya koymuştur.

Etkililik sonuçları Tablo 17'de sunulmaktadır.

Tablo 17: Etkililik sonuçları (CA209057)

	nivolumab (n = 292)	dosetaksel (n = 290)
Önceden belirlenmiş ara analiz Minimum takip: 13,2 ay		
Genel sağkalım		
Olaylar	190 (%65,1)	223 (%76,9)
Tehlike oranı ^a	0,73	
(%95,92 GA)	(0,59 - 0,89)	
p değeri ^b	0,0015	
Medyan (%95 GA) ay	12,19 (9,66 - 14,98)	9,36 (8,05 - 10,68)
12 aylık oran (%95 GA)	50,5 (44,6 - 56,1)	39 (33,3 - 44,6)
Doğrulanmış objektif yanıt	56 (%19,2)	36 (%12,4)
(%95 GA)	(14,8 - 24,2)	(8,8 - 16,8)
Olasılık oranı (%95 GA)	1,68 (1,07 - 2,64)	
p değeri	0,0246	
Tam yanıt (CR)	4 (%1,4)	1 (%0,3)
Kısmi yanıt (PR)	52 (%17,8)	35 (%12,1)
Stabil hastalık (SD)	74 (%25,3)	122 (%42,1)
Medyan yanıt süresi		
Ay (aralık)	17,15 (1,8 - 22,6 ⁺)	5,55 (1,2 ⁺ - 15,2 ⁺)
Yanıt elde edilene kadar geçen medyan süre		
Ay (aralık)	2,1 (1,2 - 8,6)	2,61 (1,4 - 6,3)
Progresyonsuz sağkalım		
Olaylar	234 (%80,1)	245 (%84,5)
Tehlike oranı	0,92	
%95 GA	(0,77 - 1,11)	
p değeri	0,3932	
Medyan(%95 GA) (ay)	2,33 (2,17 - 3,32)	4,21 (3,45 - 4,86)
12 aylık oran (%95 GA)	18,5 (14,1 - 23,4)	8,1 (5,1 - 12)
Güncellenmiş analiz Minimum takip: 24,2 ay		
Genel sağkalım^c		
Olaylar	228 (%78,1)	247 (%85,1)
Tehlike oranı ^a	0,75	
(%95 GA)	(0,63 - 0,91)	
24 aylık oran (%95 GA)	28,7 (23,6 - 34)	15,8 (11,9 - 20,3)
Doğrulanmış objektif yanıt	%19,2	%12,4
(%95 GA)	(14,8 - 24,2)	(8,8 - 16,8)
Medyan yanıt süresi		
Ay (aralık)	17,2 (1,8 - 33,7 ⁺)	5,6 (1,2 ⁺ - 16,8)
Progresyonsuz sağkalım		
24 aylık oran (%95 GA)	11,9 (8,3 - 16,2)	1 (0,2 - 3,3)
Güncellenmiş Analiz Minimum takip: 62,7 ay		
Genel Sağkalım		
Olaylar	250 (%85,6)	279 (%96,2)
Tehlike oranı	0,70	
%95 GA	(0,58 - 0,83)	

60 aylık oran (%95 GA)	14 (10,2 – 18,3)	2,1 (0,9 – 4,4)
Doğrulanmış objektif yanıt	%19,5	%12,4
(% 95 CI)	(15,1 - 24,5)	(8,8 - 16,8)
Medyan yanıt süresi		
Ay (aralık)	17,2 (1,8 - 70,4+)	5,6 (0+ - 33,4)
Progresyonsuz sağkalım		
60 aylık oran (%95 GA)	7,5 (4,5 – 11,4)	Tüm hastalar ya ilerleme sergilemiş, ya gizlenmiş ya da izlemde kaybedilmiştir.

^a Basamaklandırılmış orantılı tehlikeler modelinden türetilmiştir.

^b P değeri bir önceki idame tedavisine ve tedavi basamağına göre basamaklandırılmış log-sıra testinden elde edilmiştir; karşılık gelen O'Brien-Fleming etkililik sınır anlamlılık düzeyi 0,0408'dir.

^c Dosetaksele randomize edilmiş 16 hasta (%6) nivolumab tedavisi almak üzere herhangi bir zamanda çaprazlanmıştır.

“+” Gizlenmiş bir gözleme işaret eder.

Ölçülebilir tümör PD-L1 ekspresyonu nivolumab grubundaki hastaların %79'unda, dosetaksel grubundaki hastaların ise %77'sinde belirlenmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerinin \geq %1 (%53'e karşılık %55), \geq %5 (%41'e karşılık %38) veya \geq %10'luk (%37'ye karşılık %35) önceden tanımlanmış tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerinin her birinde iki tedavi grubu (nivolumaba karşılık dosetaksel) arasında dengeli olduğu görülmüştür.

Önceden belirlenmiş tüm düzeylerde tümör PD-L1 ekspresyonu sergileyen nivolumab grubu hastaları dosetaksel grubundaki hastalara kıyasla daha yüksek iyileşmiş sağkalım olasılığı ortaya koymuştur, tümör PD-L1 ekspresyonu düşük olan veya hiç olmayan hastalarda ise sağkalımın dosetaksel ile benzer olduğu görülmüştür. ORR açısından bakıldığında, PD-L1 ekspresyonunun artmasıyla birlikte daha fazla ORR gözlenmiştir. Genel popülasyonla karşılaştırılabilir şekilde, medyan yanıt süresinin PD-L1 ekspresyonu görülmeyen hastalarda (5,6 aya karşılık 18,3 ay) ve PD-L1 ekspresyonu görülenlerde (5,6 aya karşılık 16 ay) dosetaksele kıyasla nivolumabla artmış olduğu gözlenmiştir.

Tablo 18’de tümör PD-L1 ekspresyonuna göre ORR ve OS sonuçları özetlenmektedir.

Tablo 18: Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre ORR ve OS (CA209057)

PD-L1 Ekspresyonu	nivolumab	dosetaksel	
Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre ORR			
Minimum takip: 13,2 ay			
			Olasılık Oranı (%95 GA)
< %1	10/108 (%9,3) %95 GA: 4,5 - 16,4	15/101 (%14,9) %95 GA: 8,6 - 23,3	0,59 (0,22 - 1,48)
≥ %1	38/123 (%30,9) %95 GA: 22,9 - 39,9	15/123 (%12,2) %95 GA: 7 - 19,3	3,22 (1,6 - 6,71)
≥ %1 ila < %10 ^a	6/37 (%16,2) %95 GA: 6,2 - 32	5/44 (%11,4) %95 GA: 3,8 - 24,6	1,51 (0,35 - 6,85)
≥ %10 ila < %50 ^a	5/20 (%25) %95 GA: 8,7 - 49,1	7/33 (%21,2) %95 GA: 9 - 38,9	1,24 (0,26 - 5,48)
≥ %50 ^a	27/66 (%40,9) %95 GA: 29 - 53,7	3/46 (%6,5) %95 GA: 1,4 - 17,9	9,92 (2,68 - 54,09)
Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre genel sağkalım (OS)			
Minimum takip: 13,2 ay			
Olay sayısı (hasta sayısı)			
Basamaklandırılmamış			
Tehlike Oranı (%95 GA)			
< %1	77 (108)	75 (101)	0,90 (0,66 - 1,24)
≥ %1	68 (123)	93 (123)	0,59 (0,43 - 0,82)
≥ %1 ila < %10 ^a	27 (37)	30 (44)	1,33 (0,79 - 2,24)
≥ %10 ila < %50 ^a	11 (20)	26 (33)	0,61 (0,3 - 1,23)
≥ %50 ^a	30 (66)	37 (46)	0,32 (0,2 - 0,53)
Güncellenmiş analiz			
Minimum takip: 24,2 ay			
< %1	91 (108)	86 (101)	0,91 (0,67 - 1,22)
≥ %1	87 (123)	103 (123)	0,62 (0,47 - 0,83)
Güncellenmiş analiz			
Minimum takip: 62,7 ay			
< %1	100 (109)	96 (101)	0,87 (0,66 - 1,16)
≥ %1	96 (122)	119 (123)	0,55 (0,42 - 0,73)

^a Post-hoc analiz; alt grupların örnek grubu boyutu küçük olduğundan ve analizin yapılmış olduğu tarihte PD-L1 IHC 28-8 pharmDx tayini %10 veya %50’lik ekspresyon düzeylerinde analitik olarak valide edilmiş olmadığından, sonuçlar dikkatli şekilde yorumlanmalıdır.

İlk 3 ay içinde ölen hastaların oranının nivolumab kolunda (59/292, %20,2) dosetaksel kolundakine kıyasla (44/290, %15,2) daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bir post-hoc, keşifsel çok değişkenli analizin sonuçları daha kötü prognostik özelliklere ve/veya agresif hastalığa

sahip olan ve nivolumab ile tedavi uygulanan hastaların tümör PD-L1 ekspresyonu düşük olduğunda (örneğin < %50) veya hiç mevcut olmadığında ilk 3 ay içinde daha yüksek bir ölüm riski taşıyabileceğini göstermiştir.

Alt grup analizlerinde hiç sigara kullanmamış veya tümörleri EGFR aktive eden mutasyonlar barındıran hastalar için dozetaksele kıyasla sağkalım faydası ortaya konmamıştır; fakat hasta sayısının düşük olması nedeniyle bu verilerden herhangi bir kesin sonuç çıkarılamamaktadır.

Malign plevral mezotelyoma

Kemoterapiye karşı ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumabın araştırıldığı randomize faz 3 çalışma (CA209743)

Her 6 haftada bir 1 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde 2 haftada bir 3 mg/kg nivolumabın güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada değerlendirilmiştir (CA209743). Çalışma, histolojik olarak teyit edilmiş ve daha önce tedavi edilmemiş epitelioid veya epitelioid olmayan histolojiye sahip malign plevral mezotelyoma bulunan, ECOG performans durumu 0 veya 1 olan ve ilk çalışma tedavisinden önceki 14 gün içinde palyatif radyoterapi uygulanmamış hastaları (18 yaş veya üzeri) içermiştir. Hastalar, tümör PD-L1 durumlarına bakılmaksızın çalışmaya kaydedilmiştir.

Primitif peritoneal, perikardiyal, testis veya tunika vajinalis mezotelyoması, interstisyel akciğer hastalığı, aktif otoimmün hastalığı, sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi koşullar ve beyin metastazı olan hastalar (cerrahi olarak rezeke edilmedikçe veya stereotaksik radyoterapi ile tedavi edilmedikçe ve çalışmaya dahil edilmeden önceki 3 ay içinde herhangi bir gelişme olmadıkça) çalışmaya dahil edilmemiştir. Randomizasyon, histolojiye (epitelioide karşı sarkomatoid veya karışık histoloji alt tipleri) ve cinsiyete (erkek ve kadın) göre basamaklandırılmıştır.

Toplam 605 hasta, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab (n = 303) veya kemoterapi (n = 302) almak üzere randomize edilmiştir. İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab kolundaki hastalar, 2 yıla kadar 6 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 1 mg/kg ipilimumab ile kombinasyon halinde her 2 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 3mg/kg nivolumab almıştır. Kemoterapi kolundaki hastalar 6 küre kadar kemoterapi almıştır (her kür 21 gündü). Kemoterapi sisplatin 75 mg/m² ve pemetrekset 500 mg/m² veya karboplatin 5 EAA ve pemetrekset 500 mg/m² terapilerini içermiştir.

Tedavi, hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye veya 24 aya kadar devam etmiştir. Hasta klinik olarak stabilse ve araştırmacı tarafından klinik fayda sağladığı kabul edilirse, hastalığın ilerlemesinden sonra tedaviye izin verilmiştir. İpilimumab'a atfedilen bir advers reaksiyon nedeniyle kombinasyon tedavisini bırakan hastaların nivolumab monoterapisine devam etmesine izin verilmiştir. Tümör değerlendirmeleri, çalışma tedavisinin ilk dozundan sonra ilk 12 ay boyunca 6 haftada bir, daha sonra hastalık progresyonuna veya çalışma tedavisi kesilene kadar her 12 haftada bir yapılmıştır.

CA209743 başlangıç özellikleri genel olarak tüm tedavi gruplarında dengeliydi. Medyan yaş 69 (aralık: 25-89) olup, hastaların %72'si ≥ 65 ve %26'sı ≥ 75 yaşındaydı. Hastaların çoğunluğu beyaz (%85) ve erkekti (%77). Başlangıç ECOG performans durumu 0 (%40) veya 1 (%60), hastaların %80'inde PD-L1 ≥ 1 ve hastaların %20'sinde PD-L1 < %1 idi, % 75'inde epitelioid ve %25'inde epitelioid olmayan histoloji mevcuttu.

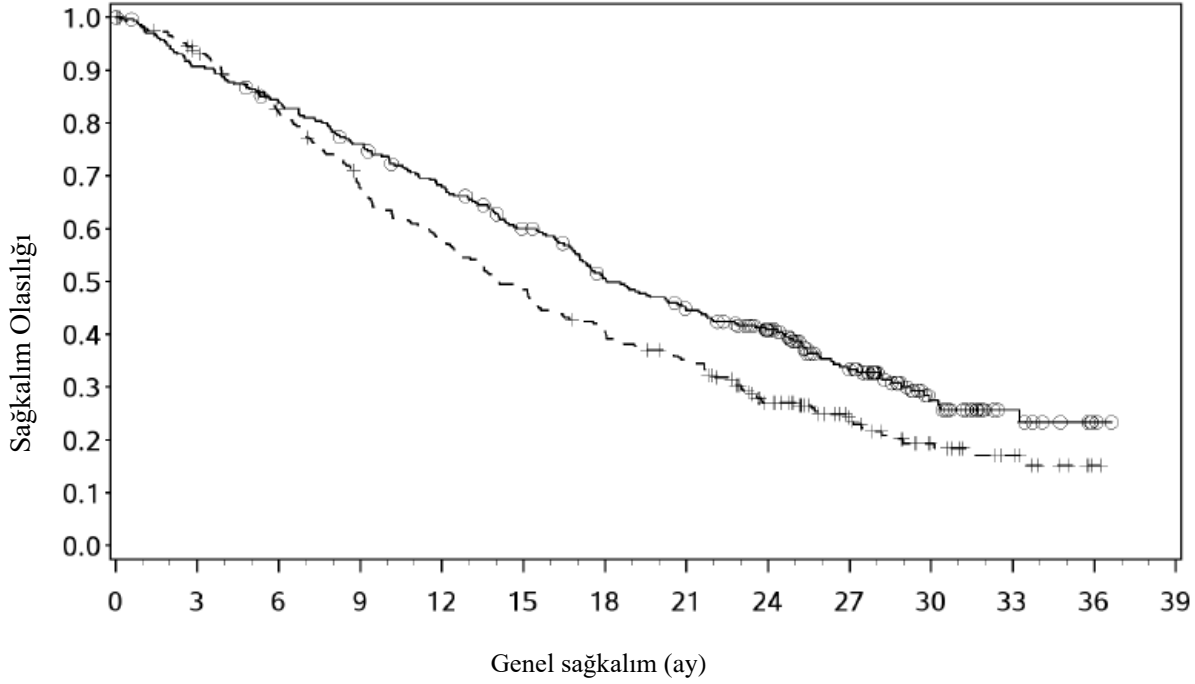
CA209743 primer etkililik sonuç ölçümü OS idi. Kilit ikincil etkililik sonlanım noktaları, plevral mezotelyoma için modifiye RECIST kriterleri kullanılarak Körlenmiş Bağımsız

Merkezi İnceleme (BICR) ile belirlenen PFS, ORR ve yanıt süresiydi. Bu ikincil sonlanım noktaları için tanımlayıcı analizler Tablo 18’de sunulmuştur.

Çalışma, 419 olay gözlemlendiğinde (nihai analiz için planlanan olay sayısının %89’u) önceden belirlenmiş ara analizde kemoterapiye kıyasla ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab koluna randomize edilen hastalarda OS’de istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme göstermiştir. OS için minimum takip süresi 22 aydı.

Etkililik sonuçları Şekil 13 ve Tablo 19’da gösterilmektedir.

Şekil 13: OS'nin Kaplan-Meier eğrileri (CA209743)

Risk Altındaki Hasta Sayısı

Nivolumab + ipilimumab

303 273 251 226 200 173 143 124 101 65 30 11 2 0

Kemoterapi

302 268 233 190 162 136 113 95 62 38 20 11 1 0

--o-- Nivolumab + ipilimumab (olaylar: 200/303), medyan ve %95 GA: 18,07 (16,82-21,45)

---+--- Kemoterapi (olaylar: 219/302), medyan ve %95 GA: 14,09 (12,45-16,23)

Tablo 19: Etkililik sonuçları (CA209743)

	nivolumab + ipilimumab (n = 303)	kemoterapi (n = 302)
Genel Sağlıkım		
	200 (%66)	219 (%73)
Risk oranı (%96,6 GA) ^a	0,74 (0,60-0,91)	
Basamaklandırılmış log-sıralı p- değeri ^b	0,002	
Medyan (ay) ^c (%95 GA)	18,1 (16,8-21,5)	14,1 (12,5-16,2)
24 ayda oran (%95 GA) ^c	%41 (35,1-46,5)	%27 (21,9-32,4)
Progresyonsuz sağlıkım		
Olaylar	218 (%72)	209 (%69)
Risk oranı (%95 GA) ^{bir}	1,0 (0,82-1,21)	
Medyan (ay) ^c (%95 GA)	6,8 (5,6-7,4)	7,2 (6,9-8,1)
Genel yanıt oranı		
(%95 GA)	%40 (34,1-45,4)	%43 (37,1-48,5)
Tam yanıt (CR)	%1,7	0
Kısmi yanıt (PR)	%38	%43
Yanıt süresi		
Medyan (ay) ^c (%95 GA)	11,0 (8,1-16,5)	6,7 (5,3-7,1)

^a Basamaklandırılmış Cox orantılı tehlike modeli.

^b p değeri, bu ara analiz için tahsis edilen 0,0345 alfa ile karşılaştırılır.

^c Kaplan-Meier tahmini.

Kombinasyon ve kemoterapi kollarındaki hastaların sırasıyla %44,2 ve %40,7'si daha sonra sistemik tedavi almıştır. Kombinasyon ve kemoterapi kollarındaki hastaların sırasıyla %3,3 ve %20,2'si daha sonra immünoterapi (anti-PD-1, anti-PD-L1 ve anti - CTLA - 4 dahil) almıştır.

Tablo 20'de, önceden belirlenmiş alt grup analizlerinde histolojiye göre OS, PFS ve ORR etkililik sonuçları özetlenmektedir.

Tablo 20: Histolojiye göre etkililik sonuçları (CA209743)

	Epiteloid (n = 471)		Epiteloid olmayan (n = 134)	
	nivolumab + ipilimumab (n = 236)	kemoterapi (n = 235)	nivolumab + ipilimumab (n = 67)	kemoterapi (n = 67)
Genel sağkalım				
Olaylar	157	164	43	55
Risk oranı (%95 GA) ^a	0,85 (0,68- 1,06)		0,46 (0,31-0,70)	
Medyan (ay) (%95 GA)	18,73 (17,05-21,72)	16,23 (14,09-19,15)	16,89 (11,83-25,20)	8,80 (7,62-11,76)
24 ayda oran (%95 GA)	41,2 (34,7-47,6)	31,8 (25,7-38,1)	39,5 (27,5-51,2)	9,7 (3,8-18,9)
Progresyonsuz sağkalım				
Risk oranı (%95 GA) ^a	1,14 (0,92- 1,41)		0,58 (0,38-0,90)	
Medyan (ay) (%95 GA)	6,18 (5,49-7,03)	7,66 (7,03-8,31)	8,31 (3,84-11,01)	5,59 (5,13-7,16)
Genel yanıt oranı (%95 GA) ^b	%38,6 (32,3-45,1)	%47,2 (40,7-53,8)	%43,3 (31,2-56,0)	%26,9 (16,8-39,1)
Yanıt süresi	8,44	6,83	24,02	4,21
Medyan (ay) (%95 GA) ^c	(7,16-14,59)	(5,59-7,13)	(8,31-NA)	(2,79-7,03)

^a Basamaklandırılmamış Cox orantılı risk modeline dayalı risk oranı.

^b Clopper ve Pearson yöntemine dayalı güven aralığı

^c Kaplan-Meier yöntemi kullanılarak hesaplanan medyan

Tablo 21’de, önceden belirlenmiş alt grup analizlerinde başlangıç tümör PD-L1 ekspresyonuna göre OS, PFS ve ORR etkililik sonuçları özetlenmektedir.

Tablo 21: Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre etkililik sonuçları (CA209743)

	PD-L1 < %1 (n = 135)		PD-L1 ≥ %1 (n = 451)	
	nivolumab + ipilimumab (n = 57)	kemoterapi (n = 78)	nivolumab + ipilimumab (n = 232)	kemoterapi (n = 219)
Genel sağkalım				
Olaylar	40	58	150	157
Risk oranı (%95 GA) ^a	0,94 (0,62-1,40)		0,69 (0,55-0,87)	
Medyan (ay) (%95 GA) ^b	17,3 (10,1-24,3)	16,5 (13,4-20,5)	18,0 (16,8-21,5)	13,3 (11,6-15,4)
24 ayda oran (%95 GA)	38,7 (25,9-51,3)	24,6 (15,5-35,0)	40,8 (34,3-47,2)	28,3 (22,1-34,7)
Progresyonsuz sağkalım				
Risk oranı (%95 GA) ^a	1,79 (1,21-2,64)		0,81 (0,64-1,01)	
Medyan (ay) (%95 GA) ^b	4,1 (2,7-5,6)	8,3 (7,0-11,1)	7,0 (5,8-8,5)	7,1 (6,2-7,6)
Genel yanıt oranı				
(%95 GA) ^c	%21,1 (11,4-33,9)	%38,5 (27,7-50,2)	%43,5 (37,1-50,2)	%44,3 (37,6-51,1)

^a Basamaklandırılmamış Cox orantılı risk modeline dayalı risk oranı.

^b Kaplan- Meier yöntemi kullanılarak hesaplanan medyan.

^c Clopper ve Pearson yöntemine dayalı güven aralığı.

CA209743 çalışmasına 75 yaş ve üzeri toplam 157 MPM hastası kaydedilmiştir (ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab kolunda 78 ve kemoterapi kolunda 79). Bu çalışma alt grubunda kemoterapiye kıyasla ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab kolunda OS'de 1,02'lik risk oranı (% 95 GA: 0,70-1,48) gözlenmiştir. İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab alan tüm hastalara kıyasla 75 yaş ve üstü hastalarda daha yüksek ciddi advers reaksiyon ve advers reaksiyonlara bağlı olarak tedaviyi bırakma oranı görülmüştür (bkz. bölüm 4.8). Ancak, bu alt grup analizinin keşifsel doğası nedeniyle, kesin sonuçlara varılamaz.

Renal Hücreli Karsinom

Everolimus karşı nivolumab monoterapisi ile randomize faz 3 çalışma (CA209025)

Nivolumab 3 mg/kg'ın, berrak hücre bileşeni olan, ileri evre RHK tedavisi için tek ajan olarak güvenliliği ve etkililiği bir Faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209025) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, 1 veya 2 önceki anti-anjiyogenik tedavi rejimi ve en fazla toplamda 3 önceki sistemik tedavi rejimi sırasında ya da sonrasında hastalık progresyonu yaşamış hastalar (18 yaş ve üzeri) dahil edilmiştir. Hastalarda, Karnofsky Performans Skorunun (KPS) ≥ 70 olması zorunlu kılınmıştır. Hastalar bu çalışmaya, tümör PD-L1 durumlarından bağımsız olarak dahil edilmiştir. Eş zamanlı beyin metastazı ya da beyin metastazı öyküsü, rapamisinin memeli hedefi (mTOR) inhibitörü ile tedavi öyküsü, aktif otoimmün hastalığı yada sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi durumları olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

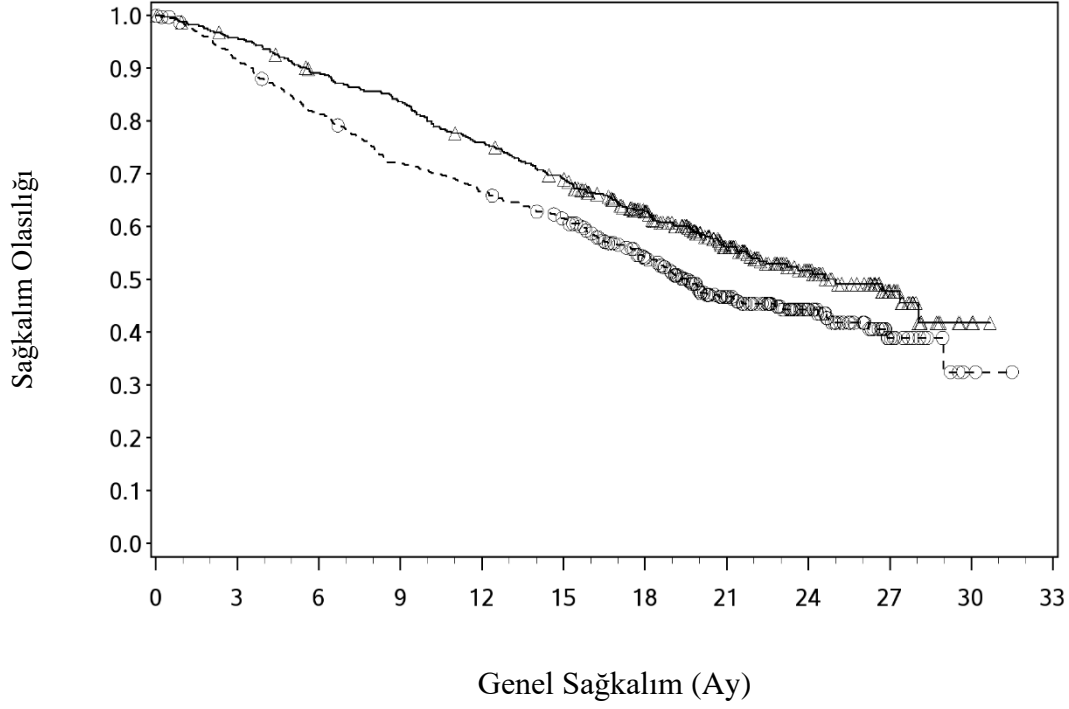
Toplamda 821 hasta, her 2 haftada bir 60 dakikada intravenöz yoldan uygulanan nivolumab 3 mg/kg (n=410) ya da günlük oral yoldan uygulanan everolimus (n=411) 10 mg alacak şekilde randomize edilmiştir. Tedavi, klinik yarar gözlendiği sürece veya tedavi hasta tarafından tolere edilemez hale gelene kadar sürdürülmüştür. İlk tümör değerlendirmeleri, randomizasyondan 8 hafta sonra yapılmış ve bundan sonra ilk yıl için 8 haftada bir ve sonrasında hangisi daha sonra görülürse hastalık progresyonuna ya da tedavi kesilmesine kadar 12 haftada bir devam etmiştir. Progresyondan başka nedenlerle tedaviyi bırakmış hastalarda, tedavi kesilmesinden sonra tümör değerlendirmelerine devam edilmiştir.

Araştırmacının değerlendirmesine göre RECIST 1.1-tanımlı progresyon sonrasında tedaviye, araştırmacıya göre hastanın klinik yarar görmesi ve çalışma ilacını tolere etmesi durumunda izin verilmiştir. Birincil etkililik sonuç ölçümü OS'ydı. İkincil etkililik ölçümleri, araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR ve PFS idi.

İki grup arasında başlangıç özellikleri genel olarak dengelenmişti. Medyan yaş 62 olup (aralık: 18 - 88) hastaların %40'ı ≥ 65 yaşında ve %9'u ≥ 75 yaşındaydı. Hastaların çoğu erkek (%75) ve beyazdı (%88), tüm Memorial Sloan Kettering Kanseri Merkezi (MSKCC) risk grupları temsil edildi ve hastaların %34'ünün ve %66'sının başlangıç KPS değeri sırasıyla %70 ila 80 ve %90 ila 100 aralığındaydı. Hastaların çoğu (%72) önceden bir anti-anjiyogenik tedavi ile tedavi edilmiştir. Başlangıç tanısından randomizasyona kadar geçen medyan süre, hem nivolumab hem de everolimus grubunda 2,6 yıldır. Medyan tedavi süresi nivolumab tedavisi alan hastalarda 5,5 ay (aralık: 0 - 29,6⁺ ay) ve everolimus tedavisi alan hastalarda 3,7 aydır (aralık: 6 gün -25,7⁺ ay).

Hastaların %44'ünde progresyon sonrasında nivolumaba devam edilmiştir. OS için Kaplan-Meier eğrileri Şekil 14'te gösterilmiştir.

Şekil 14: Kaplan-Meier OS eğrileri (CA209025)

Risk altında olan Hasta Sayısı

Nivolumab											
410	389	359	337	305	275	213	139	73	29	3	0
Everolimus											
411	366	324	287	265	241	187	115	61	20	2	0
—△—	Nivolumab 3 mg/kg (olaylar: 183/410), medyan ve %95 GA: 25 (21,75 - T.E.)										
--○--	Everolimus 10 mg (olaylar: 215/411), medyan ve %95 GA: 19,55 (17,64 - 23,06)										

Çalışmada, 398 olay gözleendiğinde (final analiz için planlanan olay sayısının %70'i) yapılan ön tanımlı ara analizde everolimusa kıyasla nivolumaba randomize edilen hastalar için istatistiksel olarak anlamlı OS iyileşmesi görülmüştür (Tablo 21 ve Şekil 14). OS yararı, tümör PD-L1 ekspresyon düzeyinden bağımsız olarak gözlenmiştir.

Etkililik sonuçları Tablo 22'de gösterilmiştir.

Tablo 22: Etkililik sonuçları (CA209025)

Genel sağkalım(OS)	nivolumab (n = 410)		everolimus (n = 411)
Olaylar	183 (%45)		215 (%52)
Risk oranı		0,73	
%98,52 GA		(0,57 - 0,93)	
p-değeri		0,0018	
Medyan (%95 GA)	25 (21,7 - TE)		19,6 (17,6 - 23,1)
Oran (%95 GA)			
(6 ayda)	89,2 (85,7 - 91,8)		81,2 (77 - 84,7)
(12 ayda)	76 (71,5 - 79,9)		66,7 (61,8 - 71)
Objektif yanıt			
(%95 GA)	103 (%25,1)		22 (%5,4)
Olasılık oranı (%95 GA)	(21 - 29,6)		(3,4 - 8)
p-değeri		5,98 (3,68 - 9,72)	
		< 0,0001	
Tam yanıt (CR)	4 (%1)		2 (%0,5)
Kısmi Yanıt (PR)	99 (%24,1)		20 (%4,9)
Stabil hastalık (SD)	141 (%34,4)		227 (55,2)
Medyan yanıt süresi			
Ay (aralık)	11,99 (0 - 27,6 ⁺)		11,99 (0 ⁺ - 22,2 ⁺)
Yanıta kadar medyan süre			
Ay (aralık)	3,5 (1,4 - 24,8)		3,7 (1,5 - 11,2)
Progresyonsuz sağkalım			
Olaylar	318 (%77,6)		322 (%78,3)
Risk oranı		0,88	
%95 GA		(0,75 - 1,03)	
p-değeri		0,1135	
Medyan (%95 GA)	4,6 (3,71 - 5,39)		4,4 (3,71 - 5,52)

TE = Tahmin edilemeyen

“+” = Gizlenmiş bir gözlemi belirtmektedir.

Objektif yanıtın başlangıcına kadar geçen medyan süre nivolumab tedavisine başlandıktan sonra 3,5 aydı (aralık: 1,4 - 24,8 ay). 49 (%47,6) yanıt veren hastada, 0 - 27,6⁺ ay aralığında devam eden yanıt vardı.

Fonksiyonel Kanser Tedavisi Değerlendirmesi-Böbrek Semptom İndeksi-Hastalık İlişkili Semptomlar (FKSI-DRS) ve EuroQoL EQ-5D'deki valide edilmiş ve güvenilir ölçekler kullanılarak değerlendirilen şekilde genel sağkalıma, zaman içinde hastalık ilişki belirtilerde ve hastalığa özgü olmayan yaşam kalitesinde (QoL) iyileşme eşlik edebilir. Belirgin oranda anlamlı belirti iyileşmesi (MID=FKSI-DRS puanında 2 puanlık değişim; p<0,001) ve iyileşmeye kadar geçen süre (HR= 1,66 (1,33 - 2,08), p <0,001) nivolumab kolundaki hastalar için anlamlı oranda daha iyiydi. Her iki çalışma koluna da aktif tedavi verilmiş olsa da, QoL verileri, açık-etiketli çalışma tasarımı bağlamında yorumlanmalı ve bu nedenle dikkatle ele alınmalıdır.

Sunitinibe karşı ipilimumabla kombinasyon halinde nivolumabla randomize faz 3 çalışma (CA209214)

İleri evre/metastatik RHK tedavisi için ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde nivolumab 3 mg/kg'nin güvenliliği ve etkililiği faz 3, randomize, açık etiketli bir çalışmada (CA209214) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, daha önce tedavi edilmemiş, berrak hücreli komponenti olan ileri evre veya metastatik renal hücreli karsinom hastaları dahil edilmiştir (18 yaş ve üzeri). Primer etkililik popülasyonu, Uluslararası Metastatik RHK Veri Tabanı Konsorsiyumu (IMDC) kriterlerine göre en az 1 veya daha fazla prognostik risk faktörü olan orta/kötü riskli hastaları içermiştir (ilk renal hücreli karsinom teşhisi zamanından randomizasyona kadar bir yıldan az, Karnofsky performans durumu <% 80, normal alt sınırdan daha düşük hemoglobin, 10 mg/dL'den yüksek kalsiyum, normal üst sınırdan yüksek trombosit sayısı ve normal üst sınırdan yüksek mutlak nötrofil sayısı). Hastalar bu çalışmaya tümör PD-L1 durumlarından bağımsız olarak dahil edilmiştir. Karnofsky performans durumunun <% 70 olduğu ve herhangi bir geçmiş veya mevcut beyin metastazı olan, aktif otoimmün hastalığa sahip veya sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi koşulları olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Hastalar IMDC prognostik skoru ve bölgeye göre basamaklandırılmıştır.

Çalışmaya toplam 1096 hasta randomize edilmiş olup, bunlardan 847'si orta/kötü riskli RHK'ye sahipti ve 4 doza kadar her 3 haftada 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde 60 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan nivolumab 3 mg/kg ve bunu takiben 2 haftada bir nivolumab 3 mg/kg monoterapisi almış (n=425) veya her kürde 4 hafta boyunca oral yoldan günde 50 mg sunitinib (n=422) almış ve bunu 2 haftalık tedavisiz dönem izlemiştir. Tedaviye klinik yarar gözlemlendiği sürece veya hasta tedaviyi artık tolere edemeyene dek devam edilmiştir. İlk tümör değerlendirme randomizasyondan 12 hafta sonra yapılmış ve değerlendirmeler, ilk yıl için 6 haftada bir ve daha sonra progresyona veya tedavinin kesilmesine kadar her 12 haftada bir devam etmiştir. Araştırmacı tarafından değerlendirilen RECIST, versiyon 1.1'de tanımlı ilk progresyondan sonra tedaviye, araştırmacı tarafından belirlenen şekilde hastanın klinik yarar elde etmesi ve çalışma ilacını tolere etmesi durumunda izin verilmiştir. Primer etkililik sonuç ölçümleri, orta/kötü riskli hastalarda Körlenmiş Bağımsız Merkezi İnceleme (BICR) ile belirlenen OS, ORR ve PFS idi.

Başlangıç karakteristikleri iki grup arasında genellikle dengeli olmuştur. Medyan yaş 61 (aralık: 21-85) olup, %38'i ≥ 65 yaşında ve %8'i ≥ 75 yaşındaydı. Hastaların çoğunluğu erkek (%73) ve beyazdı (%87) ve hastaların %31 ve %69'unda başlangıç KPS değeri sırasıyla %70 ila 80 ve %90 ila 100 olarak belirlenmiştir. İlk tanıdan randomizasyona kadar geçen medyan süre hem ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halindeki nivolumab 3 mg/kg hem de

sunitinib gruplarında 0,4 yıldır. Medyan tedavi süresi nivolumab ve ipilimumab ile tedavi edilen hastalarda 7,9 ay (aralık: 1 gün-21,4⁺ ay) ve sunitinib ile tedavi edilen hastalarda 7,8 ay (aralık: 1 gün-20,2⁺ ay) olmuştur. İpilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab tedavisi alan hastaların %29'unda progresyondan sonra da devam etmiştir.

Orta/kötü riskli hastalardan elde edilen etkililik sonuçları Tablo 23'te (minimum 17,5 aylık takip ve minimum 60 aylık takiple primer analiz) ve Şekil 15'te (minimum 60 aylık takip) gösterilmektedir.

Minimum 60 aylık takiple yapılan tanımlayıcı analizden elde edilen OS sonuçları, orijinal primer analizden elde edilen sonuçlarla uyumlu idi.

Tablo 23: Orta/kötü riskli hastalarda etkililik sonuçları (CA209214)

nivolumab + ipilimumab (n = 425)		sunitinib (n = 422)
Primer analiz* Minimum takip: 17,5 ay		
Genel sağkalım		
Olaylar	140 (%33)	188 (%45)
Risk oranı ^a	0,63	
%99,8 GA	(0,44- 0,89)	
P değeri ^{b, c}	< 0,0001	
Medyan (%95 GA)	NE (28,2-NE)	25,9 (22,1- NE)
Oran (%95 GA)		
6. ayda	89,5 (86,1- 92,1)	86,2 (82,4- 89,1)
12. ayda	80,1 (75,9-83,6)	72,1 (67,4-76,2)
Progresyonsuz sağkalım		
Olaylar	228 (%53,6)	228 (%54)
Risk oranı ^a	0,82	
%99,1 GA	(0,64-1,05)	
P değeri ^{b,h}	0,0331	
Medyan (%95 GA)	11,6 (8,71-15,51)	8,4 (7,03-10,81)
Doğrulanmış objektif yanıt (BICR)		
(%95 GA)	(36,9-46,5)	(22,4-31)
ORR farkı (%95 GA) ^d	16 (9,8- 22,2)	
P değeri ^{e,f}	< 0,0001	
Tam yanıt (CR)	40 (%9,4)	5 (%1,2)
Kısmi yanıt (PR)	137 (%32,2)	107 (%25,4)
Stabil hastalık (SD)	133 (%31,3)	188 (%44,5)
Medyan yanıt süresi^g		
Ay (aralık)	NE (1,4 ⁺ -25,5 ⁺)	18,17 (1,3 ⁺ -23,6 ⁺)
Yanıta kadar geçen medyan süre		
Ay (aralık)	2,8 (0,9-11,3)	3 (0,6-15)
Güncellenmiş analiz* Minimum takip: 60 ay		
Genel sağkalım		
Olaylar	242 (%57)	282 (%67)
Risk oranı ^a	0,68	
%95 GA	(0,58- 0,81)	

Medyan (%95 GA)	46,95 (35,35-57,43)	26,64 (22,08- 33,54)
Oran (%95 GA)		
24. ayda	66,3 (61,5-70,6)	52,4 (47,4-57,1)
36. ayda	54,6 (49,7-59,3)	43,7 (38,7-48,5)
48. ayda	49,9 (44,9-54,6)	35,8 (31,1-40,5)
60. ayda	43 (38,1-47,7)	31,3 (26,8-35,9)
Progresyonsuz sağkalm		
Olaylar	245 (%57,6)	253 (%60)
Risk oranı ^a	0,73	
%95 GA	(0,61-0,87)	
Medyan (%95 GA)	11,6 (8,44-16,63)	8,3 (7,03-10,41)
Doğrulanmış objektif yanıt (BICR)	179 (%42,1)	113 (%26,8)
(%95 GA)	(37,4-47)	(22,6-31,3)
ORR farkı (%95 GA) ^d	16,2 (10- 22,5)	
Tam yanıt (CR)	48 (%11,3)	9 (%2,1)
Kısmi yanıt (PR)	131 (%30,8)	104 (%24,6)
Stabil hastalık (SD)	131 (%30,8)	187 (%44,3)
Medyan yanıt süresi^g		
Ay (aralık)	NE (50,89-NE)	19,38 (15,38-25,10)
Yanıta kadar geçen medyan süre		
Ay (aralık)	2,8 (0,9-35)	3,1 (0,6-23,6)

^a Basamaklandırılmış orantısız tehlike modeline dayanır.

^b Basamaklandırılmış log-sıra testine dayanır.

^c İstatistiksel anlamlılığa ulaşmak için p değeri alfa 0,002 ile karşılaştırılmıştır.

^d Basamağa göre ayarlanmış fark.

^e Basamaklandırılmış DerSimonian-Laird testine dayanır.

^f İstatistiksel anlamlılığa ulaşmak için p değeri alfa 0,001 ile karşılaştırılmıştır.

^g Kaplan-Meier yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır.

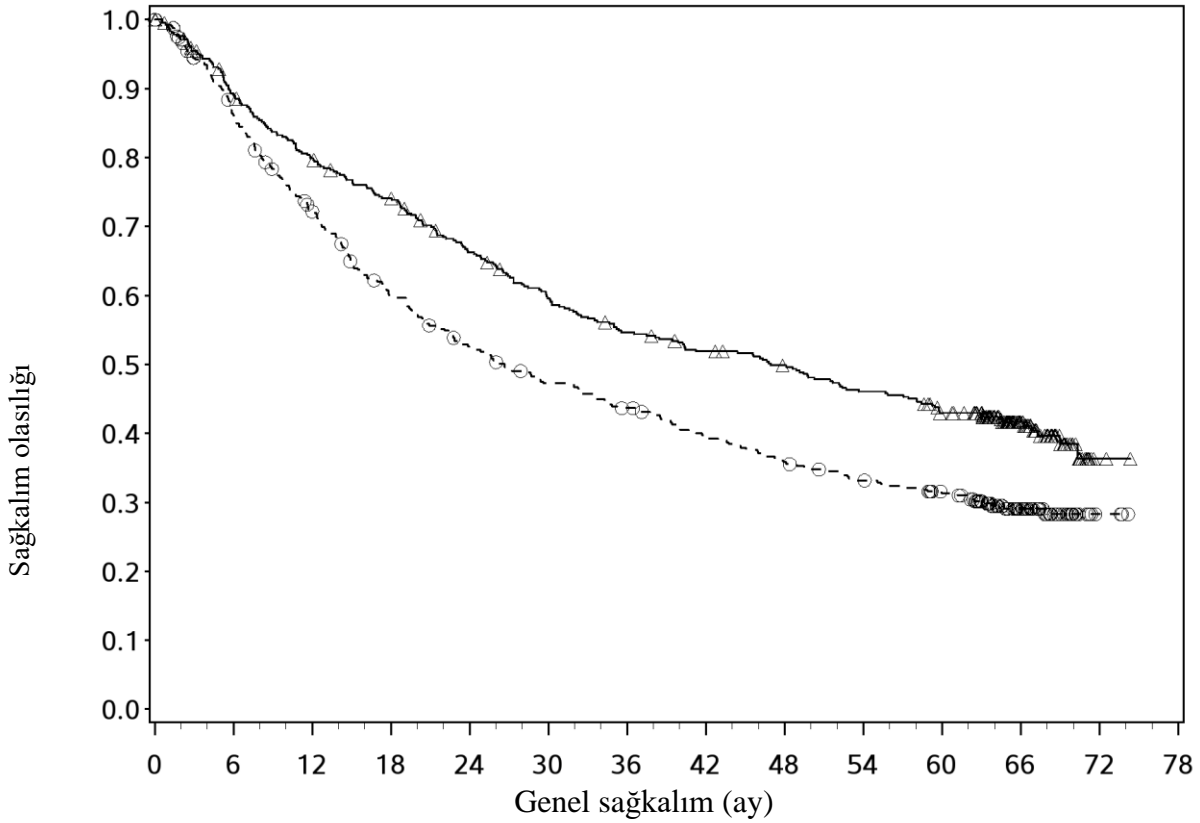
^h İstatistiksel anlamlılığa ulaşmak için p değeri alfa 0,009 ile karşılaştırılmıştır.

“+” gizlenmiş gözlemi ifade eder.

NE = hesaplanamaz

*26 Şubat 2021 veri kesim tarihine dayalı tanımlayıcı analiz

Şekil 15: Orta/kötü riskli hastalarda OS için Kaplan-Meier eğrileri (CA209214) - Minimum 60 aylık takip

Risk altındaki hasta sayısı

Nivolumab + ipilimumab													
425	372	332	306	270	241	220	207	196	181	163	79	2	0
Sunitinib													
422	353	291	237	206	184	169	151	137	125	112	58	3	0

—△— Nivolumab + ipilimumab (olaylar: 242/425), medyan ve %95 GA: 46,95 (35,35-57,43)

--○-- Sunitinib (olaylar: 282/422), medyan ve %95 GA: 26,64 (22,08-33,54)

Tüm hastalar minimum 24 ay süreyle takip edildiğinde güncellenmiş bir tanımlayıcı OS analizi yapılmıştır. Bu analiz sırasında, kombinasyon kolunda 166/425 olay ve sunitinib kolunda 209/422 olay ile HR 0,66 (%99,8 GA 0,48-0,91) idi. Orta/kötü riskli hastalarda, tümör PD-L1 ekspresyonundan bağımsız şekilde sunitinib koluna kıyasla ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için OS yararı gözlenmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu \geq 1 olan hastalarda ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için medyan OS'ye erişilmemiş ve sunitinib kolu için 19,61 ay olmuştur (HR=0,52; %95 GA: 0,34-0,78). Tümör PD L1 ekspresyonu $<$ 1 olan hastalarda, medyan OS ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab için 34,7 ay iken sunitinib kolunda 32,2 ay olmuştur (HR=0,70; %95 GA: 0,54-0,92).

CA209214 çalışmasında ayrıca IMDC kriterlerine göre iyi riskli 249 hasta nivolumab artı ipilimumab (n = 125) veya sunitinib (n = 124) kollarına randomize edilmiştir. Bu hastalar primer etkililik popülasyonunun bir parçası olarak değerlendirilmemiştir. 24 aylık takipte sunitinibe kıyasla nivolumab artı ipilimumab alan iyi riskli hastalarda OS için risk oranı 1,13 (%95 GA: 0,64-1,99; p = 0,6710) idi. 60 aylık takipte OS için HR 0,94 idi (%95 GA: 0,65-1,37).

Birinci basamak RHK'de sadece berrak hücreli olmayan histolojiye sahip hastalarda ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumabın kullanımına ilişkin veri mevcut değildir. ≥ 75 yaşındaki hastalar CA209214'teki tüm orta/kötü riskli hastaların %8'ini temsil etmiştir ve nivolumab ve ipilimumab kombinasyonu, minimum 17,5 aylık takiple bu alt grupta toplamda genel popülasyona kıyasla OS sonuçları üzerinde sayısal olarak daha az etki göstermiştir (HR 0,97, %95 GA: 0,48-1,95). Bu alt grubun küçük olmasından dolayı, bu verilerden kesin bir sonuç çıkarılamamaktadır.

Klasik Hodgkin Lenfoma

Nivolumab 3 mg/kg'nin ASCT'yi takiben relaps sergilemiş veya refrakter cHL tedavisi için tek ajan olarak güvenliliği ve etkililiği iki çok merkezli, açık etiketli, tek kollu çalışmada (CA209205 ve CA209039) değerlendirilmiştir.

CA209205 devam etmekte olan Faz 2, açık etiketli, çok kohortlu, tek kollu bir cHL konulu nivolumab çalışmasıdır. Çalışma ASCT uygulanmış 243 hastayı içermektedir; Kohort A brentuksimab vedotin naif 63 (%26) hasta içermiştir; Kohort B ASCT başarısızlığının ardından brentuksimab vedotin almış 80 (%33) hasta içermiştir; Kohort C ASCT öncesinde ve/veya sonrasında brentuksimab vedotin almış 100 (%41) hasta içermiştir ve bunların 33'ü (%14) yalnızca ASCT'den önce brentuksimab vedotin almıştır. Tüm hastalar intravenöz yolla 2 haftada bir 60 dakikalık bir sürede uygulanan 3 mg/kg nivolumab monoterapisi almıştır. İlk tümör değerlendirmeleri tedavinin başlatılmasından 9 hafta sonra gerçekleştirilmiştir ve sonrasında hastalık progresyonuna veya tedavinin kesilmesine kadar devam ettirilmiştir. Primer etkililik sonlanım ölçütü bir IRRC tarafından belirlenen ORR olmuştur. İlave etkililik ölçütleri yanıt süresi, PFS ve OS'yi içermiştir.

CA209039 nüks eden/refrakter hematolojik malinitelerde nivolumabı konu alan ve nivolumab 3 mg/kg monoterapisiyle tedavi uygulanmış olan cHL'li 23 hastayı (bu hastaların 15'i CA209205 çalışmasındaki Kohort B'ye benzer şekilde ASCT'yi takiben kurtarma tedavisi olarak daha önce brentuksimab vedotin tedavisi almıştır) içeren bir Faz 1b açık etiketli, çok merkezli, doz yükseltmeli, çoklu doz çalışmasıdır.

İlk tümör değerlendirmeleri tedavinin başlangıcından 4 hafta sonra gerçekleştirilmiştir ve sonrasında hastalık ilerleyene veya tedavi kesilene kadar devam etmiştir. Etkililik değerlendirmeleri bir IRRC tarafından retrospektif olarak değerlendirilen araştırmacı tarafından değerlendirilmiş ORR ve yanıt süresini içermiştir.

Daha önce ASCT'nin ardından brentuksimab vedotin tedavisi almış olan CA209205 Kohort B'de yer alan 80 hastadan ve CA209039'da yer alan 15 hastadan elde edilen veriler bir araya getirilmiştir. İki çalışmanın başlangıç özellikleri benzerlik sergilemiştir (aşağıda bulunan Tablo 24'e bakınız).

Tablo 24: CA209205 Kohort B, Kohort C ve CA209039’da başlangıçtaki hasta özellikleri

	CA209205 Kohort B ve CA209039 (n = 95)	CA209205 Kohort B^a (n = 80)	CA209039 (n = 15)	CA209205 Kohort C^b (n = 100)
Medyan yaş, yıl (aralık)	37 (18 – 72)	37 (18 – 72)	40 (24 – 54)	32 (19 - 69)
Cinsiyet	61 (%64)E / 34 (%36)K	51 (%64)E / 29 (%36)K	10 (%67)E / 5 (%33)K	56 (%56) E / 44 (%44) K
ECOG durumu				
0	49 (%52)	42 (%52,5)	7 (%47)	50 (%50)
1	46 (%48)	38 (%47,5)	8 (%53)	50 (%50)
Daha önce ≥5 sistemik tedavi basamağı	49 (%52)	39 (%49)	10 (%67)	30 (%30)
Daha önce radyasyon tedavisi	72 (%76)	59 (%74)	13 (%87)	69 (%69)
Daha önce ASCT				
1	87 (%92)	74 (%92,5)	13 (%87)	100 (%100)
≥2	8 (%8)	6 (%7,5)	2 (%13)	0 (%0)
En son nakilden çalışma tedavisinin ilk dozuna kadar geçen süre, yıl, medyan (min-maks)	3,5 (0,2 – 19)	3,4 (0,2 – 19)	5,6 (0,5 – 15)	1,7 (0,2 - 17)

^a CA209205 Kohort B’deki hastaların 18/80’i (%22,5) başlangıç noktasında B-Semptomlar sergilemiştir.

^b CA209205 Kohort C’deki hastaların 25/100’ü (%25) başlangıç noktasında B-Semptomlar sergilemiştir.

Her iki çalışmada etkililik aynı IRRC tarafından değerlendirilmiştir. Sonuçlar Tablo 25’te gösterilmektedir.

Tablo 25: Nüks eden/refrakter klasik Hodgkin lenfoma hastalarında etkililik sonuçları

	CA209205 Kohort B^a ve CA209039 (n = 95) (min takip: 12 ay)	CA209205 Kohort B^a (n = 80) (min takip: 12 ay)	CA209039 (n = 15) (min takip: 12 ay)
Objektif Yanıt Oranı; (%95 GA)	63 (%66); (56 - 76)	54 (%68); (56 - 78)	9 (%60); (32 - 84)
Tam Remisyon Oranı; (%95 GA)	6 (%6); (2 - 13)	6 (%8); (3 - 16)	0 (%0); (0 - 22)
Kısmi Remisyon Oranı; (%95 GA)	57 (%60); (49 - 70)	48 (%60); (48 - 71)	9 (%60); (32 - 84)
Stabil hastalık, n (%)	22 (23)	17 (21)	5 (33)
Medyan Yanıt Süresi (ay)^b (%95 GA) Min, Maks	13,1 (9,5 - TE) 0 ⁺ - 23,1 ⁺	13,1 (8,7 - TE) 0 ⁺ - 14,2 ⁺	12 (1,8 - TE) 1,8 - 23,1 ⁺

Yanıta Kadar Geçen Medyan Süre (ay) Min, Maks	2 0,7 - 11,1	2,1 1,6 - 11,1	0,8 0,7 - 4,1
Medyan İzlem Süresi (ay) Aralık (ay)	15,8 1,9 - 27,6	15,4 1,9 - 18,5	21,9 11,2 - 27,6
12 ayda PFS oranı (%95 GA)	57 (45 - 68)	55 (41 - 66)	69 (37 - 88)

“+” = Gizlenmiş bir gözlemi belirtmektedir.

^a Veriler sunulduğunda izlem devam etmekteydi.

^b Gizleme nedeniyle Kohort B’de yanıt süresi sınırlı olduğundan veriler stabil değildir.

TE = Tahmin edilemeyen

CA209205 çalışmasındaki Kohort B’ye ait daha uzun takip verileri (en az 20,5 ay) ve Kohort C’ye ait etkililik verileri aşağıda bulunan Tablo 26’da sunulmaktadır.

Tablo 26: CA209205 çalışmasının daha uzun olan takip periyodunda relaps sergileyen/refrakter klasik Hodgkin lenfoma görülen hastalarda güncellenmiş etkililik sonuçları

	CA209205 Kohort B	CA209205 Kohort C
Sayı (n) / minimum takip (ay)	(n = 80/68,7)	(n = 100/61,9)^a
Objektif yanıt, n (%); (%95 GA)	57 (%71); (60 - 81)	75 (%75); (65 - 83)
Tam remisyon (CR), n (%); (%95 GA)	11 (%14); (7 - 23)	21 (%21); (14 - 30)
Kısmi remisyon (PR), n (%); (%95 GA)	46 (%58); (46,69)	54 (%54); (44 - 64)
Stabil hastalık, n (%)	14 (%18)	12 (%12)
Tüm yanıt verenlerde yanıt süresi (ay)^b		
Medyan (%95 GA)	16,6 (9,3 - 25,7)	18,2 (11,6 - 30,9)
Aralık	0 ⁺ - 71 ⁺	(0 ⁺ - 59,8 ⁺)
CR’de yanıt süresi (ay)		
Medyan (%95 GA)	30,3 (2,4 - TE)	26, (7,1- TE)
Aralık	0,7 ⁺ - 50 ⁺	(0 ⁺ - 55,7 ⁺)
PR’de yanıt süresi (ay)		
Medyan (%95 GA)	10,6 (7,5 - 25,3)	14,7 (9,4 - 30,4)
Aralık	0 ⁺ - 67,9 ⁺	(0 ⁺ - 55,9 ⁺)
Yanıta kadar geçen medyan süre		
Ay (aralık)	2,2 (1,6 - 11,1)	2,1 (0,8 - 17,9)
Medyan takip süresi		
Ay (aralık)	58,5 (1,9 - 74,3)	53,5 (1,4 - 70,4)
Progresyonsuz sağkalım		
Medyan (%95 GA)	14,8 (11-19,8)	15,1 (11,1-19,1)
12. aydaki aralık (%95 GA)	52 (39 - 63)	53 (42 - 64)
24. aydaki aralık (%95 GA)	36 (24 - 48)	37 (25 - 48)

60. aydaki aralık (%95 GA)	16 (6 - 29)	15 (6 - 28)
Genel sağkalım		
Medyan	Ulaşılamadı	Ulaşılamadı
12. aydaki aralık (%95 GA)	95 (87 - 98)	90 (82 - 94)
24. aydaki aralık (%95 GA)	87 (77 - 93)	86 (77 - 91)
60. aydaki aralık (%95 GA)	72 (60 - 81)	67 (56 - 75)

“+” Gizlenmiş bir gözleme işaret eder.

a ASCT'nin yalnızca öncesinde brentuksimab vedotin alan Kohort C'deki (n = 33)

hastaların ORR'si %73 (%95 GA: 55 - 87), CR'si %21 (%95 GA: 9 - 39), PR'si %52 (%95 GA: 34 - 69) olarak belirlenmiştir. Medyan yanı süresinin 13,5 ay olduğu tespit edilmiştir (%95 GA: 9,4 – 30,9)

b CR veya PR görülen gönüllüler için belirlenmiştir.

TE = tahmin edilebilir değildir.

CA209205 Kohort B'deki hastaların %22'sinde (53/243) başlangıçta B-semptomlar mevcuttu. Nivolumab tedavisi hastaların %88,7'sinde (47/53) B-semptomların hızla iyileşmesini sağladı ve iyileşmeye kadar geçen medyan süre 1,9 aydı.

CA209205 Cohort B'deki 80 hasta üzerinde yürütülen bir post-hoc analizde 37 hastanın önceki brentuksimab vedotin tedavisine yanıt vermemiş olduğu belirlenmiştir. Bu 37 hastada nivolumab tedavisi %62,2'lik (23/37) bir ORR ortaya çıkarmıştır. Önceki brentuksimab vedotin tedavisine yanıt vermemiş olan ve nivolumaba yanıt veren 23 hastada medyan yanıt süresi 25,6 aydır (10,6; 56,5).

Ayrıca, OKHN sonrasında relaps ya da progrese olan klasik Hodgkin lenfoma hastalarında nivolumabın etkililiği CA209205 ve CA209039 çalışmalarındaki toplam 258 hastada değerlendirilmiştir. Medyan yaş 34 bulunmuştur (aralık: 18-72). Hastaların çoğunluğu erkektir (%59) ve beyazdır (%86). Hastalar daha önce medyan 4 (aralık 2-15) sistemik rejim alırken %85'i daha önce 3 ya da daha fazla sistemik rejim almış ve %76'si daha önce brentuksimab vedotin kullanmıştır. Daha önce brentuksimab vedotin kullanmış olan 195 hastanın %17'si bu ilacı yalnızca OKHN'den önce, %78'i yalnızca OKHN'den sonra ve %5'i hem OKHN'den önce hem de OKHN'den sonra almıştır. Hastalar medyan 21 doz OPDIVO almıştır (aralık:1- 48) ve medyan tedavi süresi 10 aydır (aralık: 0-23 ay).

Etkililik sonuçları Tablo 27'de gösterilmektedir.

Tablo 27: Klasik Hodgkin Lenfoma'da OKHN'den Sonra Etkililik

CHECKMATE-205 ve CHECKMATE-039	
(n=258)	
Genel Yanıt Oranı, n (%) (%95 GA)	179 (%69) (63- 75)
Tam Remisyon Oranı (%95 GA)	37 (%14) (10-19)
Kısmi Remisyon Oranı (%95 GA)	142 (%55) (49- 61)

Yanıtın Süresi (ay)	
Medyan ^{a,b}	TE
(%95 GA)	(12-TE)
Aralık	0+-23,1+
Yanıta kadar geçen süre (ay)	
Medyan	2
Aralık	0,7-11,1

^aKaplan-Meier tahmini. Yanıt verenler arasında ilk yanıt tarihinden itibaren ölçülen DOR için ortalama takip süresi 6,7 ay olmuştur.

^bMedyan PR süresi 13,1 ay (%95GA: 9,5-TE) olmuştur. Medyan CR süresine ulaşlamamıştır.

TE: Tahmin Edilemedi

Skvamöz Hücreli Baş ve Boyun Kanseri

Nivolumab 3 mg/kg'nin metastatik veya rekürren SHBBK tedavisi için tek ajan olarak güvenliliği ve etkililiği bir faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209141) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, histolojik olarak teyit edilmiş rekürren veya metastatik SHBBK (oral kavite, farenks, larenks), evre III/IV ve küratif amaçlı lokal tedaviye uygun olmayan (cerrahi veya kemoterapi ile birlikte veya kemoterapi olmaksızın radyasyon tedavisi) ve platin bazlı tedavi rejimini alırken veya aldıktan sonraki 6 ay içinde hastalık progresyonu yaşamış ve ECOG performans durumu skoru 0 veya 1 olan (18 yaş ve üstü) hastalar dahil edilmiştir.

Önceki platin bazlı tedavi adjuvan, neo-adjuvan, primer, rekürren veya metastatik ortamda uygulanmıştır. Hastalar tümör PD-L1 veya insan papilloma virüsü (HPV) durumundan bağımsız şekilde çalışmaya kaydedilmiştir. Deri ve tükürük bezinden kaynaklanan rekürren veya metastatik nazofarenks karsinomu, primer bölgesi bilinmeyen, tükürük bezi veya skuamöz olmayan histolojilerden kaynaklanan karsinom (örneğin mukozal melanom) veya aktif beyin metastazı ya da leptomeningeal metastazlar sergileyen hastalar çalışma dışında bırakılmıştır. Tedavi uygulanmış ve kortikosteroidleri bırakmış ya da stabil veya azalan günlük < 10 mg prednizon eşdeğeri dozları almakta olan beyin metastazlarına sahip hastalar çalışmaya kayıttan en az 2 hafta önce nörolojik açıdan başlangıca dönmüş olmaları durumunda uygun kabul edilmiştir.

Toplam 361 hasta 2 haftada bir 60 dakikalık sürede intravenöz yolla 3 mg/kg nivolumab (n = 240) veya araştırmacının seçimine bağlı 400 mg/m² yükleme dozu ve takiben haftada 250 mg/m² setuksimab (n = 15) veya haftada 40 ila 60 mg/m² metotreksat (n = 52) veya haftada 30 ila 40 mg/m² dosetaksel (n = 54) almak üzere randomize edilmiştir. Randomizasyon, önceki setuksimab tedavisine göre basamaklandırılmıştır. Klinik fayda gözlendiği sürece veya tedavi tolere edilemez hale gelene kadar tedaviye devam edilmiştir. RECIST versiyon 1.1'e göre tümör değerlendirmeleri randomizasyondan 9 hafta sonra gerçekleştirilmiştir ve sonrasında 6 haftada bir gerçekleştirilmeye devam etmiştir. Nivolumab alan hastalarda, araştırmacı tarafından değerlendirildiği üzere hastanın klinik fayda elde etmesi ve çalışma ilacını tolere etmesi durumunda, araştırmacı tarafından değerlendirilen RECIST versiyon 1.1 ile tanımlanmış ilk progresyondan sonra tedaviye devam edilmesine izin verilmiştir. Primer etkililik sonlanma noktası OS olarak belirlenmiştir. Kilit sekonder etkililik sonucu ölçütleri araştırmacı tarafından değerlendirilen PFS ve ORR'dir. Önceden tanımlanmış %1, %5 ve %10'luk tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerine göre etkililiği değerlendirmek üzere önceden belirlenmiş ilave alt grup analizleri gerçekleştirilmiştir.

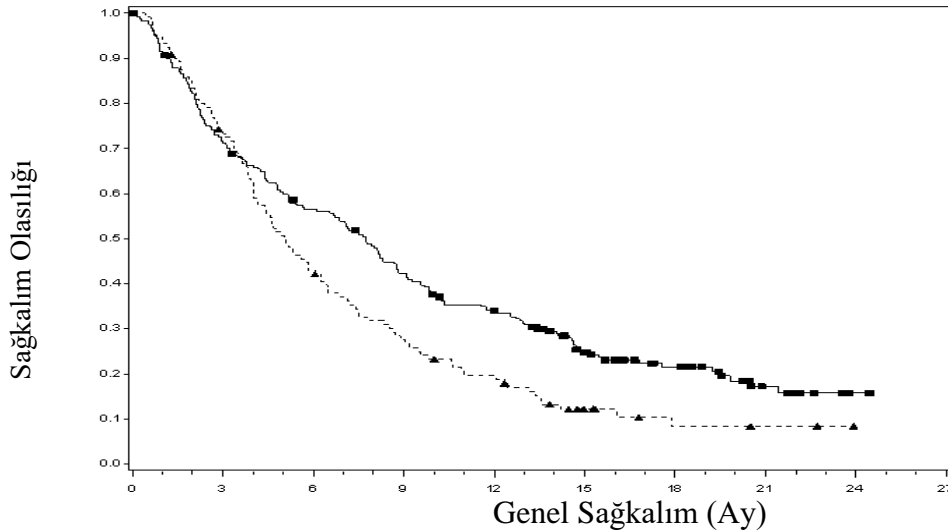
Randomizasyondan önce, tümör PD-L1 ekspresyonuna göre önceden planlanmış analizlerin gerçekleştirilmesi amacıyla sistematik olarak çalışma öncesi tümör doku örnekleri toplanmıştır. Tümör PD-L1 ekspresyonu PD-L1 IHC 28 - 8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir.

Başlangıç özelliklerinin iki grupta genel olarak dengeli olduğu gözlenmiştir. Medyan yaşın 60 olduğu (aralık: 28 - 83) ve hastaların %31'inin ≥ 65 yaşında, %5'inin ≥ 75 yaşında, %83'ünün erkek, %83'ünün ise beyaz olduğu belirlenmiştir. Başlangıç ECOG performans durumu skorunun 0 (%20) veya 1 (%78) olduğu, hastaların %77'sinin önceden sigara kullanmış/halen kullanmakta olduğu, %90'ının Evre IV hastalığa sahip olduğu, %66'sının iki veya daha fazla lezyona sahip olduğu, %45, %34 ve %20'sinin sırasıyla daha önce 1, 2 veya 3 ya da daha fazla basamak sistemik tedavi görmüş olduğu, %25'inin ise HPV-16 durumunun pozitif olduğu belirlenmiştir.

Minimum izlem süresinin 11,4 ay olduğu çalışmada araştırmacının seçimine kıyasla nivolumaba randomize edilmiş olan hastalarda OS açısından istatistiksel olarak anlamlı iyileşme gözlemlendiği ortaya konmuştur. OS'ye ilişkin Kaplan-Meier eğrileri Şekil 16'te gösterilmektedir.

Etkililik sonuçları Tablo 28'de sunulmaktadır.

Şekil 16: Kaplan-Meier OS Eğrileri (CA209141)

Risk Altındaki Gönüllülerin Sayısı

	0-3	3-6	6-9	9-12	12-15	15-18	18-21	21-24	24-27
Nivolumab	240	169	132	98	76	45	27	12	3
Araştırmacının seçimi	121	88	51	32	22	9	4	3	0

- Nivolumab 3 mg/kg (olay: 184/240), medyan ve %95 GA: 7,72 (5,68 - 8,77)
- ▲-- Araştırmacının seçimi (olay: 105/121), medyan ve %95 GA: 5,06 (4,04 - 6,24)

Tablo 28: Etkilik Sonuçları (CA209141)

	nivolumab (n = 240)		araştırmacının seçimi (n = 121)
Genel sağkalım			
Olaylar	184 (%76,7)		105 (%86,8)
Tehlike oranı ^a		0,71	
(%95 GA)		(0,55 - 0,9)	
p-değeri ^b		0,0048	
Medyan(%95 GA) (ay)	7,72 (5,68 - 8,77)		5,06 (4,04 - 6,24)
6 aylık oran (%95 GA)	56,5 (49,9 - 62,5)		43 (34 - 51,7)
12 aylık oran (%95 GA)	34 (28 - 40,1)		19,7 (13 - 27,3)
18 aylık oran (%95 GA)	21,5 (16,2 - 27,4)		8,3 (3,6 - 15,7)
Progresyonsuz sağkalım			
Olaylar	204 (%85)		104 (%86)
Tehlike oranı		0,87	
%95 GA		(0,69 - 1,11)	
p-değeri		0,2597	
Medyan(%95 GA) (ay)	2,04 (1,91 - 2,14)		2,33 (1,97 - 3,12)
6 aylık oran (%95 GA)	21 (15,9 - 26,6)		11,1 (5,9 - 18,3)
12 aylık oran (%95 GA)	9,5 (6 - 13,9)		2,5 (0,5 - 7,8)
Doğrulanmış objektif yanıt^c	32 (%13,3)		7 (%5,8)
(%95 GA)	(9,3 - 18,3)		(2,4 - 11,6)
Olasılık oranı (%95 GA)		2,49 (1,07 - 5,82)	
Tam yanıt (CR)	6 (%2,5)		1 (%0,8)
Kısmi yanıt (PR)	26 (%10,8)		6 (%5)
Stabil hastalık (SD)	55 (%22,9)		43 (%35,5)
Yanıta kadar geçen medyan süre			
Ay (aralık)	2,1 (1,8 - 7,4)		2 (1,9 - 4,6)
Medyan yanıt süresi			
Ay (aralık)	9,7 (2,8 - 20,3 ⁺)		4 (1,5 ⁺ - 8,5 ⁺)

a Basamaklandırılmış orantılı tehlikeler modelinden türetilmiştir.

b P değeri bir önceki setuksimab kullanımına göre basamaklandırılmış log-sıra testinden elde edilmiştir; karşılık gelen O'Brien-Fleming etkililik sınır anlamlılık düzeyi 0,0227'dir.

c Nivolumab grubunda tümör PD-L1 ekspresyonu < %1 olan 2 katılımcıda CR, 7 katılımcıda ise PR gözlenmiştir.

Ölçülebilir tümör PD-L1 ekspresyonu nivolumab grubundaki hastaların %67'sinde araştırmacının seçimi grubundaki hastaların ise %82'sinde belirlenmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerinin \geq %1 (%55'e karşılık %62), \geq %5 (%34'e karşılık %43) veya \geq %10'luk (%27'ye karşılık %34) önceden tanımlanmış tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerinin her birinde iki tedavi grubu (nivolumaba karşılık araştırmacının seçimi) arasında dengeli olduğu görülmüştür.

Nivolumab grubundaki önceden belirlenmiş tüm düzeylerde tümör PD-L1 ekspresyonuna sahip hastalar araştırmacının seçimi grubundaki hastalara kıyasla daha yüksek iyileşmiş sağkalım olasılığı ortaya koymuştur. OS yararının boyutu $\geq \%1$, $\geq \%5$ veya $\geq \%10$ tümör PD-L1 ekspresyonu düzeylerinde tutarlılık sergilemiştir (bkz. Tablo 29).

Tablo 29: Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre OS (CA209141)

PD-L1 Ekspresyonu	Tümör PD-L1 ekspresyonuna göre OS Olay sayısı (hasta sayısı)		Basamaklandırılmamış Tehlike Oranı (%95 GA)
	nivolumab	araştırmacının seçimi	
< %1	56 (73)	32 (38)	0,83 (0,54 - 1,29)
$\geq \%1$	66 (88)	55 (61)	0,53 (0,37 - 0,77)
$\geq \%5$	39 (54)	40 (43)	0,51 (0,32 - 0,8)
$\geq \%10$	30 (43)	31 (34)	0,57 (0,34 - 0,95)

Valide edilmemiş bir yöntemin kullanıldığı bir keşifsel post-hoc analizde hem tümör hücresi PD-L1 ekspresyonu hem de tümörle ilişkili bağışıklık hücresi (TAIC) PD-L1 ekspresyonu, araştırmacının seçimine kıyasla nivolumabla elde edilen tedavi etkisinin boyutu açısından analiz edilmiştir. Bu analiz yalnızca tümör hücresi PD-L1 ekspresyonunun değil, aynı zamanda TAIC PD-L1 ekspresyonunun da araştırmacının tercihinin kıyasla nivolumabdan yarar elde edilmesi ile ilişkili gibi görüldüğünü göstermiştir (bkz. Tablo 30). Alt gruplardaki hasta sayılarının az olması ve analizin keşifsel yapısı nedeniyle bu verilerden yola çıkılarak herhangi bir kesin sonuca varılması mümkün değildir.

Tablo 30: Tümör hücresi ve TAIC PD-L1 ekspresyonuna göre etkililik (CA209141)

	Medyan OS ^a (ay)		Medyan PFS ^a (ay)		ORR (%)	
	HR ^b (%95 GA)		HR ^b (%95 GA)		(%95 GA) ^c	
	nivolumab araştırmacının seçimi		nivolumab araştırmacının seçimi		nivolumab araştırmacının seçimi	
PD-L1 $\geq \%1$, PD-L1+ TAIC bol^d (61 nivolumab, 47 araştırmacının seçimi)	9,1 0,43	4,6 (0,28 - 0,67)	3,19 0,48	1,97 (0,31 - 0,75)	19,7 (10,6 - 31,8)	0 (0 - 7,5)

PD-L1 ≥%1, PD-L1+ TAIC seyrek^d (27 nivolumab, 14 araştırmacının seçimi)	6,67 0,89	4,93 (0,44 - 1,8)	1,99 0,93	2,04 (0,46 - 1,88)	11,1 (2,4 - 29,2)	7,1 (0,2 - 33,9)
PD-L1 < %1, PD-L1+ TAIC bol^d (43 nivolumab, 25 araştırmacının seçimi)	11,73 0,67	6,51 (0,38 - 1,18)	2,1 0,96	2,73 (0,55 - 1,67)	18,6 (8,4 - 33,4)	12 (2,5 - 31,2)
PD-L1 < %1, PD-L1+ TAIC seyrek^d (27 nivolumab, 10 araştırmacının seçimi)	3,71 1,09	4,85 (0,5 - 2,36)	1,84 1,91	2,12 (0,84 - 4,36)	3,7 (<0,1 - 19)	10 (0,3 - 44,5)

a OS ve PFS Kaplan-Meier yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır.

b Alt grupların her birindeki tehlike oranı tedavinin tek eşdeğişken olduğu bir Cox orantılı tehlikeler modelinden elde edilmiştir.

c Clopper-Pearson yöntemi kullanılarak hesaplanan ORR'ye ilişkin güven aralığı.

d Tümör mikro-ortamındaki PD-L1+ TAIC kalitatif şekilde değerlendirilmiştir ve patolojik değerlendirmeleri temelinde "çok sayıda", "orta" ve "seyrek" şeklinde nitelenmiştir. "Çok sayıda" ve "orta" grupları "bol" grubu altında bir araya getirilmiştir.

Araştırmacı tarafından değerlendirilen primer hastalığın orofarengeal kanser olduğu hastalar HPV açısından test edilmiştir (p16 immünohistokimya [IHC] ile belirlenmiştir). OS yararı HPV durumundan (HPV-pozitif: HR = 0,63; %95 GA: 0,38 – 1,04, HPV-negatif: HR = 0,64; %95 GA: 0,4 – 1,03 ve HPV-bilinmiyor: HR = 0,78; %95 GA: 0,55 – 1,1) bağımsız şekilde gözlenmiştir.

Hasta tarafından bildirilen sonuçlar (PRO'lar) EORTC QLQ-C30, EORTC QLQ-H&N35 ve 3 seviyeli EQ-5D kullanılarak değerlendirilmiştir. Nivolumabla tedavi uygulanan hastalar 15 haftalık izlem sırasında stabil PRO'lar sergilerken, araştırmacının seçimi grubuna ayrılanlar işlev görme (örneğin fiziksel, görev, sosyal) ve sağlık durumu açısından anlamlı düşüşler ve yanı sıra semptomatolojide (örneğin bitkinlik, dispne, iştah kaybı, ağrı, duyuşsal problemler, sosyal temas problemleri) artış sergilemiştir. PRO verileri açık etiketli çalışma tasarımı bağlamında yorumlanmalıdır ve dolayısıyla dikkatli şekilde değerlendirilmelidir.

Mikrosatellit İnstabilitesi Yüksek (MSI-H) veya Uyumsuzluk Onarım Eksikliği (dMMR) olan Metastatik Kolorektal Kanser (mKRK)

CA209142 çalışması, lokal olarak tespit edilmiş dMMR veya MSI-H mKRK görülen ve floropirimidin bazlı, oksaliplatin bazlı veya irinotekan bazlı kemoterapi ile uygulanan tedavi sırasında veya sonrasında hastalık progresyonu yaşamış hastalar üzerinde gerçekleştirilmiş olan çok merkezli, randomize olmayan, çoklu paralel kohortlu, açık etiketli bir çalışmadır. Kilit uygunluk kriterleri metastatik hastalık için daha önce en az bir basamak tedavi uygulanmış olması, ECOG performans durumunun 0 veya 1 olması ve şunların gözlenmemesidir: aktif beyin metastazları, aktif otoimmün hastalık veya sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi durumlar.

Tek ajanlı OPDIVO MSI-H mKRK kohortuna kaydedilen hastalar 2 haftada bir intravenöz infüzyonla (IV) 3 mg/kg OPDIVO almıştır. OPDIVO + ipilimumab MSI-H mKRK kohortuna kaydedilen hastalar 4 doz süresince 3 haftada bir IV yolla 3 mg/kg OPDIVO ve 1 mg/kg ipilimumab ve bunu takiben 2 haftada bir tek ajan olarak IV yolla 3 mg/kg OPDIVO almıştır. Tedavi her iki kohort da kabul edilemez toksisiteye veya radyografik progresyona kadar devam etmiştir.

Tümör değerlendirmeleri ilk 24 hafta süresince 6 haftada bir ve sonrasında 12 haftada bir gerçekleştirilmiştir. Etkililik sonucu ölçütleri bağımsız bir radyografik inceleme komitesi (IRRC) tarafından Solid Tümörlerde Yanıt Değerlendirme Kriterleri (RECIST v1.1) kullanılarak belirlenen genel yanıt oranını (ORR) ve yanıt süresini (DOR) içermiştir.

Toplam 74 hasta tek ajanlı MSI-H mKRK OPDIVO kohortuna kaydedilmiştir. Medyan yaşın 53 olduğu (aralık: 26-79) ve hastaların %23'ünün ≥ 65 yaşında, %5'inin ≥ 75 yaşında, %59'unun erkek, %88'inin ise beyaz olduğu belirlenmiştir. Başlangıçtaki ECOG performans durumu 0 (%43), 1 (%55) veya 3 (%1,4) olarak belirlenmiştir ve hastaların %36'sında Lynch Sendromu görüldüğü bildirilmiştir. 74 hastanın %72'sine daha önce bir floropirimidin, oksaliplatin ve irinotekan tedavisi uygulanmıştır ve hastaların %7, %30, %28, %19 ve %16'sı daha önce metastatik hastalık için sırasıyla 0, 1, 2, 3 veya ≥ 4 basamak tedavi görmüştür ve hastaların %42'si bir anti-EGFR antikor almıştır.

Toplam 119 hasta OPDIVO + ipilimumab MSI-H mKRK kohortuna kaydedilmiştir. Medyan yaşın 58 olduğu (aralık: 21-88) ve hastaların %32'sinin ≥ 65 yaşında, %9'unun ≥ 75 yaşında, %59'unun erkek, %92'sinin ise beyaz olduğu belirlenmiştir. Başlangıçtaki ECOG performans durumu 0 (%45) ve 1 (%55) olarak belirlenmiştir ve hastaların %29'unda Lynch Sendromu görüldüğü bildirilmiştir. 119 hastanın %69'una daha önce bir floropirimidin, oksaliplatin ve irinotekan tedavisi uygulanmıştır ve hastaların %10, %40, %24 ve %15'i daha önce metastatik hastalık için sırasıyla 1, 2, 3 veya ≥ 4 basamak tedavi görmüştür ve hastaların %29'u bir anti-EGFR antikor almıştır.

Bu tek kollu kohortların her birine ait etkililik sonuçları Tablo 31'de sunulmaktadır.

Tablo 31: Etkililik Sonuçları – CA209142

	OPDIVO MSI-H/dMMR Kohortu	
	Tüm Hastalar (n=74)	Önceki Tedavi (Floropirimidin, Oksaliptatin ve İrinotekan) (n=53)
Objektif Yanıt Oranı (IRRC); n (%)	24 (%32)	15 (%28)
(%95 GA) ^a	(22 - 44)	(17 - 42)
Tam Yanıt (%)	2 (%2,7)	1 (%1,9)
Kısmi Yanıt (%)	22 (%30)	14 (%26)
Yanıt Süresi		
Yanıt süresi \geq 6 ay olanların oranı	%63	%67
Yanıt süresi \geq 12 ay olanların oranı	%38	%40

a Clopper-Pearson yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır.

b Monoterapi kohortunda yanıt sergilemeye devam eden 20 hastanın %55'i yanıtın başladığı tarihten itibaren 12 aydan daha kısa süre takip edilmiştir.

Özofagus Skuamöz Hücreli Karsinom

Nivolumab 240 mg monoterapisinin, rezeke edilemeyen, ilerlemiş, rekürren ya da metastatik özofagus skuamöz hücreli karsinom (ÖSHK) tedavisindeki güvenliliği ve etkililiği, randomize aktif kontrollü, açık etiketli faz 3 çalışmada (ONO-4538-24/CA209473) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, en az bir floropirimidin ve platin bazlı kombinasyon rejimine refrakter veya intoleransı olan yetişkin hastalar (20 yaş veya üstü) dahil edilmiştir ve hastalar, tümör PD-L1 ekspresyon düzeyinden bağımsız olarak kaydedilmiştir. Taksan tedavisine refrakter ya da intoleransı olan hastalar, semptomatik ya da tedavi gerektiren beyin metastazları, otoimmün hastalığı, sistemik immünosupresyon gerektiren tıbbi durumları bulunanlar ile yemek borusuna bitişik organlarda (örn. aort veya solunum yolu) belirgin tümör invazyonu bulunan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Toplam 419 hasta, ya her 2 haftada bir 30 dakika boyunca intravenöz yoldan uygulanan 240 mg nivolumab tedavisine (n=210) ya da araştırmacının tercih edeceği bir taksan kemoterapisine [her 3 haftada bir intravenöz yoldan 75 mg/m² dosetaksiel (n=65) veya her 6 hafta boyunca haftada bir kez intravenöz yoldan 100 mg/m² paklitaksiel uygulaması ve ardından 1 hafta ara şeklinde] 1:1 oranında randomize edilmiştir. Randomizasyon, lokasyona (dünyanın geri kalanı veya Japonya), metastazlı organ sayısına (\leq 1 veya \geq 2) ve tümör PD-L1 ekspresyonuna (\geq %1 veya $<$ %1 veya belirsiz) göre katmanlandırılmıştır. Tedaviye, araştırmacı tarafından RECIST versiyon 1.1'e göre değerlendirilen hastalık progresyonuna veya kabul edilemez toksisiteye kadar devam edilmiştir. 1 yıl boyunca her 6 haftada bir, bundan sonra her 12 haftada bir tümör değerlendirmeleri gerçekleştirilmiştir. Hızlı progresyon olmayan, araştırmacı tarafından değerlendirilen fayda, tedaviye tolerans, stabil performans durumu ve progresyondan sonraki tedavinin hastalık progresyonu ile ilişkili ciddi komplikasyonların (örn. beyin metastazı) önlenmesine yönelik herhangi bir acil müdahaleyi geciktirmeyeceği nivolumab alan hastalarda araştırmacı tarafından değerlendirilen ilk progresyondan sonra tedaviye izin verilmiştir. Primer etkililik sonucu ölçütü OS idi. Kilit sekonder etkililik sonucu ölçütleri araştırmacı tarafından değerlendirilen ORR ve PFS idi. Önceden belirlenmiş %1 düzeyindeki tümör PD-L1 ekspresyonuna göre etkililiği değerlendirmek üzere önceden tanımlanmış ek alt grup analizleri gerçekleştirilmiştir. Tümör PD-L1 ekspresyonu PD- L1 IHC 28-8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir.

Başlangıç özellikleri iki grup arasında genellikle dengeliydi. Medyan yaş 65 yaş (aralık: 33 ila 87 yaş), %53'ü \geq 65 yaşında, %10'u \geq 75 yaşında, %87'si erkek, %96'sı Asyalı ve %4'ü beyazdı. Başlangıç ECOG performans durumu 0 (%50) ya da 1'di (%50).

Minimum 17,6 ay takipte, çalışma araştırmacının tercih ettiği taksan kemoterapisine kıyasla nivolumaba randomize edilen hastalar için OS’de istatistiksel açıdan anlamlı iyileşme sergilemiştir. Etkililik sonuçları Tablo 32’de ve Şekil 17’de gösterilmiştir.

Kemoterapi koluna (15/209, %7,2) kıyasla nivolumab kolundaki hastalarda ilk 2,5 ayda daha yüksek oranda (32/210, %15,2) ölüm meydana gelmiştir. Erken ölümlerle ilişkili hiçbir spesifik faktör tanımlanamamıştır.

Tablo 32: Etkililik sonuçları (ONO-4538-24/CA209473)

	nivolumab (n = 210)	araştırmacının seçimi (n = 209)
Genel sağkalım^a		
Olaylar (%)	160 (%76)	173 (%83)
Tehlike oranı (%95 GA) ^b	0,77 (0,62; 0,96)	
p-değeri ^c	0,0189	
Medyan (%95 GA) (months)	10,9 (9,2; 13,3)	8,4 (7,2; 9,9)
Objektif Yanıt Oranı^{d,e}	33 (%19,3)	34 (%21,5)
(%95 GA)	(13,7; 26)	(15,4; 28,8)
Tam yanıt	1 (%0,6)	2 (%1,3)
Kısmi yanıt	32 (%18,7)	32 (%20,3)
Stabil hastalık	31 (%18,1)	65 (%41,1)
Medyan yanıt süresi (%95 GA) (aylar)	6,9 (5,4; 11,1)	3,9 (2,8; 4,2)
Progresyonsuz Sağkalım^a		
Olaylar (%)	187 (%89)	176 (%84)
Medyan (%95 GA) (aylar)	1,7 (1,5; 2,7)	3,4 (3; 4,2)
Tehlike oranı (%95 GA) ^b	1,1 (0,9; 1,3)	

^a ITT analizine dayanarak.

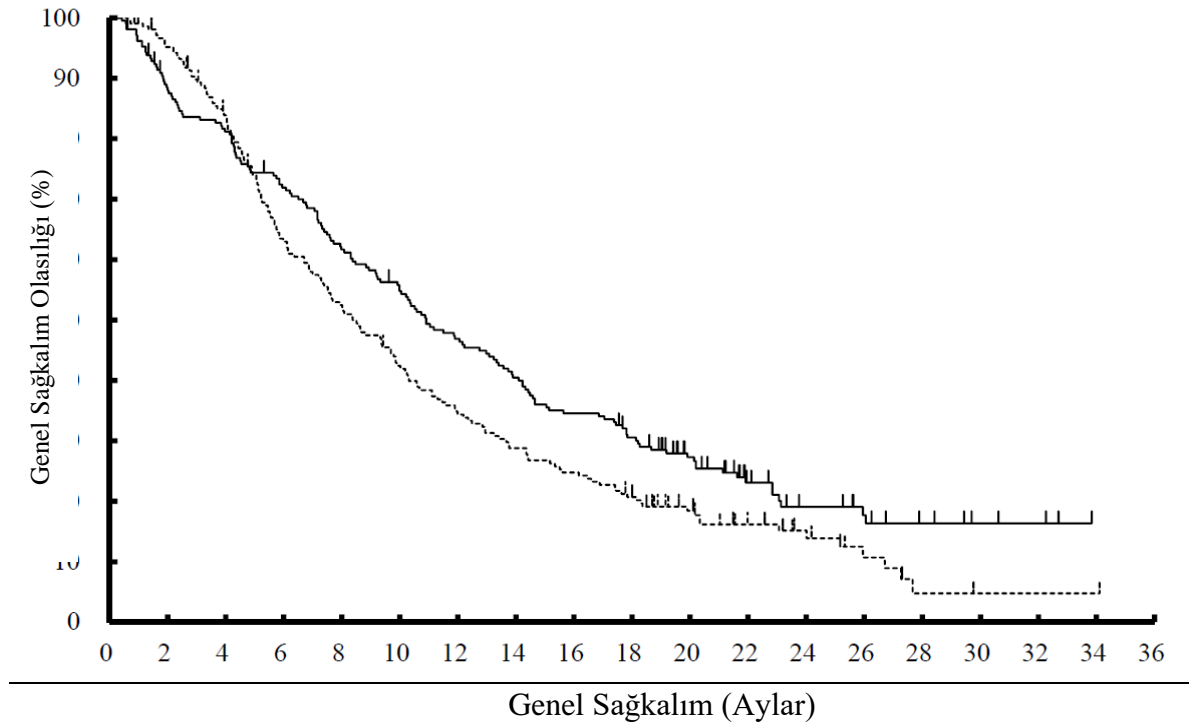
^b Basamaklandırılmış orantılı tehlikeler modeline dayanarak.

^c Basamaklandırılmış log sıra testine dayanarak.

^d Yanıtı Değerlendirilebilir Grup (RES) analizine dayanarak; nivolumab grubunda n=171 ve araştırmacının seçimi olan grupta n=158.

^e Anlamlı değil, p-değeri 0,6323.

Şekil 17: Kaplan-Meier OS eğrileri (ONO-4538-24/CA209473)

Risk Altındaki Gönüllülerin Sayısı

Nivolumab

210 182 167 147 126 111 95 82 70 60 43 25 17 13 7 4 3 0 0

Araştırmacının seçimi

209 196 169 126 105 84 68 57 49 40 27 17 12 6 2 1 1 1 0

— Nivolumab - - - - - Araştırmacının seçimi

419 hastanın %48'inde tümör PD-L1 ekspresyonu \geq % 1'di. Hastaların kalan %52'sinde tümör PD-L1 ekspresyonu <%1'di. OS için tehlike oranı (HR), tümör PD-L1 pozitif alt grubunda, nivolumab ve araştırmacının seçimi olan taksan kemoterapi kolları için sırasıyla 10,9 ve 8,1 ay medyan sağkalım süresi ile 0,69'du (%95 GA: 0,51, 0,94). Tümör PDL-1 negatif ÖSHK alt grubunda, nivolumab ve kemoterapi kolları için sırasıyla 10,9 ve 9,3 ay medyan sağkalımlarla OS için HR 0,84 (%95 GA: 0,62, 1,14) idi.

Yaşlı hastalarda güvenlilik ve etkililik

Yaşlı hastalarla (\geq 65 yaş) daha genç hastalar (< 65 yaş) arasında güvenlilik veya etkililik yönünden genel bir fark bildirilmemiştir. 75 yaş ve üzeri KHDAK, SHBBK ve Adjuvan Melanom hastalarından elde edilen veriler bu popülasyonda sonuç çıkarmak açısından çok sınırlıdır. 65 yaş ve üzeri cHL hastalarından elde edilmiş olan veriler bu popülasyonla ilgili bir çıkarımda bulunmak için yeterli değildir. mKRK hastalarından elde edilen veriler, daha genç hastalardan farklı yanıt verip vermediklerini belirlemek amacıyla yeterli sayıda 65 yaş ve üzerindeki hastayı içermemektedir.

MPM hastalarından elde edilen veriler, ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab alan tüm hastalara kıyasla (sırasıyla %54 ve %28) 75 yaş ve üzeri hastalarda daha yüksek ciddi advers reaksiyon ve advers reaksiyonlara bağlı tedaviyi bırakma oranları (sırasıyla %68 ve %35) göstermiştir.

Özofagus Kanseri veya gastroözofageal bileşke kanserinin adjuvan tedavisi

Özofagus Kanseri veya gastroözofageal bileşke kanserinin adjuvan tedavisinde nivolumab monoterapisinin güvenliliği ve etkililiği faz 3, çok merkezli, randomize, plasebo kontrollü, çift kör çalışmada (CA209577) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, randomizasyondan önceki 16 hafta içinde KRT ve ardından karsinomun tam cerrahi rezeksiyonu uygulanan ve araştırmacı tarafından en az ypN1 veya ypT1 ile rezidüel patolojik hastalığı olan yetişkin hastalar dahil edilmiştir. Başlangıç performans skoru ≥ 2 olup, cerrahi öncesinde eşzamanlı KRT almamış, evre 4 rezeke edilebilir hastalığı, aktif otoimmün hastalığı veya sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi durumları olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Hastalar, PD-L1 ekspresyonu düzeyinden bağımsız şekilde çalışmaya dahil edilmiştir.

Toplam 794 hasta nivolumab tedavisi (n=532) veya plasebo (n=262) alacak şekilde 2:1 oranında randomize edilmiştir. Hastalara 16 hafta süresince 2 haftada bir 30 dakika intravenöz olarak nivolumab uygulanmış ve ardından 17. haftadan itibaren 4 haftada bir 30 dakika boyunca 480 mg infüzyon uygulanmıştır. Hastalara nivolumabla aynı dozlama ile 30 dakika boyunca plasebo uygulanmıştır. Randomizasyon, tümör PD-L1 durumuna (≥ 1 ve < 1 veya belirsiz ya da değerlendirilemez), patolojik lenf nodülü durumuna (pozitif \geq ypN1 ve negatif ypN0) ve histolojiye (skuamöz ve adenokarsinom) göre katmanlandırılmıştır. Tedavi, toplam 1 yıl süresince, hastalık rekürrensine veya kabul edilemez bir toksisiteye kadar devam etmiştir. Primer etkililik sonuç değerlendirmesi araştırmacı tarafından ölçülebildiği gibi, randomizasyon tarihi ile ilk rekürrens tarihi (lokal, bölgesel veya primer rezeke edilen bölgeden uzak) veya herhangi bir nedene bağlı ölüm tarihinden önce meydana gelen olay arasındaki süre olarak tanımlanan hastalıksız sağkalımdı (DFS=Disease Free Survival). Tedavi gören hastalara 2 yıl boyunca her 12 haftada bir tümör rekürrensi için görüntüleme ve 3 ila 5 yıl boyunca her 6 ila 12 ayda bir minimum tarama uygulanmıştır.

İki grup arasında başlangıç özellikleri dengeli randomize edildi. Medyan yaş 62 olup (aralık: 26-86), %36'sı > 65 yaşında ve %5'i > 75 yaşındaydı. Hastaların çoğu beyaz (%82) ve erkekti (%85). Başlangıç ECOG performans durumu 0 (%58) veya 1 (%42) idi.

Önceden belirlenmiş primer ara analizde (minimum 6,2 ay ve medyan 24,4 aylık takip), çalışma, nivolumab tedavisi plaseboya kıyasla, randomize edilen hastalarda DFS'de istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme göstermiştir. Araştırmacı tarafından belirlendiği gibi medyan DFS nivolumab tedavisi için 22,41 ay (%95 GA: 16,62, 34) ve plasebo için 11,04 ay (%95 GA: 8,34, 14,32), HR 0,69 (%96,4 GA: 0,56, 0,86; p-değeri $< 0,0003$. DFS'nin primer analizi, yeni kanser tedavisi için sansürlemeyi içeriyordu. Yeni kanser tedavisi için sansür içeren ve içermeyen DFS sonuçları tutarlıydı. Minimum 14 aylık ve medyan 32,2 aylık takiple güncellenmiş tanımlayıcı analizde DFS iyileşmesi doğrulanmıştır. Bu tanımlayıcı sekonder analizden elde edilen etkililik bulguları Tablo 33 ve Şekil 18'de gösterilmiştir.

Tablo 33: Etkililik sonuçları (CA209577)

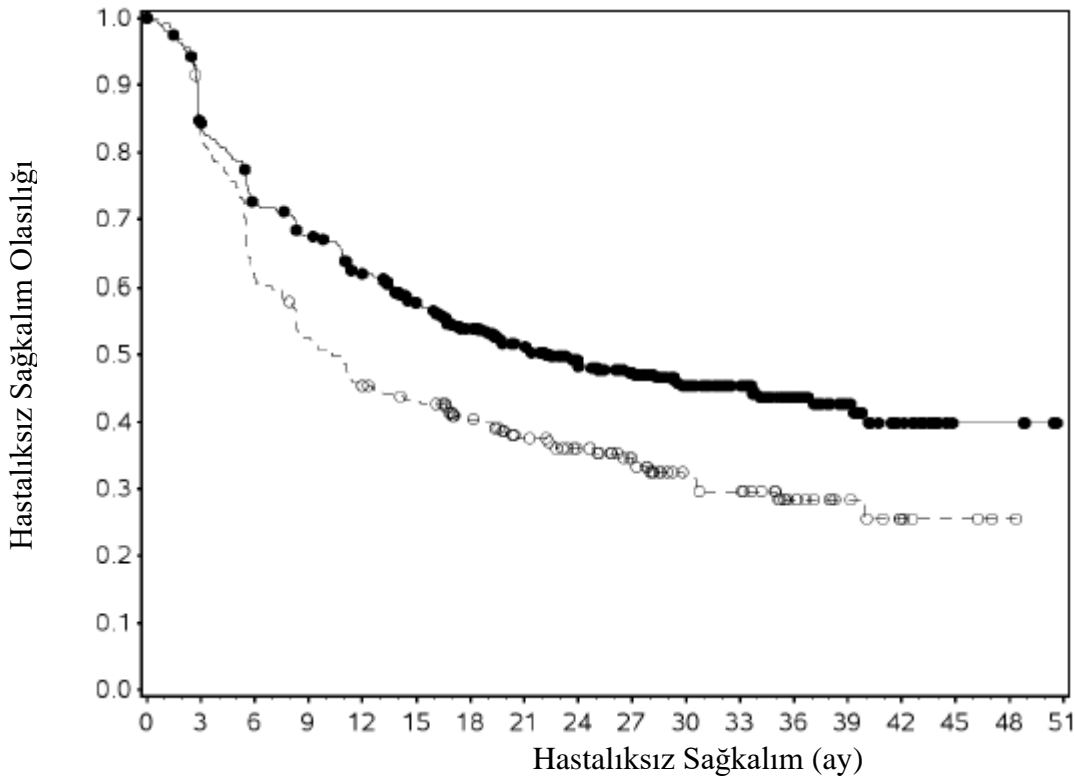
	nivolumab (n = 532)	plasebo (n = 262)
14 aylık minimum takip süresi ile Hastalüksız Sağkalım^c		
Olaylar	268 (%50)	171 (%65)
Tehlike oranı (% 96,4 GA) ^b	0,67 (0,55, 0,81)	
Medyan (%95 GA) (ay)	22,4 (17, 33,6)	10,4 (8,3, 13,9)
6. aydaki (%95 GA) oran	72,6 (68,5, 76,3)	61,5 (55,3, 67,1)
12. aydaki (%95 GA) oran	61,8 (57,4, 65,8)	45,5 (39,3, 51,4)
24. aydaki (%95 GA) oran	48,3 (43,7, 52,8)	36,0 (29,9, 42)

^a Tüm randomize hastalar esas alınmıştır.

^b Katmanlandırılmış cox orantısal risk modeli esas alınmıştır.

^c 18 Şubat 2021 veri kesme tarihini esas alan tanımlayıcı analiz.

Şekil 18: Kaplan-Meier DFS eğrileri (CA209577)

Risk Altındaki Gönüllü Sayısı

Nivolumab

532 433 371 342 307 272 228 194 160 137 106 84 57 34 19 4 4 0

Plasebo

262 211 158 134 114 107 88 73 62 50 33 30 18 11 5 3 1 0

—●— Nivolumab (olaylar: 268/532), medyan ve %95 GA: 22,41 (16,95, 33,64)

-○- Plasebo (olaylar: 171/262), medyan ve %95 GA: 10,35 (8,31, 13,93)

18 Şubat 2021 veri kesme tarihine dayanarak 14 aylık minimum takip süresi.

Histolojiden ve PD-L1 ekspresyonundan bağımsız olarak DFS faydası gözlenmiştir.

Mide kanseri, gastroözofageal bileşke kanseri ya da özofagus adenokarsinom

Kemoterapi ile kombinasyon halinde 2 haftada bir 240 mg ya da 3 haftada bir 360 mg nivolumabın güvenliliği ve etkililiği (nivolumab dozu ve programı kullanılan kemoterapi rejimine bağlı olarak seçilmiştir, aşağıya bakınız) faz 3, randomize, açık etiketli çalışmada (CA209649) değerlendirilmiştir. Çalışmaya, daha önce tedavi edilmemiş ileri evre veya metastatik mide, gastroözofageal bileşke (GBK) ya da özofagus adenokarsinomu olan, daha önce sistemik tedavi (HER2 inhibitörleri dahil olmak üzere) görmemiş ve ECOG performans durumu skoru 0 ya da 1 olan yetişkin hastalar (18 yaş ve üzeri) dahil edilmiştir. Hastalar, tümör hücresi PD-L1 durumuna bakılmaksızın dahil edilmiş ve tümör hücresi PD-L1 ekspresyonu PD-L1 IHC 28-8 pharmDx tayini kullanılarak belirlenmiştir. CPS kullanılarak bir hastanın tümör PD-L1 durumunun retrospektif yeniden puanlaması, randomizasyon için kullanılan PD-L1 boyalı tümör numuneleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bilinen HER2-pozitif tümörleri bulunan, başlangıç ECOG performans skoru ≥ 2 olup, tedavi edilmemiş merkezi sinir sistemi metastazları, aktif, bilinen veya şüphelenilen otoimmün hastalığı veya sistemik immünoşüpresyon gerektiren tıbbi durumları olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışmaya HER-2 durumu belirsiz toplam 643 hasta (çalışma popülasyonunun %40,3'ü) dahil edilmiştir. Randomizasyon tümör hücresi PD-L1 durumu (≥ 1 veya < 1 ya da belirsiz), bölge (Asya veya ABD veya Dünyanın Diğer Bölgeleri), ECOG performans durumu (0 veya 1) ve kemoterapi rejimine göre katmanlandırılmıştır. Kemoterapi, FOLFOX (florourasil, lökovorin ve oksiplatin) ya da CapeOX'tan (kapesitabin ve oksiplatin) oluşuyordu.

Toplam 1581 hasta kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab veya kemoterapi alacak şekilde randomize edilmiştir. Bunlar arasında nivolumab artı kemoterapi kolunda 473 ve kemoterapi kolunda 482 hasta olmak üzere 955 hastada PD-L1 CPS ≥ 5 'ti. Nivolumab artı kemoterapi kolundaki hastalar, her 2 haftada bir FOLFOX (1. gün intravenöz olarak uygulanan oksaliplatin 85 mg/m² + lökovorin 400 mg/m² ve florourasil 400 mg/m² ile 1. ve 2. gün 24 saatlik sürekli infüzyonla veya lokal standarda göre uygulanan florourasil 1200 mg/m²) ile kombinasyon halinde 30 dakika boyunca intravenöz infüzyon yoluyla nivolumab 240 mg veya her 3 haftada bir CapeOX (1. Gün intravenöz olarak oksaliplatin 130 mg/m² ve 1. ve 14. gün aralığında günde iki kez oral yolla kapesitabin 1000 mg/m²) ile kombinasyon halinde 30 dakika boyunca intravenöz infüzyon yoluyla 360 mg nivolumab almıştır. Tedavi, hastalık progresyonuna, kabul edilemez toksisiteye kadar veya yalnızca nivolumab için toplam 24 ay boyunca devam etmiştir. Nivolumab artı kemoterapi alan ve kemoterapinin sonlandırıldığı hastalar, tedavi başladıktan sonra 24 aya kadar nivolumab monoterapisinin 2 haftada bir 240 mg, 3 haftada bir 360 mg ya da 4 haftada bir 480 mg şeklinde verilmesine izin verilmiştir. Tümör değerlendirmeleri 48 haftaya kadar her 6 haftada bir; ardından da 12 haftada bir gerçekleştirilmiştir.

Tedavi grupları arasında başlangıç özellikleri genel olarak dengeliydi. PD-L1 CPS ≥ 5 olan hastalarda medyan yaş 62 (aralık: 18-90) idi, %11'i ≥ 75 yaşında, %71'i erkek, %25'i Asyalı ve %69'u beyazdı. Başlangıç ECOG performans durumu 0 (%42) veya 1 (%58) idi. Tümör lokasyonları mide (%70), GBK (%18) ve özofagus (%12) olarak dağılım göstermiştir.

Primer etkililik sonucu ölçümleri, PD-L1 IHC 28-8 pharmDX'e dayanarak PD-L1 CPS ≥ 5 olan hastalarda değerlendirilen PFS (BICR ile) ve OS idi. Önceden belirlenmiş hiyerarşik test başına sekonder sonlanım noktaları, PD-L1 CPS ≥ 1 olan hastalarda ve tüm randomize hastalarda OS idi; diğer sonlanım noktaları, PD-L1 CPS ≥ 5 ve tüm randomize hastalarda ORR'yi (BICR) kapsıyordu. Minimum 12,1 aylık takiple önceden belirlenmiş primer analizde, çalışma PD-L1 CPS ≥ 5 olan hastalarda OS ve PFS'de kemoterapi ile kombinasyon halindeki nivolumab, kemoterapi koluna kıyasla istatistiksel açıdan önemli bir iyileşme göstermiştir. Medyan OS, kemoterapi ile kombinasyon halindeki nivolumab için 14,4 ay (%95 GA: 13,1,

16,2) ve kemoterapi için 11,1 aydı (%95 GA: 10, 12,1) (HR = 0,71; %98,4 GA: 0,59, 0,86; p-değeri <0,0001). Medyan PFS, kemoterapi ile kombinasyon halindeki nivolumab için 7,69 ay iken (%95 GA: 7,03, 9,17), kemoterapi kolunda ise 6,05 aydı (%95 GA: 5,55, 6,90) (HR = 0,68; %98 GA: 0,56, 0,81; p-değeri <0,0001). ORR, kemoterapi ile kombinasyon halindeki nivolumab için %60 iken (%95 GA: 55, 65); bu oran kemoterapi için %45'ti (%95 GA: 40, 50).

19,4 aylık minimum takip süresi ile güncellenmiş tanımlayıcı analizde OS iyileşmeleri primer analizle tutarlıydı. Etkililik bulguları Tablo 34 ile Şekil 19 ve 20'de sunulmaktadır.

Tablo 34: PD-L1 CPS \geq 5 olan hastalarda etkililik sonuçları (CA209649)

	nivolumab + kemoterapi (n = 473)	kemoterapi (n = 482)
19,4 aylık minimum takip süresi ^a		
Genel sağkalım (OS)		
Olaylar	344 (%73)	397 (%82)
Tehlike oranı (%95 GA) ^b	0,69 (0,60, 0,81)	
Medyan (%95 GA) (ay) ^c	14,4 (13,1, 16,3)	11,1 (10, 12,1)
12. aydaki (%95 GA) oran	57,3 (52,6, 61,6)	46,4 (41,8, 50,8)
Progresyonsuz sağkalım^d (PFS)		
Olaylar	342 (%72,3)	366 (%75,9)
Tehlike oranı (%95 GA) ^b	0,68 (0,59, 0,79)	
Medyan (%95 GA) (ay) ^c	8,31 (7,03, 9,26)	6,05, (5,55, 6,90)
12. aydaki (%95 GA) oran	36,3 (31,7, 41)	21,9 (17,8, 26,1)
Objektif yanıt oranı, n^{d,e} (ORR)	227/378 (%60)	176/390 (%45)
(%95 GA)	(54,9, 65)	(40,1, 50,2)
Tam yanıt	%12,2	%6,7
Kısmi yanıt	%47,9	%38,5
Yanıt süresi^{d,e} (DOR)		
Medyan (%95 GA) (ay) ^c	9,69 (8,25, 12,22)	6,97 (5,62, 7,85)

^a Aşağıdaki veri kesme tarihini esas alan tanımlayıcı analiz. 4 Ocak 2021.

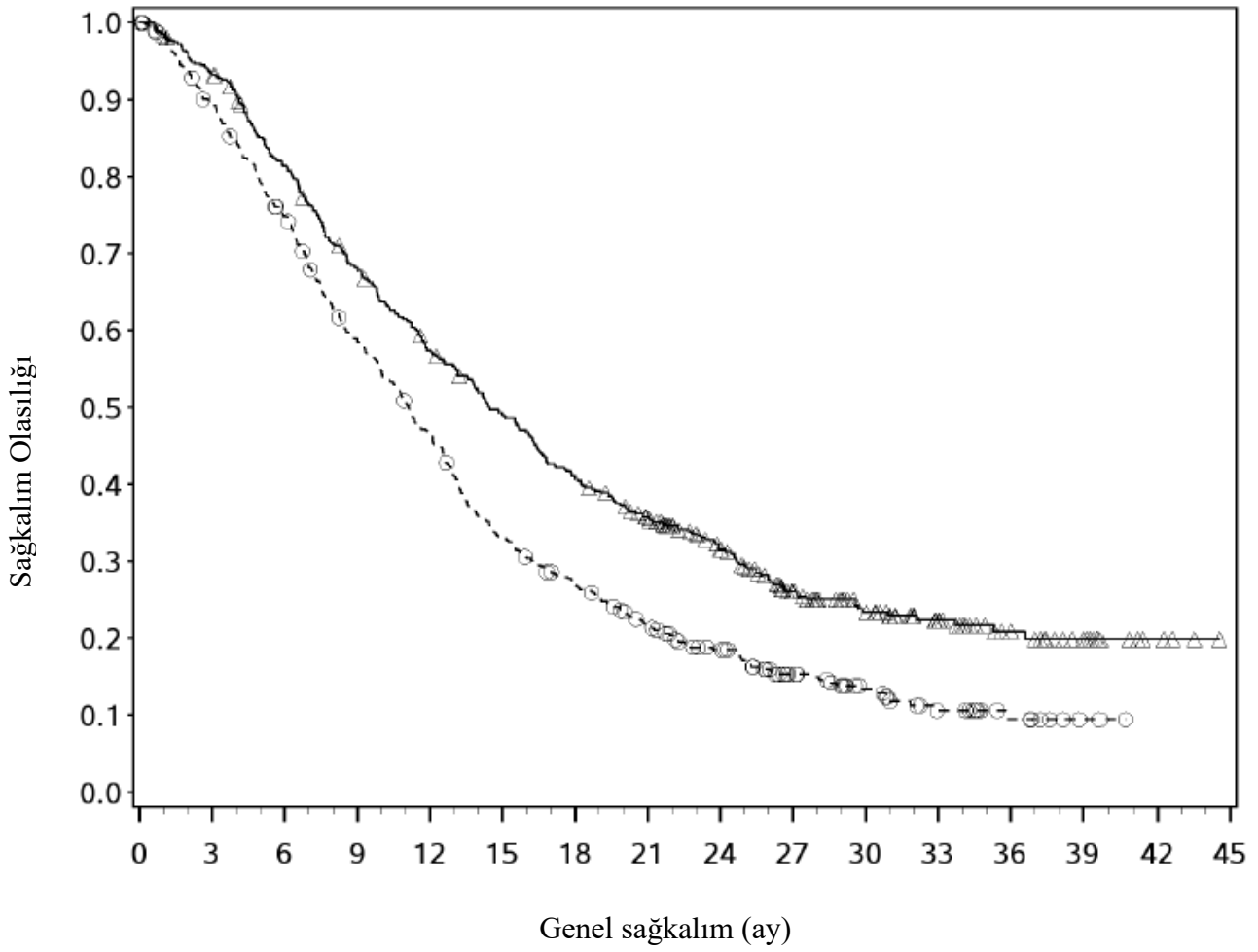
^b Katmanlandırılmış uzun cox orantısal risk modeli esas alınmıştır.

^c Kaplan-Meier tahmini.

^d BICR ile doğrulanmıştır.

^e Başlangıçta ölçülebilir hastalığı olan hastalar esas alınmıştır.

Şekil 19: PD-L1 CPS ≥ 5 olan hastalarda Kaplan-Meier OS eğrileri (CA209649)

Risk Altındaki Gönüllü Sayısı

Nivolumab + kemoterapi

473 439 378 314 263 223 187 155 118 78 56 37 23 13 4 0

Kemoterapi

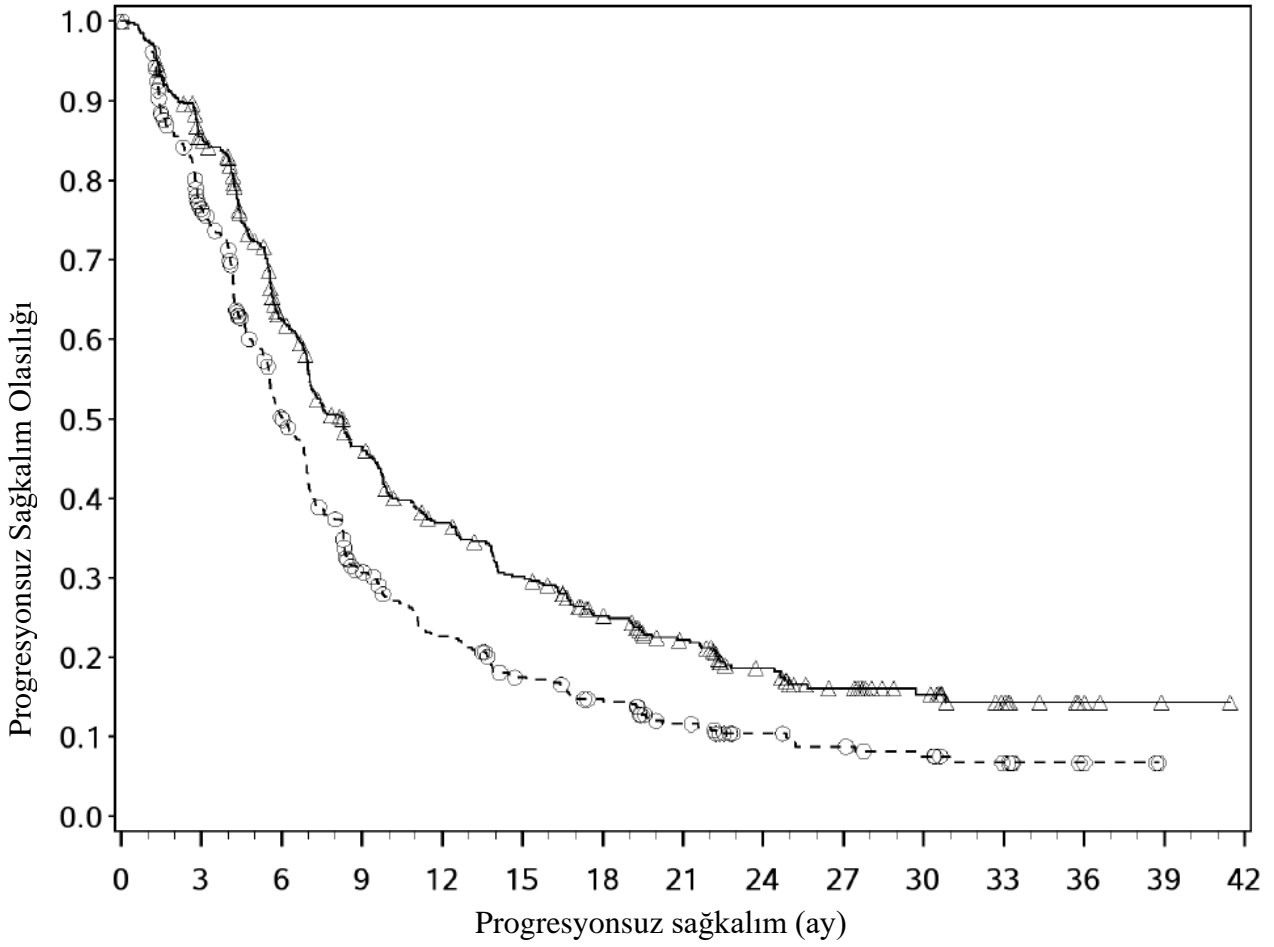
482 421 350 272 213 152 122 92 68 44 28 16 8 2 0 0

—△— Nivolumab + kemoterapi (olaylar: 344/473), medyan ve %95 GA: 14,42 (13,14, 16,26)

--○-- Kemoterapi (olaylar: 397/482), medyan ve %95 GA: 11,10 (10,02, 12,09)

19,4 aylık minimum takip süresi.

Şekil 20: PD-L1 CPS ≥ 5 olan hastalarda Kaplan-Meier PFS eğrileri (CA209649)

Risk Altındaki Gönüllü Sayısı

Nivolumab + kemoterapi

473 386 259 186 143 115 88 67 47 31 20 11 4 1 0

Kemoterapi

482 328 202 114 81 58 46 30 20 16 12 7 3 0 0

—△— Nivolumab + kemoterapi (olaylar: 342/473), medyan ve %95 GA: 8,31 (7,03, 9,26)

--○-- Kemoterapi (olaylar: 397/482), medyan ve %95 GA: 6,05 (5,55, 6,90)

19,4 aylık minimum takip süresi.

Pediyatrik popülasyon

Avrupa İlaç Kurumu, malignant solid tümörlerde, malignant lenfoid doku neoplazmalarında ve malignant merkezi sinir sistemi neoplazmalarında pediyatrik popülasyonun tüm alt gruplarında nivolumab ile yapılan çalışmalardan elde edilen bulguların sunulması zorunluluğunu ötelemiştir (pediyatrik kullanıma ilişkin bilgiler için bkz. Bölüm 4.2).

5.2 Farmakokinetik özellikler

Genel özellikler

Emilim:

Yeterli veri mevcut değildir.

Dağılım:

Yeterli veri mevcut değildir.

Biyotransformasyon:

Nivolumabın metabolik yolağı karakterize edilmemiştir. Tamamen insan IgG4 monoklonal antikoru olan nivolumabın, endojen IgG ile aynı şekilde katabolik yollar aracılığıyla küçük peptidlere ve amino asitlere bozunması beklenmektedir.

Eliminasyon:

Nivolumabın klirensi (CL) zaman içinde azalmaktadır ve başlangıç değerlerine göre meydana gelen ortalama maksimal azalma (% varyasyon katsayısı [%CV]) %26'dır (%32,6) ve bu, metastatik tümörlere sahip hastalarda 7,91 mL/saatlik (%46) bir geometrik ortalama kararlı durum klirensi (CL_{ss}) (%CV) ortaya çıkarmaktadır; CL_{ss}'deki düşüş klinik açıdan anlamlı kabul edilmemektedir. Kararlı durumda metastatik melanom hastalarındaki kıyasla melanomun tamamen rezeke edilmiş olduğu hastalarda geometrik ortalama popülasyon klirensi %24 daha düşük olduğundan, bu hastalarda nivolumabın klirensi zaman içinde azalmamaktadır. Kararlı durumda geometrik ortalama dağılım hacmi (V_d) (%CV) 6,6 L'dir (%24,4), geometrik ortalama eliminasyon yarı ömrü ise (t_{1/2}) 25 gündür (%55,4). 2 haftada bir 3 mg/kg dozunda uygulandığında nivolumabın kararlı durum konsantrasyonlarına 12. haftada ulaşılmıştır ve sistemik birikim yaklaşık 4 kat olmuştur.

30 dakikalık bir infüzyonun ardından öngörülen nivolumab maruziyeti 60 dakikalık bir infüzyonun ardından gözlenenle karşılaştırılabilir niteliktedir.

Nivolumabın klirensi (CL) artan vücut ağırlığı ile birlikte artmıştır. Vücut ağırlığına göre normalize edilmiş doz, geniş bir vücut ağırlığı aralığında (34-162 kg), aşağı yukarı tek düze bir kararlı durum dip konsantrasyonu ortaya çıkarmıştır.

Doğrusallık/Doğrusal Olmayan Durum:

Nivolumabın farmakokinetiği 0,1 ila 10 mg/kg'lık doz aralığında doğrusaldır.

cHL hastalarında nivolumab CL, KHDAK'ne göre yaklaşık %32 daha düşük olmuştur. Adjuvan Melanom hastalarında, ilerlemiş melanoma kıyasla nivolumab başlangıç CL yaklaşık %40 daha düşüktü ve kararlı durum CL yaklaşık %20 daha düşüktü. Mevcut güvenlik verilerine göre, CL'deki bu azalmalar klinik olarak anlamlı değildi.

İpilimumab ile kombinasyon halinde OPDIVO:

Nivolumab 1 mg/kg, ipilimumab 3 mg/kg ile kombinasyon halinde uygulandığında, nivolumab CL değeri %29, ipilimumab CL değeri %9 artmış ve bu artış klinik olarak anlamlı kabul edilmemiştir. Nivolumab 3 mg/kg, ipilimumab 1 mg/kg ile kombinasyon halinde uygulandığında, nivolumab CL değeri %1 artmış ve ipilimumab CL değeri %1,5 azalmış ve bu değişiklikler klinik olarak anlamlı görülmemiştir.

İpilimumab ile kombinasyon halinde uygulandığında, nivolumabın CL değeri anti-nivolumab antikorlarının varlığında %20 artmış ve ipilimumabın CL değeri anti-ipilimumab

antikorlarının varlığında %5,7 artmıştır. Bu değişiklikler klinik olarak anlamlı kabul edilmemiştir.

İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde OPDIVO:

3 haftada bir nivolumab 360 mg, 6 haftada bir ipilimumab 1 mg/kg ve 2 kür kemoterapi ile kombinasyon halinde uygulandığında, nivolumab CL değeri yaklaşık %10 düşmüş ve ipilimumab CL değeri yaklaşık %22 artmış ve bu artış klinik olarak anlamlı kabul edilmemiştir.

Hastalardaki karakteristik özellikler:

Popülasyon FK analizinde nivolumab CL'sinde yaş, cinsiyet, ırk, solid tümör tipi, tümör boyutu ve hepatik yetmezliğe dayanarak herhangi bir fark tespit edilmemiştir. ECOG durumu, başlangıç glomerüler filtrasyon hızı (GFR), albümin, kilo ve hafif karaciğer yetmezliği nivolumab CL'sini etkilese de, bu etki klinik olarak anlamlı değildi.

Nivolumabın klasik Hodgkin lenfoma hastalarındaki CL'sinin KHDAK'li hastalardakine kıyasla yaklaşık %32 daha düşük olduğu belirlenmiştir. Mevcut güvenilirlik verileri göz önünde bulundurulduğunda CL'deki bu azalma klinik açıdan anlamlı görülmemiştir.

Böbrek yetmezliği

Popülasyon FK analizlerinde böbrek yetmezliğinin nivolumab CL'si üzerindeki etkisi normal böbrek fonksiyonuna sahip olan hastalara kıyasla ($GFR \geq 90$ mL/dakika/1,73 m²; n = 342) hafif ($GFR < 90$ ve ≥ 60 mL/min/1,73 m²; n = 379), orta ($GFR < 60$ ve ≥ 30 mL/min/1,73 m²; n = 179) veya şiddetli ($GFR < 30$ ve ≥ 15 mL/dak/1,73 m²; n = 2) böbrek yetmezliği olan hastalarda değerlendirilmiştir. Hafif veya orta şiddetli böbrek yetmezliği olan hastalarla normal böbrek fonksiyonuna sahip hastalar arasında nivolumab CL'sinde klinik olarak anlamlı farklar tespit edilmemiştir. Şiddetli böbrek yetmezliği olan hastalardan elde edilen veriler, bu popülasyonla ilgili bir sonuç çıkaramayacak kadar sınırlıdır (bkz. Bölüm 4.2).

Karaciğer yetmezliği

Bir popülasyon FK analizinde karaciğer yetmezliğinin nivolumab CL'si üzerindeki etkisi normal karaciğer fonksiyonuna sahip hastalara kıyasla (toplam bilirubin ve $AST \leq ULN$; n = 804) hafif karaciğer yetmezliği (Ulusal Kanser Enstitüsünün hepatik fonksiyon bozukluğu kriterleri kullanılarak tanımlandığı şekilde toplam bilirubin $> 1 \times$ ila $1,5 \times ULN$ veya $AST > ULN$; n = 92) olan hastalarda değerlendirilmiştir. Hafif karaciğer yetmezliği olan hastalarla normal karaciğer fonksiyonuna sahip hastalar arasında nivolumab CL'sinde klinik olarak anlamlı farklar tespit edilmemiştir. Nivolumab, orta (toplam bilirubin $> 1,5 \times$ ila $3 \times$ üst normal sınır [ULN] ve herhangi bir AST) veya şiddetli (toplam bilirubin $> 3 \times ULN$ ve herhangi bir AST) karaciğer yetmezliği olan hastalarda araştırılmamıştır (bkz. Bölüm 4.2).

5.3 Klinik öncesi güvenilirlik verileri

Nivolumabın karsinogenisitesinin veya genotoksisitesinin değerlendirilmesi için herhangi bir çalışma gerçekleştirilmemiştir. Nivolumabla üreme çalışmaları yapılmamıştır. Maymunlar üzerinde gerçekleştirilen 1 aylık veya 3 aylık tekrarlı doz toksikolojisi çalışmalarında erkek ve dişi üreme organları üzerinde dikkat çekici etkiler ortaya çıkmamıştır; fakat bu çalışmalarda hayvanların çoğu cinsel açıdan olgun değildir.

PD-L1 sinyal blokajının, murin gebelik modellerinde fetüste toleransı bozduğu ve fetal kaybı arttırdığı gösterilmiştir. Nivolumabın prenatal ve postnatal gelişim üzerindeki etkileri, ilk trimesterdeki organogenez başlangıcından doğuma kadar haftada iki kez nivolumab alan maymunlarda, 3 mg/kg nivolumab klinik dozu alanlarda gözlemlenenden 8 veya 35 kat daha

fazla maruziyet düzeylerinde değerlendirilmiştir (EAA'ya göre). Fetal kayıplarda doza bağlı bir artış ve üçüncü trimesterden başlayarak neonatal mortalitede artış olmuştur.

Nivolumab tedavisi alan dişilerin kalan yavruları planlanmış bitişe kadar sağ kalmış olup, tedaviyle ilişkili klinik belirtiler, normal gelişimde değişiklik, organ-ağırlık etkileri veya gözle görülür veya mikroskopik patolojik değişiklikler olmamıştır. Büyüme indekslerinin sonuçları ile teratojenik, nörodavranışsal, immünolojik ve klinik patoloji parametreleri 6 aylık postnatal dönem boyunca kontrol grubuyla benzer olmuştur. Ancak, etki mekanizmasına dayanarak, nivolumaba fetal maruziyet, immün ilişkili bozukluklar geliştirme veya normal immün yanıtı değiştirme riskini arttırabilir, PD-1 nakavt farelerde immün ilişkili bozukluklar bildirilmiştir.

Hayvan modellerinde, PD-1 sinyalleşmesinin inhibisyonu, bazı enfeksiyonların şiddetini ve enflamatuvar yanıtları arttırmıştır. M. tuberculosis ile enfekte PD-1 reseptörü devre dışı bırakılmış fareler, yabani tip kontrollere kıyasla, bu hayvanlarda artan bakteriyel proliferasyon ve enflamatuvar yanıtlarla korelasyon gösteren belirgin şekilde azalmış sağkalım sergilemektedir. PD-1 reseptörü devre dışı bırakılmış farelerde de lenfositik koryomenenjit virüsüyle enfeksiyonu takiben sağkalımın azaldığı görülmüştür.

Nivolumab ile fertilité çalışmaları yapılmamıştır.

6. FARMASÖTİK ÖZELLİKLER

6.1 Yardımcı maddelerin listesi

Sodyum sitrat dihidrat
Sodyum klorür
Mannitol (E421)
Pentetik asit
Polisorbat 80
Sodyum hidroksit (pH ayarlaması için)
Hidroklorik asit (pH ayarlaması için)
Enjeksiyonluk su

6.2 Geçimsizlikler

Geçimlilik çalışmaları yapılmadığından, bu tıbbi ürün diğer tıbbi ürünlerle karıştırılmamalıdır. OPDIVO, diğer ajanlarla aynı intravenöz hatta aynı zamanda infüze edilmemelidir.

6.3 Raf ömrü

Açılmamış flakon:
36 ay

Açıldıktan sonra:

- Mikrobiyolojik nedenlerle, açılan tıbbi ürün derhal infüze edilmeli ya da seyreltilerek infüze edilmelidir.

Hemen kullanılmaması halinde OPDIVO'nun ışıktan korunduğunda 2°C ila 8°C'de kimyasal ve fiziksel kullanım için stabilitesinin 24 saat, oda ışığı altında 20°C-25°C'de ise en fazla 8 saat olduğu gösterilmiştir (toplam 24 saatlik sürenin bu 8 saatlik periyoduna ürünün uygulandığı periyod dahildir).

6.4 Saklamaya yönelik özel tedbirler

Buzdolabında saklayınız (2°C - 8°C).
Dondurmayınız.
Işıktan korumak için orijinal ambalajında saklayınız.

Hazırlanan çözeltinin saklama koşulları için bölüm 6.3'e bakınız.

6.5 Ambalajın niteliği ve içeriği

Bir tıpası (bütil kauçuk) ve koyu mavi geçme kapağı (alüminyum) olan 10 mL flakonda (Tip 1 cam) 10 mL konsantre. Ambalaj boyutu 1 flakon.

6.6 Beşeri tıbbi üründen arta kalan maddelerin imhası ve diğer özel önlemler

Kullanılmamış olan ürünler ya da atık materyaller "Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği" ve "Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmelikleri"ne uygun olarak imha edilmelidir.

Hazırlama aşaması, özellikle asepsi ile ilgili, iyi uygulamalara ilişkin kurallara uygun olarak, eğitimli personel tarafından gerçekleştirilmelidir.

Hazırlama ve uygulama

Dozun hesaplanması

Nivolumab monoterapisi:

Hasta için reçete edilen doz mg/kg cinsinden verilir. Reçete edilen bu doza dayanılarak uygulanacak toplam doz hesaplanır. Hastaya tam doz uygulanabilmesi için birden fazla OPDIVO flakonu gerekli olabilir.

- Mg olarak toplam OPDIVO dozu = kg olarak hastanın ağırlığı x mg/kg olarak reçete edilen doz.
- Dozun hazırlanması için OPDIVO konsantresinin hacmi (ml) = 10'a bölünmüş olarak, toplam doz (mg) (OPDIVO konsantresinin dozu 10 mg/mL'dir).

Nivolumab monoterapisi (sadece metastatik kolorektal kanser için) veya ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab (monoterapi fazı için):

Hasta için reçete edilen doz, endikasyona bağlı olarak vücut ağırlığından bağımsız olarak verilen 240 mg veya 480 mg'dır (bkz. Bölüm 4.2).

MPM'de ipilimumab ile kombinasyon halinde nivolumab
Hasta için reçete edilen doz kilodan bağımsız şekilde verilen 360 mg'dır.

İpilimumab ve kemoterapi ile kombinasyon halinde nivolumab
Hasta için reçete edilen doz kilodan bağımsız şekilde verilen 360 mg'dır.

İnfüzyonun hazırlanması

İnfüzyon hazırlanırken aseptik koşullar sağlanmalıdır.

OPDIVO, aşağıda belirtildiği şekliyle intravenöz uygulama için kullanılabilir:

- **Seyreltme yapılmaksızın** uygun bir steril enjektör kullanılarak bir infüzyon kabına aktarıldıktan sonra; veya
- 1 mg/mL kadar düşük konsantrasyonlara **seyreltikten sonra**. Nihai infüzyon konsantrasyonu 1 ila 10 mg/mL arasında olmalıdır. OPDİVO konsantresi aşağıdakilerle seyreltilebilir:
 - 9 mg/mL (%0,9) enjeksiyonluk sodyum klorür çözeltisi veya
 - 50 mg/mL (%5) enjeksiyonluk glukoz çözeltisi

AŞAMA 1:

- OPDİVO konsantresi partikül veya renk bozukluğu bakımından incelenir. Flakonları çalkalamayın. OPDİVO konsantresi, berrak ila opak, renksiz ila açık sarı bir sıvıdır. Çözelti bulanıksa, rengi bozulmuşsa veya birkaç yarı saydam ila beyaz partikül dışında partikül madde içeriyorsa flakonunu atın.
- Uygun steril bir şırınga kullanılarak gerekli hacimde OPDİVO konsantresi alınır.

AŞAMA 2:

- Konsantreyi, steril, havası alınmış cam bir şişeye ya da IV poşetine (PVC veya polyolefin) aktarın.
- Uygun durumda, gerekli hacimde 9 mg/mL (%0,9) enjeksiyonluk sodyum klorür çözeltisi veya 50 mg/mL (%5) enjeksiyonluk glukoz çözeltisi ile seyreltilir. Hazırlarken kolaylık sağlaması açısından konsantre materyal uygun miktarda 9 mg/mL (%0,9) sodyum klorür enjeksiyonluk çözeltisi veya 50 mg/mL (%5) glukoz enjeksiyonluk çözeltisi içeren önceden doldurulmuş kullanıma hazır bir torba içine doğrudan aktarılabilir.
- Elinizde döndürülerek infüzyonu nazıkçe karıştırın. Çalkalamayın.

Uygulama

OPDİVO infüzyonu intravenöz “push” veya bolus enjeksiyon olarak uygulanmamalıdır.

OPDİVO infüzyonu 60 dakikalık bir periyotta intravenöz yoldan uygulanır.

OPDİVO infüzyonu, diğer ajanlarla aynı intravenöz hatta aynı zamanda infüze edilmemelidir.

İnfüzyon için farklı bir infüzyon hattı kullanılır.

Bir infüzyon seti ve in-line, steril, pirojenik olmayan, proteinlere bağlanma oranı düşük bir filtre kullanılır (por boyutu 0,2 mikrometre ila 1,2 mikrometre).

OPDİVO infüzyonu aşağıdakiler ile geçimlidir:

- PVC kaplar
- Polyolefin kaplar
- Cam şişeler
- PVC infüzyon setleri
- Por boyutu 0,2 mikrometre ila 1,2 mikrometre olan polietersülfon membranlara sahip in-line filtreler

OPDİVO dozunu uyguladıktan sonra, infüzyon hattı 9 mg/mL (%0,9) enjeksiyonluk sodyum klorür çözeltisi veya 50 mg/mL (%5) enjeksiyonluk glukoz çözeltisi ile yıkanır.

Bertaraf:

İnfüzyon çözeltisinin kullanılmayan herhangi bir bölümünü tekrar kullanmak üzere saklamayınız.

7. RUHSAT SAHİBİ

Bristol-Myers Squibb İlaçları Inc. İstanbul Şubesi
Maslak Mah. Dereboyu Cad. Bilim Sok. Sun Plaza No:5 Kat: 17
Sarıyer-İstanbul

8. RUHSAT NUMARASI

2017/256

9. İLK RUHSAT TARİHİ/RUHSAT YENİLEME TARİHİ

İlk ruhsat tarihi: 19.04.2017
Ruhsat yenileme tarihi: 05.04.2022

10. KÜB'ÜN YENİLENME TARİHİ